

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1492, 13 Οκτώβρη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

21 ΟΚΤΩΒΡΗ
ΠΑΝΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΟΡΕΙΑ ΟΕΝΓΕ

Πανελλαδική
συγκέντρωση
8.30πμ
Πλ. Μαβίλη
και πορεία
στο υπ. Υγείας

Απολύστε την κυβέρνηση
Όχι τους εργάτες της Υγείας

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ
ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΜΟΝΙΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΟΧΙ ΣΑΙΤ - ΟΧΙ ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥ
ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

Γυρίστε στις σελ. 14, 15

ΒΡΟΝΤΕΡΑ ΑΠΑΝΩΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

9/10, Αθήνα, Αντιφασιστικό συλλαλητήριο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης **Γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 10, 11**

**Οι αντιφασίστες,
οι πρόσφυγες,
οι απεργοί
σε Σχολεία,
Νοσοκομεία,
στη ΔΕΗ,
παντού!**

**Γυρίστε
στη σελ. 3**

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!

11/10, Αθήνα, Πανεκπαιδευτικό απεργιακό συλλαλητήριο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης **Γυρίστε στις σελίδες 4, 5, 6**

Η κρίση της “δεξιάς πολυκατοικίας” είναι πια ανοιχτή...

Η διαγραφή του Μπογδάνου από την κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ κυριάρχησε στην ειδησεογραφία τη βδομάδα που πέρασε και ερμηνεύτηκε με διάφορους τρόπους. Το επεισόδιο που οδήγησε στη διαγραφή ήρθε σε μια στιγμή που η οργή των εργαζόμενων και της νεολαίας για τις φασιστικές προκλήσεις στον ένα χρόνο από την καταδίκη της ναζιστικής συμμορίας συγχωνευόταν με την αηδία για τους υπουργούς που ανέσυραν την αντιδραστική θεωρία των «δύο άκρων» δίνοντας συγχωροχάρτι στους φασίστες. Το αποτέλεσμα ήταν ακόμα ένα επεισόδιο στην πολιτική κρίση της ΝΔ.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Ο Μπογδάνος πήρε το λόγο εκ μέρους της ΝΔ στην συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής που συζητούσε την περίφημη ελληνογαλλική συμφωνία που ψηφίστηκε τελικά στις 7 Οκτώβρη. Ξεκίνησε την ομιλία του στο «χαλαρό», με αναφορές στη συμφωνία που εξασφαλίζει τα «στρατηγικά συμφέροντα του Ελληνισμού στην Αν. Μεσόγειο», αναφέρθηκε στην «ασύμμετρη, υβριδική απειλή που αντιμετωπίσε, επιτυχώς, η χώρα στα χερσαία σύνορά της», δηλαδή το ρατσιστικό αίσχος πέρσι στον Έβρο. «Η Ελλάς επανεξοπλίζεται για να εξασφαλίσει αυτά που της ανήκουν... Δεν υπάρχει δίλημμα βούτυρο ή κανόνια», είπε με μουσολινικό ύφος. Όλες αυτές οι αντιδραστικές κορώνες είναι η επίσημη πολιτική της ΝΔ.

Και μετά από μια σύντομη κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ πέρασε στο παραλήρημα για τη «διαχρονία της αντεθνικής ιδεολογίας» του κομμουνισμού με αναφορές στον μεσοπόλεμο σε γλώσσα και ύφος «καθηγητή» αντικομμουνισμού στη σχολή της βασιλικής χωροφυλακής. Εκεί πέταξε και την αναφορά στον δολοφόνο Γρίβα της δωσιλογικής Χ και της ΕΟΚΑ για τους τρεις εχθρούς: «τους Άγγλους, τους Τούρκους και τους κομμουνιστές, με χειρότερους τους κομμουνιστές».

Μετά από μια πρώτη απάντηση του

Η κυβέρνηση χρειάζεται τα ΜΑΤ ακόμα και για να αντιμετωπίσει μικρά παιδιά. Φωτό από το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 9 Οκτώβρη.

Θ. Παφίλη από το ΚΚΕ, ο **Θ. Δρίτσας** του ΣΥΡΙΖΑ επισήμανε ότι τον Αύγουστο ο Μπογδάνος και άλλα στελέχη της ΝΔ κατέθεταν στεφάνια αγκαλιά με Χρυσαιγίτες και εκπρόσωπο του Κασσιδιάρη στη γιορτή μίσους στο Βίτσι. Τότε, ο Δένδιας αφού θύμισε ότι ο πατέρας του «παρέστη στο Βίτσι» το 1949 (για να μην ξεχνιόμαστε) άστραψε και βρόντηξε: «η συμπαράταξη με τον Κασσιδιάρη είναι πάντοτε, διαχρονικά απαράδεκτη». Λίγο μετά, από τα φιλόξενα ξενοδοχεία της Σλοβενίας ο Μητσοτάκης ανακοίνωνε τη διαγραφή του Μπογδάνου.

Μετά το «ξέσπασμα Δένδια» και τη διαγραφή, το ρεφραίν που ακούστηκε από πολλές κατευθύνσεις -και τροφοδότησε και η κυβέρνηση- ήταν ότι ο υπουργός Εξωτερικών εξέφρασε λίγο πολύ τη δημοκρατική και φιλελεύθερη ψυχή της ΝΔ, τη «φωτισμένη Δεξιά» για να θυμηθούμε μια παλιά έκφραση, διαχωριζόμενος από

την ακροδεξιά. Τα μπράβο πέσανε βροχή. Καταρχήν αυτά τα μπράβο είναι ένδειξη πολύ κοντής μνήμης. Ο Δένδιας ήταν υπουργός Δημόσιας Τάξης του **Σαμαρά** όταν οι χρυσαιγίτες οργάνωναν δολοφονικά πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας σε συνεργασία με την αστυνομία που προχωρούσε στα δικά της πογκρόμ του «Ξένιου Δία», ενώ κρατούσε στο συρτάρι του 32 υποθέσεις ναζιστικών επιθέσεων. Και βέβαια δεν βγήκε να μιλήσει για «απαράδεκτη διαχρονικά συμπόρευση» όταν ο Μπαλτάκος έκλεινε νηλ με τον Κασσιδιάρη.

Κοντά ποδάρια

Το 2019 η ΝΔ κέρδισε τις εκλογές, αφού η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε κάνει ό,τι μπορούσε και κάτι παραπάνω με τη δεξιά της κατρακύλα για να απογοητεύσει τον κόσμο της Αριστεράς. Η εκλογική νίκη της ΝΔ ερμηνεύτηκε ως ανακαίνιση της «δεξιάς πολυκατοικίας». Κομμάτι εκείνης της «ανακαίνισης» ήταν και η συμπερίληψη του Μπογδάνου στα ψηφοδέλτια. Η μεταγραφή της τριανδρίας των «μεταφασιστών» του πρώην ΛΑΟΣ είχε γίνει καιρό πριν. Δεν ήταν κάτι καινούργιο. Ο Μητσοτάκης αντέγραφε την παλιά δοκιμασμένη τακτική της «αμφίπλευρης διεύρυνσης»: πολλή φιλολογία για «άνοιγμα στο κέντρο» και ταυτόχρονα ενσωμάτωση όλων των βρικολάκων της ακροδεξιάς. Αυτό έκανε και ο γερο Καραμανλής στις εκλογές του 1977.

Το καλοκαίρι του 2019, αμέσως με-

τά τις εκλογές, το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω επεσήμαινε πόσο κοντά ποδάρια έχει αυτή η προσπάθεια. Στο άρθρο με τίτλο «Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους» εξηγούσε ότι: η ΝΔ «προσπαθεί να συγκολλήσει πτέρυγες που θέλουν να συγκαλύψουν το ταξικό περιεχόμενο του (νεο)φιλελευθερισμού τους με ταμπέλες πατριωτικές ή κοινωνικές κατά περίπτωση».

Η Νέα Δημοκρατία ξεκίνησε τη φετινή χρονιά στηρίζοντας τα συλλαλητήρια πατριωτικής υστερίας για το Μακεδονικό όπου στελέχη της βάδιζαν δίπλα στους φασίστες της Χρυσής Αυγής και έφτασε τον Μάη και τον Ιούνη στην προεκλογική περίοδο να παριστάνει ότι η πτώση των ψήφων των νεοναζί είναι δικό της έργο καθώς δεν έχει καμιά σχέση με την ακροδεξιά ενώ αντίθετα διαθέτει κοινωνικό προφίλ! Οι ελπίδες τους για να στέκονται όρθιοι κάνοντας τέτοιες ακροβασίες στηρίζονται στην προσδοκία ότι η εργατική τάξη βγαίνει απογοητευμένη και εξατομικοποιημένη μέσα από την εμπειρία της κυβέρνησης Τσίπρα και τους δεξιούς συμβιβασμούς του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά κάνουν λάθος».

Τότε αυτή η εκτίμηση ακουγόταν παράταιρη μέσα στις αναλύσεις περί ηγεμονίας της Δεξιάς, συντηρητικοποίησης της κοινωνίας, αναβίωσης του δικομματισμού, σταθεροποίησης του πολιτικού συστήματος και του καπιταλισμού γενικότερα. Όμως ήταν σωστή.

Ο Μητσοτάκης και ο Δένδιας δεν έχουν καμιά δημοκρατική ευαισθησία που τάχα θίγεται από τα ξεσπάσματα γελοίων όπως ο Μπογδάνος. Το πρόβλημά τους είναι ότι έχουν ενσωματώσει την ακροδεξιά αλλά η αμφισβήτηση και η οργή ενάντια στην κυβέρνηση έρχεται από τα αριστερά. Έτσι οι ακροβασίες γίνονται όλο και πιο θεαματικές και πιο δύσκολες.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο ακροδεξιός κλόουν επέλεξε τη συγκεκριμένη στιγμή να ξεράσει τις χυδαιότητες του ενάντια στο ΚΚΕ, ούτε η επιλογή του Δένδια να «εκραγεί» (τρόπος του λέγειν) γι' αυτή την κίνηση. Η πίεση από τα αριστερά και οι προεκλογικές ανάγκες της ΝΔ σήμαιναν ότι ο Μητσοτάκης κάθισε απέναντι από το φέρετρο του Μίκη να ακούει τον Κουτσούμπα να μιλάει για τον Δεκέμβρη του '44. Ο ακροδεξιός βόθρος της δεξιάς πολυκατοικίας ξεχείλισε από αντικομμουνιστική αγανάκτηση.

Τσίρκο

Τέτοιος «πολιτικός πολιτισμός» είναι ανάθεμα για τους Μπογδάνους και το συνάφι τους. Όχι μόνο γενικά λόγω καταβολών (μια χαρά το βούλωνε ο Βορίδης τόσα χρόνια) αλλά γιατί φοβούνται ότι έτσι η «δεξιά πολυκατοικία» θα πέσει και θα τους πλακώσει. Γι' αυτό είδαμε τις επόμενες μέρες το άλλο πουλέν της ακροδεξιάς πτέρυγας, τον Κυρανάκη, να ζητάει εξηγήσεις για την αποπομπή Μπογδάνου και μετά να δηλώνει «ικανοποιημένος», τον Πλεύρη να στραμπουλάει τη γλώσσα του και τον Άδωνη να πετάει μπηχτές για τον Δένδια. Κερασάκι στη τούρτα για το χάος του τσίρκου των ακροβατών της ΝΔ ήταν η εμφάνιση του Πορτοσάλτε σε εκπομπή του Σκάι που είπε ότι οι αποψεις του Μπογδάνου είναι «ναζιστικές», μετά το άλλαξε σε «αντικομμουνιστικές, εμφυλιοπολεμικές». Και συ τέκνον Βρούτε...

Η κυβέρνηση βγαίνει πιο απομονωμένη μετά τις εξελίξεις όλων των προηγούμενων ημερών. Καμιά διαγραφή Μπογδάνου δεν μπορεί να ανακόψει τα αντιφασιστικά ποτάμια που βγήκαν στους δρόμους. Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι για τον παράγοντα που έχει φέρει την κυβέρνηση σε αυτό το σημείο: οι αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας που τη βάζουν στο στόχαστρο συνολικά. Η εκρηκτική οργή των εκπαιδευτικών για τα αίτια της Κεραμέως, η ατέλειωτη πάλη των εργατών της Υγείας στα νοσοκομεία. Αυτούς τους αγώνες να δυναμώνουμε, για να φύγουν όλοι οι υπουργοί παρέα και να ανοίξει ο δρόμος για την εναλλακτική προοπτική της δικιά μας τάξης.

Λεάνδρος Μπόλαρης

11/10, Πανεκπαιδευτικό απεργιακό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Το κίνημα αρχίζει να τους παίρνει φαλάγγι

Η μεγαλειώδης κινητοποίηση των εκπαιδευτικών στην απεργία τους τη Δευτέρα ήρθε να υπογραμμίσει το μήνυμα των απαντών αντιφασιστικών διαδηλώσεων την περασμένη βδομάδα, πάνω στον ένα χρόνο από την καταδίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Η οργή των εργατών και της νεολαίας ξεχειλίζει και η κυβέρνηση δεν μπορεί να την συγκρατήσει ούτε με τα ΜΑΤ ούτε με τις «δημοκρατικές» κορώνες του Δένδια.

Μία προς μία οι απόπειρες των κατάλοιπων της Χρυσής Αυγής να αναδείξουν την ύπαρξη τους με προκλητικές επιθέσεις συνάντησαν τη μαζική αντίσταση του αντιφασιστικού κινήματος. Και το μόνο που πέτυχαν είναι να αναδείξουν το πόσο απολαμβάνουν ακόμη την προστασία της αστυνομίας και πόσο η κυβέρνηση έρχεται σε δύσκολη θέση ακροβατώντας ανάμεσα στους ακροδεξιούς δεσμούς με τους φασίστες και στις προεκλογικές ανάγκες της ΝΔ να εμφανίζεται ως

«κεντρο»δεξιά. Η διαγραφή Μπογδάνου απλά επιβεβαίωσε αυτή την αλήθεια.

Το επιστέγασμα ήταν η επίθεση των ΜΑΤ στο αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο του Σαββάτου. Πλήθος διμοιρίες ΜΑΤ κατά μήκος της Σταδίου, του Συντάγματος και της Πανεπιστημίου δεν κατάφεραν ούτε με τα χτυπήματα των ασπίδων τους ούτε με τη χρήση χημικών να σταματήσουν τους χιλιάδες διαδηλωτές. Ακόμα και τα πιο ευάλωτα τμήματα του συλλαλητηρίου, οι προσφύγισες και τα παιδιά τους απέκρουσαν μαχητικά και χλεύασαν τις αστυνομικές προκλήσεις.

Αυτό που πραγματικά κατάφερε ο Θεοδωρικός είναι να επιβεβαιώσει τη συνέχεια που έχουν οι αστυνομικές πλάτες για τους φασίστες: πριν ένα χρόνο τα ΜΑΤ χτυπούσαν το αντιφασιστικό συλλαλητήριο την ώρα που ανακοινωνόταν η απόφαση καταδίκης της ΧΑ, τώρα επιτέθηκαν ξανά στους αντιφασίστες.

Κλιμάκωση

Το πόσο γελοία είναι τα προσχήματα του νόμου περί διαδηλώσεων, το ανάδειξαν οι εκπαιδευτικοί που πλημμύρισαν τη λεωφόρο Αλεξάνδρας ξεφτιλίζοντας και την Κεραμέως αλλά και τον Θεοδωρικό που είχε επιχειρήσει επίδειξη πυγμής στο προηγούμενο συλλαλητήριο των εκπαιδευτικών.

Όπως καταλήγει η ανακοίνωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος:

«Με τη δύναμη της εργατικής τάξης, κλιμακώνουμε τις μάχες σε όλα τα μέτωπα. Με τους απεργούς των Νοσοκομείων για να μην περάσουν οι απολύσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις του «μεταφασίστα» Πλεύρη στην Υγεία. Με τους απεργούς των Σχολείων για να στείλουμε στα σκουπίδια την Κεραμέως που νομίζει ότι θα φοβίσει τους εκπαιδευτικούς και τη νεολαία με τα δικαστήρια και την καταστολή. Με τους απεργούς της ΔΕΗ ενάντια στη λεηλασία όλων των αγαθών που θα έπρεπε να είναι δημόσια, Υγεία, Παιδεία, Ρεύμα και Νερό.

Όλες και όλοι μαζί συνεχίζουμε: Ποτέ ξανά φασισμός! Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες! Φτώ-

χεια, ρατσισμός και τρομοκρατία – κάτω η Νέα Δημοκρατία!»

Για το ΣΕΚ, δεν θα μπορούσε να υπάρχει καλύτερη συγκυρία για να γιορτάσει τα 50 χρόνια από το ξεκίνημά του. Η άνοδος των αγώνων συμβαδίζει με την ανάγκη για δυνατή επαναστατική αριστερά για να γίνει πράξη η αυτοπεποίθηση του κόσμου που παλεύει ότι θα νικήσουμε. Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες στρέφονται προς τα αριστερά με αυτή την αναζήτηση. Ένα μικρό δείγμα είδαμε στις εκλογές του συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού όπου οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σχεδόν διπλασίασαν αθροιστικά τα ποσοστά τους.

Η ίδια δυναμική υπάρχει προφανώς και στους εκπαιδευτικούς και στα νοσοκομεία. Εμπρός να την ενισχύσουμε, να την οργανώσουμε, να την απλώσουμε παντού!

Στους δρόμους για τη ΔΕΗ

Στην τελική ευθεία μπαίνει το πρόγραμμα δράσεων και απεργιακών κινητοποιήσεων της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ μέσω της Αύξησης Μετοχικού Κεφαλαίου (ΑΜΚ). Θα κορυφωθεί την Τρίτη 19 Οκτώβρη, ημέρα 24ωρης απεργίας της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, με πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 10πμ στα κεντρικά γραφεία της ΔΕΗ, Χαλκοκονδύλη 30. Εκείνη τη μέρα είναι προγραμματισμένη και η σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της ΔΕΗ με μοναδικό θέμα την ΑΜΚ, ώστε η συμμετοχή του Δημοσίου από το 51% που είναι σήμερα να πέσει στα όρια της καταστατικής μειοψηφίας του 33%.

Θα προηγηθούν κινητοποιήσεις στη Μεγαλόπολη την Παρασκευή 15/10 στις 12μες και στην Πτολεμαίδα την Κυριακή 17/10 στις 5μμ, μεγάλη συναυλία διαμαρτυρίας στο Κερατσίνι στο χώρο του ΑΗΣ Αγίου Γεωργίου, την Τετάρτη 13/10 στις 6μμ, σε συνδιοργάνωση με τον Δήμο Κερατσινίου και σωματεία την οποία στηρίζουν οι δημοτικές κινήσεις Ανταρσία στο Λιμάνι και Ανταρσία στην Κοκκινιά. Εκδήλωση ενημέρωσης στο Εργατικό Κέντρο Χανίων θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 14/10 στις 7.30μμ στην οποία θα παρέμβει η δημοτική κίνηση Ανταρσία στα Χανιά. Από τη Δευτέρα 11/10 λειτουργεί περίπτερο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ για την ενημέρωση του κόσμου στην Ερμού στο Σύνταγμα.

Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες και εργατικά σωματεία στηρίζουν τον αγώνα των εργαζόμενων της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ. Το **Εργατικό Κέντρο Αθήνας** στηρίζει και καλεί τα σωματεία μέλη του και τους εργαζόμενους της Αθήνας να στηρίξουν κι αυτά την 24ωρη απεργία στην ΔΕΗ την Τρίτη 19/10, καλύπτοντας την απεργία και των εργολαβικών εργαζομένων στη ΔΕΗ. Ο **Κώστας Μανιάτης**, πρόεδρος της Ένωσης Τεχνικών Ομίλου ΔΕΗ και μέλος ΔΣ ΕΚΑ μας είπε: «Το ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό, όχι χρηματιστηριακό είδος. Να αγωνιστούμε όλοι και όλες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Όλοι οι κοινωνικοί φορείς είναι μαζί μας. Εμείς καλούμε τις Ομοσπονδίες και τα σωματεία να απεργήσουν μαζί μας».

Συνέχεια στη σελ. 7

Γυρίστε στις σελίδες 12, 13

Πραγματικός ξεσηκωμός!

Η 24ωρη απεργία των εκπαιδευτικών τη Δευτέρα 11/10 ήταν σεισμός και το συλλαλητήριο στην Αθήνα, μεγαλειώδες.

Χιλιάδες δάσκαλοι/ες και καθηγητές/τριες πλημύρισαν τους δρόμους της Αθήνας και όλης της χώρας. Η συμμετοχή στην απεργία έχει εντυπωσιακά ποσοστά, καθώς στις περισσότερες ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ ξεπερνά το 70% και σε πολλές είναι πάνω κι από το 90%. Ολόκληρα σχολικά συγκροτήματα παρέμειναν κλειστά όλη την ημέρα καθώς το σύνολο των εκπαιδευτικών τους κατέβηκαν στην απεργία.

Πριν ακόμα την ώρα του καλέσματος για τη διαδήλωση της Αθήνας, ο δρόμος μπροστά στο Εφετείο είχε αρχίσει να γεμίζει με απεργούς, ξυπνώντας μνήμες από το μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο ένα χρόνο πριν, όταν καταδικάστηκαν οι νεοναζί της Χ.Α. Αυτή τη φορά μέσα στο δικαστήριο εκδικαζόταν η έφεση που είχε καταθέσει η **ΟΛΜΕ**, ενάντια στην απόφαση που κήρυξε παράνομη την απεργία αποχή των εκπαιδευτικών από την αξιολόγηση – μετά από προσφυγή της Κεραμέως. Ο χαρακτηρισμός «ιστορική απεργία» ακουγόταν από παντού στα παραγάδια των απεργών, με τους πιο παλιούς να θυμούνται την απεργία διαρκείας του 2006.

Κάποια στιγμή ανακοινώνονται τα πρώτα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία από τη μικροφωνική: «Η εκπαίδευση εξεγείρεται! Αυτά είναι τα ποσοστά στην απεργία που μας έχουν έρθει: Κεφαλονιά 70%, ΣΕΠΕ “Γληνός” 80%, ΣΕΠΕ Κ. Σωτηρίου 90%, Α’ Αθήνας 80%, Κέρκυρα 85%, ΣΕΠΕ “Περικλής” 85%, Δωδεκάνησα 70%, Γ’ Αθήνας 75%, ΣΕΠΕ “Αθηνά” 90%, ΣΕΠΕ “Σωκράτης” 80%, ΣΕΠΕ “Σεφέρης” 85%. Θέλει κι άλλα η Κεραμέως; Θα συνεχίσουμε ξεπερνώντας τα ποσοστά της απεργίας – αποχής. Θα νικήσουμε!». Πάνω από 100 χιλιάδες εκπαιδευτικοί δήλωσαν απεργοί, ανακοινώθηκε λίγο αργότερα.

Από το βήμα του συλλαλητηρίου χαιρέτισαν πλήθος εκπροσώπων από πρωτοβάθμια σωματεία εκπαιδευτικών, αλλά και συνδικαλιστές άλλων κλάδων που εξέφραζαν τη συμπάράστασή τους. Αναμεσα τους και η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς και η **Κατερίνα Πατρίκιου**, γραμματέας του Συλλόγου Εργαζομένων Αγ. Σάββας, που κάλεσαν σε κλιμάκωση με συμμετοχή όλων στην απεργία των εργαζόμενων στα νοσοκομεία στις 21/11. Στάση εργασίας σε συμπάρασταση με την απεργία των εκπαιδευτικών κήρυξε σε όλο το δημόσιο η **ΑΔΕΔΥ**.

Όταν η πορεία άρχισε, η εικόνα των χιλιάδων απεργών που ξεκίνησαν να βαδίζουν προς το Σύνταγμα ήταν ακόμα πιο εντυπωσιακή. Μπροστά βρι-

σκονταν τα πανό των ομοσπονδιών, της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ. Το μεν πρώτο με το σύνθημα «κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα», το δεύτερο να γράφει «απεργία» και να βαδίζει μαζί με ένα πανό – σκίτσο που απεικόνιζε την Κεραμέως ως μπάτσο κουνώντας ένα γκλομπ και λέγοντας ότι η πλειοψηφία του 95% των εκπαιδευτικών που συμμετείχαν στην απεργία – αποχή από την αξιολόγηση είναι παράνομη. Πίσω τους ορθωνόταν το σύνθημα No Pasaran μαζί με απεργούς του Α’ ΣΕΠΕ Αθήνας που έδιναν ρυθμό στα συνθήματα με τα τύμπανά τους. Κι ακολουθούσε ένα ποτάμι χιλιάδων διαδηλωτών.

Πριν την απεργία και τα συλλαλητήρια της Δευτέρας 11/10, το απόγευμα της Τετάρτης 6/10, προηγήθηκε διαδήλωση των εκπαιδευτικών που για δεύτερη συνεχόμενη φορά αντιμετώπισε τη βία της αστυνομίας. Τη Δευτέρα όμως κανείς κρανοφόρος ματατζής δεν τόλμησε να σταθεί στο διάβα τους.

Συνέχεια

Μαζί με τους δασκάλους και τους καθηγητές διαδήλωσαν φοιτητές και φοιτήτριες από σχολές της Αθήνας, οι **Μαθητές/τριες Anticapitalista**, το **ΣΕΚ στις Σχολές** κι άλλες συλλογικότητες σε συμπάρασταση. Αξιοσημείωτη ήταν η στιγμή που η διαδήλωση των εκπαιδευτικών ενώθηκε με αυτή των μαθητών/τριών στο Σύνταγμα, με σύνθημα «Μαθητές – φοιτητές – εκπαιδευτικοί – Όλοι ενωμένοι για την ανατροπή».

Στη συγκέντρωση ακούστηκε από μια σειρά εκπροσώπους ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ η πρόταση για κήρυξη νέας απεργίας την Παρασκευή 15/10.

Σε ανακοίνωσή του που εξέδωσε το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας» μετά την απεργιακή κινητοποίηση, προτείνει τα επόμενα βήματα:

«Συνεχίζουμε την απεργία-αποχή και κλιμακώνουμε: Αυτή τη βδομάδα Γενικές Συνελεύσεις σε όλες τις ΕΛΜΕ και τους ΣΕΠΕ που να πάρουν αποφάσεις και ΓΣ Προέδρων των ΕΛΜΕ το Σάββατο. 24ωρη απεργία την Παρασκευή 15 Οκτώβρη. Κλιμάκωση με 48ωρη απεργία στις 20 και 21 Οκτώβρη, μαζί με τους Υγειονομικούς που απεργούν στις 21 Οκτώβρη. Πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Νέες Γενικές Συνελεύσεις».

Μεταξύ άλλων προσθέτει σχετικά με την απεργία της Δευτέρας και τη συνέχεια:

«Στείλαμε σήμερα ξεκάθαρο μήνυμα στην Κεραμέως και σε όλη την κυβέρνηση. Ό,τι και να κάνουν, όσα δικαστικά πραξικοπήματα και αν κάνουν, όσα ΜΑΤ και αύρες αν επιστρατεύσουν, δεν μας τρομοκρατούν. Μας εξοργίζουν και μας πεισμώνουν στον αγώνα για την υπεράσπιση της Δη-

μόσιας Δωρεάν Παιδείας για όλα τα παιδιά. Σήμερα φάνηκε ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο ψεύτικο από την καλλιεργούμενη εικόνα μιας κυβέρνησης παντοδύναμης. Έχουν προ πολλού χάσει κάθε ιδεολογική συναίνεση και ο αυταρχισμός και τα δικαστήρια είναι το μόνο μέσο που έχουν απέναντί σε έναν κλάδο που με κάθε τρόπο δείχνει την αποφασιστικότητά του να αντισταθεί.

Το κίνημα στην Εκπαίδευση και παντού βάζει φραγμούς στις ταξικές επιθέσεις. Οι σαρωτικές ήττες της Κεραμέως στην μάχη για την αξιολόγηση των σχολείων, στην προσπάθεια της να επιβάλει πρώτη τις ηλεκτρονικές εκλογές στα συνδικάτα, με στόχο την διάλυσή τους, στα σχέδια για αστυνόμευση των σχολών αλλά και η πρόσφατη μεγαλειώδης νίκη των ντελιβεράδων της εφοοδ ενάντια στην εφαρμογή του νόμου Χατζηδάκη δείχνουν ότι οι επιθέσεις της κυβέρνησης δεν ξεσηκώνουν μόνον κύματα οργής αλλά ισχυροποιούν με γοργά βήματα την οργάνωση και αντίσταση σ’ όλους τους εργατικούς χώρους.

Με τον ενθουσιασμό και την αυτοπεποίθηση της σημερινής απεργίας χρειάζεται να κλιμακώσουμε απεργιακά. Ξέρουμε ότι σε μια σειρά σχολεία, αντιδραστικοί διευθυντές επιχειρούν να προχωρήσουν στην αξιολόγηση, να ανατρέψουν αποφάσεις που έχουν ήδη πάρει οι σύλλογοι διδασκόντων και να τρομοκρατήσουν συναδέλφους-ισσες. Η απεργία – αποχή μας συσπειρώσε, μας δυνάμωσε, μας έδωσε αυτοπεποίθηση για το τι μπορούμε να πετύχουμε απέναντι σε κάθε αισχρή επίθεση. Είναι όμως η ώρα τα επόμενα βήματά μας να είναι ακόμη πιο δυναμικά, ακόμη πιο συλλογικά.

Οι εκπαιδευτικοί έχουμε εμπειρία από μεγάλους αγώνες που τράνταξαν δυνατά κυβερνήσεις και τις πολιτικές τους. Υπερασπιζόμαστε το Δημόσιο σχολείο από την προσπάθεια των κυβερνήσεων, εδώ και δεκαετίες, να το συρρικνώσουν. Η Κεραμέως μας μέτρησε λάθος και ήρθε η ώρα να το πληρώσει. Απεργιακή κλιμάκωση για να τελειώνουμε με την αντιδραστικότερη υπουργό Παιδείας με των τελευταίων δεκαετιών».

Το μεσημέρι της Τρίτης 12/10, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, συνεδρίαζε το Δ.Σ της ΟΛΜΕ. Σε ενημέρωση που μας εστάλη είχε ήδη αποφασιστεί να καλεστούν έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ από την Τετάρτη 13/10 και Γενική Συνέλευση Προέδρων το Σάββατο 16/10. Η ΟΛΜΕ θα συμμετάσχει μαζί με τη ΔΟΕ σε κοινό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Παρασκευή 15/10.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Στο σύλλογό μας η απεργία-αποχή έπιασε το 100%. Ανάλογα ποσοστά υπάρχουν παντού σε όλη τη χώρα.

Αυτό γίνεται γιατί όλοι οι εκπαιδευτικοί έχουν συνειδητοποιήσει ότι πάμε σε ένα σχολείο επιχείρηση το οποίο θα είναι κάτεργο και για εκπαιδευτικούς και για μαθητές. Εμείς θέλουμε ένα δημοκρατικό σχολείο που θα δίνει ολόπλευρη μόρφωση στους μαθητές. Δεν θα σταματήσουμε να υπερασπιζόμαστε το δημόσιο σχολείο μέχρι τέλους. Το σημερινό συλλαλητήριο πρέπει να είναι η αρχή. Χρειάζεται να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις μέχρι τη νίκη. Θέλουμε όλο τον κόσμο της εργασίας δίπλα μας.

Νίκος Κοτρώτσιος,
ΣΕΠΕ Αιγάλεω

Με την τρομοκρατία προσπάθησαν να επιβάλλουν τη σιωπή στα σχολεία. Τους βγήκε εντελώς ανάποδα όμως.

Οι συνάδελφοι/ισσες αντέδρασαν και στις επιθέσεις του υπουργείου απαντήσαμε με ένα μαζικό συλλαλητήριο και με απεργία με τεράστια ποσοστά. Στη δική μας ΕΛΜΕ ξεπεράσαμε το 60% σε συμμετοχή. Είναι από τα μεγαλύτερα ποσοστά το τελευταίο διάστημα. Δεν θα μας κάμψουν με τα δικαστήρια. Είναι η ώρα να βγούμε μπροστά μαζί με τους γονείς και τους μαθητές. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα με απεργίες και διαδηλώσεις μέχρι να ανατρέψουμε την πολιτική τους.

Μπάμπης Κόκλας,
πρόεδρος Γ ΕΛΜΕ Αθήνας

Δίνουμε μια σημαντική μάχη με μαζικούς και μαχητικούς όρους ενάντια σε έναν νόμο-έκτρωμα που διαλύει το δημόσιο σχολείο, καταστρατηγεί μορφωτικά κι εργασιακά δικαιώματα.

Από τη μεριά του Υπουργείου Παιδείας κάνουν ό,τι μπορούν για να μην βγει ο κόσμος στο δρόμο. Η μαζική συμμετοχή τόσο στην απεργία – αποχή από την αξιολόγηση, όσο και στη σημερινή απεργία δίνει απάντηση και είναι ένα τανό δείγμα της θέλησης του κόσμου της εκπαίδευσης να αντισταθεί. Στο σύλλογό μας δεν άνοιξε κανένα σχολείο. Καταγράφουμε τα υψηλότερα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία, πάνω από 90%, πλησιάζοντας το 100%. Ο αγώνας θα συνεχιστεί και θα είναι νικηφόρος.

Θοδωρής Θεοδωρόπουλος,
γραμματέας ΣΕΠΕ «Αθηνά»

11/10, Οι εκπαιδευτικοί μπροστά στο Εφετείο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

6/10, Τα ΜΑΤ χτυπούν τους εκπαιδευτικούς. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

11/10. Φωτό από τη μεγάλη απεργιακή διαδήλωση των εκπαιδευτικών στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η Α. Ερωτοκρίτου (πάνω) από το Σωματείο Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς και η Κ. Πατρικίου (κάτω) από το Σύλλογο Εργαζομένων στον Αγ. Σάββα στο συλλαλητήριο των εκπαιδευτικών καλούν σε κοινή απεργία στις 21/10.

Από τη μια άκρη ως την άλλη

Η απεργία των εκπαιδευτικών σε όλη τη χώρα είχε τεράστια συμμετοχή και μεγάλες διαδηλώσεις.

«Στην πορεία στη **Θεσσαλονίκη** συζητιόταν ότι τα ποσοστά συμμετοχής είναι κοντά στο 90%» σημειώνει ο Νίκος Κοκκίνης. «Ήταν μια εικόνα που φαινόταν από τις προηγούμενες ημέρες, λόγω του εκρηκτικού κλίματος που επικρατεί στα σχολεία. Η πορεία είχε χιλιάδες. Είχαμε πολύ καιρό να δούμε μια τέτοια εικόνα σε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Υπήρχε επίσης πολύ μεγάλη όρεξη για συζήτηση σχετικά με το πως θα συνεχίσει αυτός ο αγώνας, να μην πάει χαμένη αυτή η δυναμική. Η προκήρυξη του Δικτύου “Η Τάξη μας” που καλεί σε απεργιακή κλιμάκωση διαβάστηκε μαζί με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον».

«Ένα ποτάμι απεργών εκπαιδευτικών, ξεχύθηκε στους δρόμους της **Πάτρας** στέλνοντας το μήνυμα στην Κεραμέως, ότι ούτε δικαστήρια, ούτε ΜΑΤ, ούτε απειλές και εκβιασμοί θα περάσουν. Πάνω από 10-15 χρόνια είχαμε να δούμε τέτοια πορεία εκπαιδευτικών» λέει ο Γιάννης Αγγελόπουλος.

«Μεγάλη επιτυχία είχε στο **Βόλο** η απεργία των εκπαιδευτικών και η πορεία που ακολούθησε. Οι απεργοί ήταν κατενθουσιασμένοι με την επιτυχία αυτή. “Δεν έχει ξαναγίνει”, μας είπε κάποιος καθώς μια ότι μια σειρά σχολεία παρέμειναν κλειστά», σημειώνει η ανταπόκριση του Τάσου Τσιούνη.

«Ήταν από τις μεγαλύτερες απεργίες

που έχουν γίνει στο **Ηράκλειο Κρήτης** με 3.000 κόσμο στο δρόμο, είχαν παρουσία εκπαιδευτικοί, μαθητές και φοιτητές και σίγουρα υπάρχει η αποφασιστικότητα για κλιμάκωση με νέο γύρω συνελεύσεων και κινητοποιήσεων», μεταφέρει η Θεοδώρα Καφίρα. Ο τοπικός σύλλογος δασκάλων στη Μεσαρά του νομού Ηρακλείου ήταν αυτό με το μεγαλύτερο ποσοστό συμμετοχής πανελλαδικά, σύμφωνα με τη ΔΟΕ, με 97,3% και δεύτερα τα Χανιά με 92%. Ο ΣΕ-ΠΕ Ηρακλείου έπιασε το 80%, με 2.000 δασκάλους να δηλώνουν απεργοί.

Ηχηρή απάντηση

Στα **Χανιά**, «δόθηκε ηχηρή απάντηση στην Κεραμέως και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από τους εκπαιδευτικούς, τους φοιτητές, τους μαθητές και τους γονείς. Η συμμετοχή στην απεργία έφτασε σε υψηλά ποσοστά. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία της Δημοτικής Αγοράς και κατέληξε στα γραφεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Χανίων. Χαιρετισμό στην συγκέντρωση, και με πρωτοβουλία εκπαιδευτικών από τα σωματεία, απεύθυνε η **Παρβάνα Αμίρι**, προσφύγισσα από το Αφγανιστάν: “Η πρόσβαση στην Παιδεία θα έπρεπε να είναι ένα αυτονόητο δικαίωμα και δεν θα έπρεπε τα παιδιά και οι μαθητές να παλεύουν γι’ αυτό. Παρ’ όλα αυτά, είμαστε εδώ. Παλεύουμε γι’ αυτό και το διεκδικούμε. Και ας θυμόμαστε όλοι και ειδικά τα νέα παιδιά ότι αυτό θα είναι κάτι

που θα τους ακολουθεί. Για κάθε δικαίωμα που καταπατάται, για κάθε ελευθερία θα πρέπει να είναι εκεί και να τη διεκδικούν στην πορεία της ζωής τους. Είμαστε μαζί σας και παλεύουμε όλοι μαζί”, είπε μεταξύ άλλων» σημειώνει η ανταπόκριση του τοπικού πυρήνα του ΣΕΚ.

Με «ατελείωτο ποτάμι» παρομοίασε ο Διδασκαλικός Σύλλογος της **Ξάνθης** την απεργιακή διαδήλωση που έγινε στην πόλη υπό βροχή. Στην **Αλεξανδρούπολη**, «ήταν η μεγαλύτερη πορεία εκπαιδευτικών που έχει γίνει ποτέ» μας λέει ο Γιώργος Μποτσίδης. «Έγινε συγκέντρωση μπροστά από το δημαρχείο της Αλεξανδρούπολης, όπου έγιναν χαιρετισμοί από τη μικροφωνική κι ακολούθησε μια μεγάλη πορεία μέσα στην πόλη, με δυνατό παλμό και συνθήματα. Η αγανάκτηση απέναντι στις επιθέσεις της Κεραμέως είναι τεράστια».

Από την **Ικαρία**, ο Βασίλης Λουκάς, μέλος της τοπικής ΕΛΜΕ μεταφέρει την εικόνα της απεργίας: «Πάνω από 150 άτομα συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση που για τα δεδομένα του νησιού είναι σημαντικό μέγεθος. Πάρα πολλοί οι απεργοί εκπαιδευτικοί. Το ποσοστό συμμετοχής ξεπέρασε το 92%. Το παρών έδωσαν επίσης μαθητές και γονείς. Με τέτοια ποσοστά και τέτοια μηνύματα που έρχονται από παντού δεν μπορούμε να σταματήσουμε. Πρέπει να δώσουμε απεργιακή συνέχεια. Το καλό είναι ότι μας έχει γεμίσει αισιοδοξία η απεργία της Δευτέρας».

Η απεργία στα Χανιά είχε σχεδόν καθολική συμμετοχή. Πολλά σχολεία κλείσανε εντελώς. Και τέτοια απεργιακή διαδήλωση είχαμε να δούμε πολλά χρόνια.

Ταυτόχρονα αρκετά σχολεία τελούσαν υπό κατάληψη από τους μαθητές και τις μαθήτριες κι αρκετοί κατέβηκαν στην πορεία. Αλλά τον τόνο, τον παλμό και το μέγεθος το καθόρισαν οι απεργοί εκπαιδευτικοί. Στην επιτυχία της απεργίας βοήθησε και η αντιφασιστική μέρα δράσης στα σχολεία στις 7/10, όπου γίνανε συζητήσεις, προβολές κ.α. Ο συντονισμός με τους γονείς και τους μαθητές είναι το επόμενο απαραίτητο βήμα. Το υπουργείο τολμάει σε αυτές τις συνθήκες να συγχωνεύει τμήματα στέλνοντας απλά ένα αρχείο excel στα σχολεία. “Κοκκινίζει” τμήματα που τα θεωρεί περιττά και στοιβάζει τα παιδιά ακόμα και σε 30άρια τμήματα. Χρειάζεται να συνεχίσουμε μετά την απεργία της Δευτέρας. Δεν πισωγυρίζουμε από την απόφαση για απεργία – αποχή από την αξιολόγηση. Αλλά πλέον χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση. Έχουμε πάρει απόφαση σαν Παρεμβάσεις και προτείνουμε νέα απεργία την Παρασκευή 15/10 και 48ωρη στις 20 και 21/10, σε συντονισμό και με τους υγειονομικούς. Αυτή την πρόταση τη βάζουμε και στις συνελεύσεις που θα γίνουν αυτή την εβδομάδα και στην ηγεσία της ΟΛΜΕ.

Δώρα Κιντή, μέλος ΔΣ ΕΛΜΕ Χανίων

Η εκτίμησή μας είναι ότι η απεργία έφτασε στο 80% συμμετοχής στη Θεσσαλονίκη. Υπήρχαν πάρα πολλά σχολεία που έκλεισαν εντελώς. Στο δικό μου σχολείο πήγε για δουλειά μόνο ένας από τους 30. Η απεργιακή διαδήλωση θύμιζε πανεργατική απεργία σε μέγεθος.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μια νέα ριζοσπαστικοποίηση κινείται στα σχολεία. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες που είτε ήταν απολιτίκ, είτε συντηρητικοί συμμετείχαν μαζί στην απεργία μαζί με αυτούς που είναι πάντα στην πρώτη γραμμή. Το κλίμα στα σχολεία είναι εκρηκτικό. Μοιάζει με καζάνι που βράζει. Οι ηγεσίες των ομοσπονδιών δεν ανταποκρίνονται σε αυτές τις διαθέσεις. Χρειάζεται άμεση απεργιακή κλιμάκωση. Να δώσουμε έμφαση στην πολιτική διάσταση κι όχι στη νομικίστικη. Ό,τι και να πουν τα δικαστήρια, χρειάζεται να ριζώσουμε την κυβέρνηση. Βλέποντας την κατάσταση στην Υγεία, αυτή που ζούμε στα σχολεία, δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

Κατερίνα Τσαλταμπάση, ΣΤ’ ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης «Αριστοτέλης»

Το κλίμα στα σχολεία τις τελευταίες ημέρες ήταν εκρηκτικό.

Το Υπουργείο Παιδείας και η κυβέρνηση πίστευαν ότι το όργιο τρομοκρατίας, πιέσεων και καταστολής που δεχτήκαμε στα συλλαλητήρια, θα κάμψουν τους εκπαιδευτικούς. Γελάστηκαν. Ο αγώνας για το δημόσιο σχολείο, την εργασία, για το Ψωμί, την Παιδεία και την Ελευθερία, κυριάρχησε στη συνείδηση των συναδελφών. Μαζί ο κλάδος δήλωνε απεργία – αποχή, κόντρα στη δικαστική απόφαση που την έβγαζε παράνομη. Συνεχίζουμε. Αυτή η απεργία δεν είναι το κύκνειο άσμα αλλά η αρχή. Τα ποσοστά της απεργίας σήμερα ξεπερνούν το 80% - 90% σχεδόν παντού. Και τα μικρότερα ποσοστά ακόμα ξεπερνούν το 50% – 60%. Σχολεία ολόκληρα έχουν κλείσει. Οι μαθητές έχουν κατέβει κι αυτοί στο δρόμο. Το πανεκπαιδευτικό μέτωπο πρέπει να ορθωθεί για να αντιμετωπίσουμε αυτή την πολιτική.

Άννα Μπαχτή, ΔΣ Ε’ ΕΛΜΕ Αν. Αττικής

Στο σχολείο που δουλεύω το ποσοστό συμμετοχής στη σημερινή απεργία είναι στο 93%.

Γενικά η συμμετοχή στη σημερινή απεργία είναι τεράστια. Υπάρχει οργή κι αγανάκτηση. Ακόμα και κόσμος που πριν λίγο καιρό σου έλεγε ότι δεν γίνεται τίποτα με τις απεργίες είδε τη σημερινή απεργία με ανακούφιση. Αισθάνθηκε ότι απαντάει στις επιθέσεις. Χρειάζεται οι ομοσπονδίες να κρατήσουν αγωνιστική στάση και στη συνέχεια. Αν γίνει αυτό με τη δυναμική που υπάρχει, μπορούμε να πάμε σε κλιμάκωση με 48ωρες απεργίες και να δώσουμε μια και καλή απάντηση στην κυβέρνηση της οποίας ο πολιτικός χρόνος εξαντλείται. Οι λεονταρισμοί που κάνει αποκαλύπτουν την αδυναμία της. Δεν μπορεί να πείσει και προσπαθεί να εκβιάσει.

Γιώργος Προυσαλίδης, γραμματέας Δ’ ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής

Θεσσαλονίκη. Φωτό: Έφη Γεωργακοπούλου

Ηράκλειο. Φωτό: Ν. Ζαμπουλάκης

Πάτρα. Φωτό: Γ. Αγγελόπουλος

Χανιά. Φωτό: ΣΕΚ Χανίων

Ξάνθη. Φωτό: Τζεμαλί Μπαζαζήμ

Συνέχεια από τη σελ. 3

«Η κυβέρνηση πάει να κάνει ακόμα ένα έγκλημα με την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ», δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μόσχος Μόσχος**, πρόεδρος του Σωματείου Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας ΔΕΗ «**Σπάρτακος**». «Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση για αυτό το ξεπούλημα παρά μόνο η ικανοποίηση των ξένων funds. Αυτές είναι εντολές της κυβέρνησης που η διοίκηση της ΔΕΗ ακολουθεί. Κανείς κανονικά δεν ξεπουλάει μια κερδοφόρο επιχείρηση. Σύμφωνα με τους ίδιους που την ξεπουλάνε η ΔΕΗ είχε ανθίσει και είχε μεγάλη κερδοφορία. Και κανείς δεν μπορεί να διασφαλίσει ότι θα παραμείνει ακόμα και αυτό το 33% στο Δημόσιο. Έχουμε παραδείγματα από τις ιδιωτικοποιήσεις σε ΟΤΕ και ΟΣΕ.

Όταν η ΔΕΗ χάσει τον δημόσιο έλεγχο, οι καταναλωτές θα γίνουν έρμαιο των ιδιωτικών συμφερόντων. Ποιος θα κάνει κοινωνική πολιτική όταν το δημόσιο δεν είναι κυρίαρχο; Ποιος θα παρέχει τα κοινωνικά τιμολόγια στα φτωχά νοικοκυριά και τα αγροτικά τιμολόγια στους αγρότες; Δεν θα συναινέσουν οι μέτοχοι σε κάτι τέτοιο, το μόνο που θα τους ενδιαφέρει είναι το κέρδος. Το επόμενο διάστημα οι αυξήσεις των τιμολογίων θα είναι πολύ μεγάλες, καθώς η κυβέρνηση επέλεξε να είμαστε ενεργειακά εξαρτημένοι από εισαγωγές. Και χωρίς τον έλεγχο του κράτους, τα τιμολόγια θα είναι ανε-

Κάτω τα χέρια απ' τη ΔΕΗ

ξέλεγκτα. Θα φτάσουμε σε σημείο ακόμα και τα «μεσαία» νοικοκυριά να μην μπορούν να πληρώσουν.

Σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους είναι βέβαιο ότι θα απειληθούν τα επόμενα χρόνια οι εργασιακές σχέσεις. Τη Συλλογική Σύμβαση που έχουμε υπογράψει δεν θα τη δεχτούν οι μέτοχοι. Για χρόνια στη ΔΕΗ πολεμούσαμε για μόνιμη και

σταθερή εργασία, καθώς υπήρχαν, πέρα από τους μόνιμους, οι θμηνίτες με χειρότερες συμβάσεις και οι εργολαβικοί εργαζόμενοι με ακόμα χειρότερες συνθήκες εργασίας. Επίσης, με την απολιγνητοποίηση χιλιάδες έχουν χάσει τη δουλειά τους, καταδικάζοντας μια ολόκληρη περιοχή.

Ξεκινάμε κινητοποιήσεις για να

αναδειξουμε αυτή την επίθεση και καλούμε τον κόσμο να συστρατευτεί. Εδώ στην Πτολεμαΐδα στο συλλαλητήριο της Κυριακής οργανώνουμε για να συμμετέχει όλος ο κόσμος. Τα δημοτικά συμβούλια Κοζάνης και Εορδαίας έχουν πάρει ομόφωνη απόφαση για συμμετοχή στο συλλαλητήριο. Ξεκινάμε ενημερώσεις σε όλους τους χώρους της

ΔΕΗ της περιοχής για το τοπικό συλλαλητήριο και για να κατέβουμε στη μεγάλη απεργία στην Αθήνα στις 19/10. Θα στείλουμε ξεκάθαρο μήνυμα στην κυβέρνηση ότι είμαστε αντίθετοι με την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, όπως και το σύνολο των φορέων και των δήμων. Η κυβέρνηση είναι μόνη της σε αυτό».

Αντίστοιχη είναι και η εικόνα για το συλλαλητήριο της Παρασκευής 15/10 στη **Μεγαλόπολη Αρκαδίας**, που καλούν, μαζί με τα σωματεία της ΔΕΗ, το Εργατικό Κέντρο, ο Δήμος Μεγαλόπολης και άλλοι φορείς και συλλογικότητες της περιοχής. Ενόψει των κινητοποιήσεων, τα σωματεία της ΔΕΗ πραγματοποιήσαν συναντήσεις με πολλούς φορείς τις προηγούμενες ημέρες και ενημερώσεις σε εργασιακούς χώρους και στον υδροηλεκτρικό σταθμό του Λάδωνα. Στο Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου που θα γίνει την Τετάρτη 13/10 θα συζητηθεί το θέμα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ και των κινητοποιήσεων ύστερα από αίτηση 21 περιφερειακών συμβούλων που καλούν σε «ένα δυνατό ΟΧΙ στην πλήρη παράδοση της ΔΕΗ και όλων των Δημόσιων Ενεργειακών Επιχειρήσεων στα κερδοσκοπικά κεφάλαια».

Μάνος Νικολάου

Άλμα για την Αντικαπιταλιστική Αριστερά στις εκλογές του Συνδικάτου Τουρισμού-Επισιτισμού Αττικής, νέα δυναμική για τους εργατικούς αγώνες.

Η ολοκλήρωση των αρχαιρεσιών στο Συνδικάτο Τουρισμού – Επισιτισμού Αττικής ανέδειξε μια νέα δυναμική για τους εργατικούς αγώνες. Τη μέρα που χιλιάδες εκπαιδευτικοί, μαθητές και φοιτητές γέμιζαν του δρόμους κάθε πόλης στη μεγαλύτερη απεργία των τελευταίων χρόνων στην εκπαίδευση και δέκα ημέρες πριν τη μεγάλη απεργία στην Υγεία, οι εργαζόμενοι του κλάδου μας έδιναν τη μαζικότερη συμμετοχή σε εκλογές που έχει γίνει ποτέ.

Εκατοντάδες συναδέλφισσες και συνάδελφοι γράφτηκαν μέλη στο συνδικάτο και ψήφισαν για πρώτη φορά, κάνοντας σκουπίδι τις αντιλήψεις περί τέλους του συνδικαλισμού, αδιαφορίας των εργαζομένων και υποκατάστασης της τάξης. Σαν **Καμαριέρα** αλλά και σαν **Ενωτική Πρωτοβουλία Αγώνα**, είμαστε σημαντικό κομμάτι αυτής της μεγάλης ανόδου στη συμμετοχή στις εκλογές του Συνδικάτου, που έγινε σε μια περίοδο όπου χιλιάδες συνάδελφοι βρίσκονται σε σαϊζόν, κερδίζοντας δεκάδες νέες/ους συναδέλφους να γραφτούν στο συνδικάτο.

Η καμπάνια της Ενωτικής Πρωτοβουλίας Αγώνα εκτυλίχθηκε με ένα φάσμα δουλειάς από τον κόσμο της Καμαριέρας και της **Αγωνιστικής Συσπείρωσης**. Από τις γειτονιές που

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά

ντύθηκαν με την αφίσα της Καμαριέρας και του ψηφοδελτίου μέχρι την καθημερινή παρουσία στο συνδικάτο με ενημέρωση συναδέλφων και από τη μάχη της εφοδ μέχρι τις συζητήσεις μαγαζί το μαγαζί στα Εξάρχεια, τα Πετράλωνα, τον Πειραιά, την Κυψέλη και άλλες γειτονιές. Από τη σύνδεση με τους συναδέλφους από το Μπανγκλαντές και την Αλβανία μέχρι τους νεοεισερχόμενους στον κλάδο. Με αυτό τον τρόπο το κατέβασμα μας κέρδισε 155 ψήφους κάνοντας άλμα σε σχέση με το 2018 και εκλέγοντας εκπροσώπους σε κάθε όργανο του κλάδου για πρώτη φορά.

Οι ψήφοι που κάνουν τη μεγάλη διαφορά στα αποτελέσματα των εκλογών είναι το άλμα των δυνάμεων που έχουν ως καρδιά την αντικαπιταλιστική αριστερά. Η ΠΑΣΚΕ, παραδοσιακή δύναμη στον κλάδο και υπεύθυνη για την ντροπιαστική κλαδική σύμβαση μας πανελλαδικά, παρότι δεν υπέστη φθορά βρίσκεται πλέον στην τρίτη θέση, ενώ αντίθετα, η αντικαπιταλιστική αριστερά φτάνει να είναι

δεύτερη δύναμη σε ένα από τα πιο μεγάλα σωματεία του ιδιωτικού τομέα.

Αποδείχθηκε ότι σε ένα συνδικάτο με ηγεσία και πλειοψηφία ΚΚΕ δεν είναι ούτε η ενσωμάτωση στην τακτική του ΠΑΜΕ ούτε η αντιδραστική άρνηση της συνεργασίας μαζί του που διευκολύνει την τακτική των αντικαπιταλιστών. Όπως στην απεργία στην εφοδ συνεργάστηκαν ηγεσίες που δεν είχαν βρεθεί ποτέ σε κοινό χώρο μέχρι τότε, έτσι και

στο συνδικάτο η τακτική του ενιαίου μετώπου θα είναι χρήσιμη και κρίσιμη. Τα λάθη του παρελθόντος για την Αριστερά μπορούν να μείνουν εκεί και η Καμαριέρα θα συμβάλει με νέες δυνάμεις σε αυτή την κατεύθυνση συνολικά.

Με την εκλογή της στην Κεντρική Διοίκηση και την εκπροσώπησή της στο ΕΚΑ και την ΠΟΕΕΤ, η Ενωτική Πρωτοβουλία Αγώνα πετυχαίνει να βρίσκεται αυτή η ενωτική πρακτική σε κάθε αγώνα. Στους δρόμους και τους χώρους δουλειάς θα βρεθούμε μαζί για να ανοίξει η προοπτική της εναλλακτικής στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού, την ασυδοσία των εργοδοτών και της κυβέρνησης Μητσοτάκη που χυδαία έχει στηρίξει την κάθε τους ανάγκη.

**Ανακοίνωση της
αντικαπιταλιστικής κίνησης «Καμαριέρα»**

Για το ΔΣ του Συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού Αττικής

	2018	%	2021	%	Έδρες 2021
Ψήφισαν	2,980		3,078		
Λευκά	19		19		
Άκυρα	61		75		
ΔΑΣ (ΚΚΕ)	2,425	84%	2,269	76%	13
ΠΑΣΚΕ	259	9%	293	10%	2
ΛΑΝΤΖΑ	182	6%	204	7%	1
ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ(2018)/					
ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒ. ΑΓΩΝΑ(2021)	34	1%	155	5%	1
ΔΙΚΤΥΟ	-		64	2%	0

Η Παρβάνα Αμίρι, προσφύγινα από το στρατόπεδο της Ρισβάνας

Κούρδοι αγωνιστές χαιρετίζουν τη διαδήλωση

9/10, Οι προσφύγισες αλύγιστες μπροστά στη βία των ΜΑΤ

Φωτό: Γιώργος Πίττας, Στέλιος Μιχαηλίδης, Δημήτρης Δασκαλάκης

ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΝΕ ούτε οι φασίστες ούτε τα ΜΑΤ

Με μαζική συμμετοχή χιλιάδων αντιφασιστών και αντιρατσιστών, προσφύγων, μεταναστών, νεολαίων, εργατικών σωματείων και φοιτητικών συλλόγων και παρά τη βίαιη επίθεση της αστυνομίας, πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9/10 το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην Ομόνοια στον έναν χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής.

Τη συγκέντρωση στα Χαυτεία άνοιξαν με τις μουσικές τους ο **Νίκος Γιακουμάκης** και η **Βάσω Μιχαηλίδου** ενώ κατέφταναν κοινότητες μεταναστών που είχαν συγκεντρωθεί νωρίτερα σε γειτονιές της Αθήνας και πρόσφυγες με πούλμαν από τα καμπ της Αθήνας.

Καθώς οι μουσικοί κατέβαιναν από τη σκηνή και ενώ χιλιάδες διαδηλωτές, μεταξύ των οποίων πολλές οικογένειες με μικρά παιδιά, συγκεντρώνονταν μπροστά στην εξέδρα για να ακούσουν τους χαιρετισμούς, η αστυνομία επιτέθηκε απρόκλητα με χημικά και χτυπώντας με τις ασπίδες. Οι επιθέσεις των ΜΑΤ δεν περιορίστηκαν στους διαδηλωτές. Επιτέθηκαν σε δημοσιογράφους ενώ παρεμπόδιζαν διαρκώς με ελέγχους τον κόσμο που βρισκόταν στους γύρω δρόμους να συμμετέχει στη συγκέντρωση.

Παρά τις προκλήσεις η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε κανονικά. Πρώτη ανέβηκε στην εξέδρα η **Αφροδίτη Φράγκου**, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης και μία εκ των τεσσάρων τραυματιών από την επίθεση των φασιστών στο Ν. Ηράκλειο. “Τα τάγματα εφόδου της ΧΑ προσπαθούν να ξανασηκώσουν κεφάλι και ξέρουμε πολύ καλά, και τους βλέπουμε εδώ μπροστά μας, ποιος τους κάνει πλάτες και ποιος τους στρώνει το δρόμο” είπε δείχνοντας τις δυνάμεις των ΜΑΤ. “Όμως έχουμε τη δύναμη να τους τσακίσουμε. Οι χιλιάδες που ξεσηκώθηκαν άμεσα μετά τις επιθέσεις την προηγούμενη εβδομάδα ανάγκασαν τον κρατικό μηχανισμό να καταδικάσει τον χρυσαυγίτη Μ. Παπαδιονυσίου σε 36 μήνες φυλακή μέσα σε μόλις τρεις μέρες μετά την επίθεση. Διαδηλώνουμε μαζικά, με τους πρόσφυγες μπροστά, για σύνορα ανοιχτά, για να τσακίσουμε τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά”.

Προσφύγισσα

Στη συνέχεια τον λόγο πήρε η **Παρβανά Αμίρι**, προσφύγισσα από το στρατόπεδο της Ριτσώνας. “Είμαι η Παρβανά, μια από τους χιλιάδες πρόσφυγες που πέρασαν βουνά και σύνορα για να έρθουμε εδώ. Αν δεν μας επιτρέψετε να μιλήσουμε, θα φωνάξουμε. Αν δεν μας αφήσετε να δράσουμε στις πόλεις, θα δράσουμε μέσα στα στρατόπεδα”, είπε ξεκινώντας με βαθιά χαραγμένο τον θυμό στο πρόσωπο της. “Δεν θα αφήσουμε ποτέ κανένα να μας πάρει το δικαίωμα της ελεύθερης κίνησης, έκφρασης και δράσης... Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ αυτή τη μέρα και όσα μας συμβαίνουν. Είμαστε εδώ και δεν θα σταματήσουμε ποτέ να αντιστεκόμαστε γιατί δεν είμαστε μόνοι μας, αλλά είμαστε όλοι μαζί ενωμένοι”.

Στη συνέχεια ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής πήρε το μικρόφωνο για να θυμίσει πως

9/10, Αθήνα, Αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο. Φωτό: Γιώργος Πίττας

“έναν χρόνο πριν, όταν ανακοινώθηκε το αποτέλεσμα της δίκης της ΧΑ, τα ΜΑΤ επιτέθηκαν απρόκλητα σε μια διαδήλωση δεκάδων χιλιάδων”. “Δεν θα μπορούσαμε να γιορτάσουμε καλύτερα τη σημερινή μέρα. Μας θυμίσατε την 7 Οκτώβρη, μας πεισμώνσατε, μας θυμίσατε με ποιον είστε”, συμπλήρωσε βροντοφωνάζοντας. “Δέκα χρόνια πριν, σε αυτήν την πλατεία τα ΜΑΤ συνόδευαν τα τάγματα εφόδου του Κασσιδιάρη, που πήγαιναν να κάνουν τα πογκρόμ τους. Σήμερα τα ίδια ΜΑΤ επιτέθηκαν σε μωρομάνες. Αυτός είναι ο ρόλος του κράτους και της αστυνομίας”, είπε και κάλεσε τον κόσμο να παραμείνει στη συγκέντρωση.

Ο **Βαγγέλης Γκιγκής**, πρόεδρος του Συνδέσμου Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-1974, αφού απαίτησε από τα ΜΑΤ να κάνουν πίσω, διάβασε την ανακοίνωση του ΣΦΕΑ. “Για εμάς τα μέλη του συνδέσμου που αντιτάχθηκαν στη φασιστική χούντα, η μέρα της καταδίκης της ΧΑ μας θυμίζει τη δική μας αντίσταση και μας καλεί σε επαγρύπνηση γιατί ο φασισμός δεν τελείωσε, όπως μας θυμίζουν οι τελευταίες επιθέσεις ναζιστικών ομάδων. Καλούμε το λαό σε αντίσταση” ανέφερε μεταξύ άλλων, καλώντας και αυτός με τη σειρά του τον κόσμο να διαδηλώσει.

“Είστε τρομοκρατημένοι και απομονωμένοι γιατί η εργατική τάξη από τα νοσοκομεία μέχρι τα σχολεία σας έχει κολλήσει στον τοίχο”, φώναξε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ απευθυνόμενος στην κυβέρνηση. “Η Κεραμέως αναγκάστηκε να κάνει αγωγή για να σταματήσει η οργή των εκπαιδευτικών. Δεν πείθετε κανέναν και γι’ αυτό κάνετε πλάτες στους φασίστες. Παίζετε το χαρτί του ρατσισμού. Μας θυμίσατε εδώ τα εγκλήματα του Λιμενικού και της αστυνομίας που πνίγουν πρόσφυγες στο Αιγαίο και στον Έβρο. Είστε δολοφόνοι. Δολοφονήσατε τη Μιμή Μουκάγιε και τον Ιμπραήμ Εργκιούν. Και τα κάνετε αυτά γιατί δεν έχετε τίποτα να προσφέρετε στον φτωχό κόσμο. Δεν περνάει όμως ο αποπροσανατολισμός” είπε. “Θα διαδηλώσουμε, θα ρίξουμε την κυβέρνηση, θα τσακίσουμε τους φασίστες και θα ανοίξουμε τον δρόμο για μια καλύτερη κοινωνία”.

“Η νίκη επί της ΧΑ δεν ήταν των θεσμών, ούτε βγήκε από τα δικαστήρια. Ήταν ένας καθαρός θρίαμβος του αντιφασιστικού κινήματος” είπε ο **Βασίλης Κουκαλάς**, σκηνοθέτης-ηθοποιός. “Είμαστε εδώ ενωμένοι, ποικιλόμορφοι, πολύχρωμοι και θα συνεχίσουμε. Οι εργαζόμενοι στον πολιτισμό και τις τέχνες είναι το ριζοσπαστικό αντίθετο του φασισμού και των μπάτσων που τους στηρίζουν. Μαζί θα τους νικήσουμε”.

Επόμενη ομιλήτρια, η **Άννα-Μαρία Παραθύρα**, εκ μέρους φοιτητικών συλλόγων Αθήνας, τόνισε πως “οι πολιτικές της κυβέρνησης τσακίζονται με τους αγώνες μας στους δρόμους, στις σχολές και στα σχολεία. Είμαστε εδώ ένα χρόνο μετά την καταδίκη της ΧΑ, όχι μόνο για επετειακούς λόγους αλλά επειδή δεν εφησυχάζουμε, θα είμαστε εδώ καθημερινά”.

Αναστολές

Η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων νοσοκομείου Γεννηματά ξεκίνησε λέγοντας πως “σαν υγειονομικοί παλέψαμε ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό. Δεν αφήσαμε να περάσουν οι αιμοδοσίες μόνο για Έλληνες. Τώρα με τον υποχρεωτικό εμβολιασμό και τις αναστολές πάνε να μας διχάσουν και να ανοίξουν τον δρόμο στους φασίστες. Δεν θα τους αφήσουμε. Παλεύουμε για ένα ΕΣΥ δημόσιο και δωρεάν για όλους: κάθε φυλής, κάθε χρώματος και κάθε θρησκείας και θα το επιβάλλουμε. Δεν θα τους αφήσουμε να το διαλύσουν”.

“Με κάθε τρόπο θα είμαστε στο δρόμο για να πολεμήσουμε τον φασισμό, όλοι και όλες μαζί, με τους μετανάστες, τους πρόσφυγες και τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, όλες τις κοινωνικές κατηγορίες που οι φασίστες και η κυβέρνηση στοχοποιούν. Η Αθήνα ήταν και θα είναι πόλη αντιφασιστική”, είπε ο **Βασίλης Γλέζος** εκ μέρους της δημοτικής παράταξης Ανοιχτή Πόλη.

Τελευταίος μίλησε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος ‘Η Ενότητα’. “Στις 7 Οκτώβρη εμείς κερδίσαμε και εσείς χάσατε”, είπε απευθυνόμενος στην αστυνομία και το υπουργείο ΠροΠο. “Και θα χάσετε πάλι”, συνέχισε. “Το αντιρατσιστικό κί-

νημα δυναμώνει. Σήμερα είναι το πανηγύρι μας. Δείχνετε μίσος και δεν θέλετε να υπάρχει δημοκρατικός σεβασμός και ανθρωπιά. Εμείς θα είμαστε όρθιοι μέχρι να νικήσουμε. Όλοι μαζί σήμερα θα πάμε στο Σύνταγμα και θα φωνάξουμε ‘Ποτέ ξανά φασισμός’”.

Στη συνέχεια οι διαδηλωτές πλημμύρισαν τον δρόμο και βάδισαν μέχρι το Σύνταγμα από την οδό Σταδίου, αντιμετωπίζοντας συνεχώς τις προκλήσεις των ΜΑΤ. Τα συνθήματα “Ποτέ ξανά φασισμός”, “Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους Ναζί”, “Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά” που ακούγονταν από την κεφαλή της διαδήλωσης που έφτανε στη Βουλή ως το τέλος της, στην κορυφή της Σταδίου, διέκοπτε κάθε τόσο το σύνθημα “Εξω απ την πορεία η αστυνομία”. Φτάνοντας στο Σύνταγμα όπου βρίσκονταν εκατοντάδες περαστικοί και τουρίστες, η αστυνομία φρόντισε άμεσα να παραχωρήσει όλο το οδόστρωμα και να σταματήσει τις προκλήσεις, για να ξεκινήσει και πάλι λίγα μέτρα πιο μακριά.

Στην κορυφή της πορείας βρέθηκαν με το πανό τους οι δικηγόροι της Εναλλακτικής Παρέμβασης. Πίσω τους ακολούθησαν με πανό τα μπλοκ των Α', Γ' και Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, η ΚΕΕΡΦΑ, ο Σύλλογος εργαζομένων των νοσοκομείων ΓΝΑ Γεννηματάς και Αγ. Σάββας, το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, εργαζόμενοι των υπουργείων Οικονομικών και Πολιτισμού, πρόσφυγες από τα στρατόπεδα της Ριτσώνας, του Ελαιώνα, της Μαλακιάς και του Σχιστού, οι φοιτητικοί σύλλογοι ΣΔΟΚΕ-ΠΑΔΑ, Μεταλλειολόγων, Χημικών Μηχανικών, Γεωλογικού, Γεωπονικής, Χημικού, Φιλοσοφικής και ΤΕΑΠΗ, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα”, η Αφγανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα”, η Color Youth, η παιδαγωγική ομάδα Σαματασάββα, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, η Αριστερή Συσπείρωση, η ΟΡΜΑ και η Νεολαία Σύριζα.

Κατεβαίνοντας την οδό Πανεπιστημίου οι χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν και πάλι στα Χαυτεία απ’ όπου και αποχώρησαν οργανωμένα μέσα σε συνθήματα και χειροκροτήματα.

Δημήτρης Δασκαλάκης

“Ούτε στην Αθήνα, ούτε πουθενά”

Μαχητική αντιφασιστική διαδήλωση καταδίκης των φασιστικών επιθέσεων και των δολοφονιών προσφύγων πραγματοποιήθηκε και στη Θεσσαλονίκη” είπε στη Εργατική Αλληλεγγύη η Δήμητρα Κομνιανού από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. “Με τους πρόσφυγες από το στρατόπεδο των Διαβατών στην πρώτη γραμμή, εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιρατσιστές διαδήλωσαν παρά τη βροχή στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, με τα συνθήματα «Ποτέ ξανά φασισμός», «Όχι απελάσεις ρατσιστικές, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες», «Ούτε στη Θεσσαλονίκη, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά» να ακούγονται ξανά και ξανά σε όλη τη διάρκεια της πορείας.

Οι πρόσφυγες που βρέθηκαν στην πορεία, διαδήλωσαν και μίλησαν για τις συνθήκες στις οποίες ζουν και το άθλιο φαί που τους δίνεται στο στρατόπεδο, την εγκατάλειψη από το κράτος που τους έχει κόψει την cash card και που με πρόσχημα τον κορονοϊό τους έχει αποκλείσει από την πρόσβαση στη δημόσια Υγεία, αφού δεν μπορούν να κλείσουν ραντεβού από τα καμπ στα νοσοκομεία.

Με τα πανό τους συμμετείχαν η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης, το σωματείο εργαζομένων στο Ιπποκράτειο ΓΝΘ, οι φοιτητικοί σύλλογοι Αρχιτεκτονικής, Ιστορικού-Αρχαιολογικού, Νομικής, Μουσικού, Φιλολογίας, το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ Θεσσαλονίκης”.

Από την ΚΕΕΡΦΑ Χανίων, ο Ειρηναίος Μαράκης μας είπε πως “και στα **Χανιά** πραγματοποιήθηκε αντιφασιστικό συλλαλητήριο για τον ένα χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής και ενάντια στις πρόσφατες φασιστικές επιθέσεις. Στην πορεία συμμετείχαν με πανό και οργανωμένα μπλοκ η ΚΕΕΡΦΑ Χανίων, η ΕΛΜΕ Χανίων, ο ΣΕΠΕ Χανίων, ο Φοιτητικός Σύλλογος ΗΜΜΥ, η Κατάληψη Ρόζα Νέρα, η Μαθητική Αντιφασιστική Δράση (ΜΑΔ) και η Πρωτοβουλία Αντίστασης. Κάλεσμα στο συλλαλητήριο είχε απευθύνει και η Συνέλευση του 15ου Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ Χανίων. Από νωρίς στην πλατεία Αγοράς λειτουργούσε μικροφωνική ενώ συνεργείο της ΚΕΕΡΦΑ και της Εργατικής Αλληλεγγύης καλούσε τον κόσμο στην διαδήλωση”.

“Στα **Γιάννενα**, στις 9/10, στον ένα χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στη Νομαρχία από την ΚΕΕΡΦΑ Ιωαννίνων και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ”, μας είπε η Αρετή Κανέλλου από την ΚΕΕΡΦΑ Ιωαννίνων, ενώ αντίστοιχα στον Άγ. Νικόλαο στον **Βόλο** η Εύη Τσιούνη μας μετέφερε πως “πραγματοποίησαν συγκέντρωση παρά την βροχή η ΚΕΕΡΦΑ Βόλου και ο φοιτητικός σύλλογος ΗΜΜΥΠ”.

Στο **Ηράκλειο Κρήτης**, η Νίκη Ζουγανέλη από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη πως “πραγματοποιήθηκε πορεία από την ΚΕΕΡΦΑ, την πρωτοβουλία Ηρακλείου για ένα αυτοοργανωμένο PRIDE, την κίνηση Φεμινιστική Αλληλεγγύη Ηρακλείου και την Νεολαία Σύριζα.

“Ένα χρόνο μετά την καταδίκη της ΧΑ συνεχίζουμε. Ούτε στο Ηράκλειο, ούτε πουθενά – τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά”, αναφέρει χαρακτηριστικά η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ Ηρακλείου.

9/10, Αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στα Χανιά.
Φωτό: Ειρηναίος Μαράκης

Η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα οφείλει να συσπειρωθεί γύρω από το αντιφασιστικό κίνημα και να δουλέψει μαζί και γύρω από αυτό. Η επανεμφάνιση των φασιστικών ταγμάτων εφόδου μας έχει επηρεάσει άμεσα με ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα να δέχονται βίαιες επιθέσεις στα Φεστιβάλ Υπερηφάνειας και στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη. Ειδικά στη Θεσσαλονίκη, άτομα που συμμετείχαν στην πορεία έπεσαν θύματα πετροβολισμού. Τα γεγονότα στα ΕΠΑΛ Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης, αλλά και οι υπόλοιπες επιθέσεις των τελευταίων ημερών, μας έδειξαν για μία ακόμα φορά πόση δουλειά χρειάζεται να γίνει για το συνολικό ξερίζωμα του νεοναζισμού από την κοινωνία. Αλληλέγγυα σε προσφυγικούς και μεταναστευτικούς πληθυσμούς, διεκδικούμε μαζί τους τον χώρο μας στην κοινωνία, χωρίς να κάνουμε βήμα πίσω. Στο ίδιο πνεύμα, καλούμε το αντιφασιστικό κίνημα να συμμετεχει μαζικά στην διαδήλωση έξω από το Πρωτοδικείο Αθηνών στις 20 του Οκτώβρη οπότε και θα ξεκινήσει η δίκη των δολοφόνων του Ζακ Κωστόπουλου.

Σάββας Κλεάνθους,
εκ μέρους της Colour Youth

Είμαστε σήμερα εδώ για να διαδηλώσουμε γιατί ζητάμε να σταματήσουν οι απελάσεις και οι φυλακίσεις. Εγώ έφυγα από το Αφγανιστάν γιατί δεν υπήρχε ασφάλεια. Η οικογένειά μου έχει πάει στο Ιράν. Ήρθα εδώ για να τους υποστηρίξω οικονομικά. Στο στρατόπεδο της Ριτσώνας είμαστε 2000 πρόσφυγες. Θέλουμε χαρτιά για να μπορούμε να δουλέψουμε και για να πάμε σε άλλες χώρες. Εγώ προσωπικά έχω δουλέψει έξι μήνες οικοδομή και τελικά έμεινα απλήρωτος. Η μικρή μου κόρη που είναι εδώ μαζί μου, είναι μόλις τριών μηνών. Έχει γεννηθεί εδώ στην Ελλάδα. Πρέπει να παλέψουμε μαζί ντόπιοι και πρόσφυγες.

Τζαουάντ, πρόσφυγας από το Αφγανιστάν

Είμαστε εδώ για να διαδηλώσουμε για τα δικαιώματα των προσφύγων στην Ελλάδα. Για το δικαίωμα στα χαρτιά και στην ελευθερία. Υπάρχει ρατσισμός απέναντι στους μαύρους και τους Άραβες. Γι' αυτό είμαστε εδώ ενωμένοι μαζί με τους Έλληνες. Δεν είναι η πρώτη φορά που διαδηλώ-

9/10, Θεσσαλονίκη. Φωτό: Έφη Γεωργακοπούλου

νουμε και θα συνεχίσουμε. Ήρθαμε από την Κυψέλη οργανωμένα με την ΚΕΕΡΦΑ.

Σιρίλ Ντονμπέ,
μετανάστης από το Καμερούν

Είμαστε εδώ γιατί θέλουμε να ανοίξουν τα σχολεία για τα παιδιά μας. Στο καμπ στο Σχιστό που ζούμε δεν πηγαίνει κανένα παιδί στο σχολείο. Κάποιοι πρόσφυγες είναι εδώ πέντε και έξι χρόνια και ακόμα δεν έχουν μπορέσει να μάθουν ελληνικά.

Μιρφάρ Μοχαμάντι,
προσφύγισσα από το Αφγανιστάν

Είμαστε εδώ, ένα χρόνο από την καταδίκη της ΧΑ, όχι εν είδει πολιτικού μνημόσυνου αλλά για να πούμε ότι η καταδίκη ήταν μόνο η αρχή καθώς βλέπουμε τα φασιστοειδή να σηκώνουν ξανά κεφάλι και στελέχη της ΝΔ, όπως ο Μπογδάνος, ακροδεξιούς να μιλάνε ρατσιστικά στη Βουλή. Έχουμε κάνει ξεκάθαρο πως φασίστες δεν χωράνε ούτε στα σχολεία, ούτε στις σχολές, ούτε στις γειτονιές μας.

Άρης, φοιτητής, Μεταλλειολόγοι Αθήνας

Η επίθεση που δεχτήκαμε σήμερα, οικογένειες και μικρά παιδιά, γυναίκες, σε μια δημοκρατική χώρα, την ώρα που διαδηλώναμε ενάντια στην ρατσιστική πολιτική του Μηταράκη και του Μητσοτάκη δεν μας σταματάει. Τα εκατομμύρια που δίνει η ΕΕ και ο Μηταράκης για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων θα έπρεπε να δίνον-

ται αλλού. Καταδικάζουμε την επίθεση στα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και τους φοιτητικούς συλλόγους. Απαιτούμε να σεβαστούν το ελάχιστο δικαίωμά μας στη διαδήλωση. Αυτοί που επιτρέπουν στη ΧΑ να επιτίθεται σε αυτούς που αγωνίζονται για την ελευθερία είναι καταδικασμένοι.

Σουλεϊμάν Ασούρ, πρόεδρος της
Αφγανικής Κοινότητας Ελλάδος “Η Ενότητα”

Είμαστε εδώ για να διαδηλώσουμε για κάθε άνθρωπο, ειδικά για τους κυνηγμένους. Δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτά που διεκδικούμε παρά μόνο με τη βία. Έτσι έκαναν και με τους εκπαιδευτικούς για να μας σταματήσουν. Το εκπαιδευτικό κίνημα θα συνεχίσει. Θα παλέψουμε για τους μαθητές μας και τους γονείς τους.

Παναγιώτης,
εκπαιδευτικός, Γ ΕΛΜΕ Αθήνας

Είδαμε για άλλη μια φορά τι εννοεί η κυβέρνηση όταν λέει ‘ίσες αποστάσεις’ και πως “καταδικάζει τη βία απ’ όπου και αν προέρχεται”, όταν βλέπουμε αστυνομικούς να ρίχνουν χημικά σε παιδιά. Αυτή είναι η εικόνα της κυβέρνησης. Είμαστε όμως εδώ σήμερα γιατί τον φασισμό δεν θα τον ξεριζώσει από την κοινωνία μια δικαστική απόφαση αλλά οι αγώνες και η αλληλεγγύη απέναντι στους πιο αδύναμους.

Γιώργος Ρόδης,
γενικός σύμβουλος ΠΟΕ-ΔΟΥ

Καταδίκες
για τους
φασίστες

Σε 36 μήνες με αναστολή καταδικάστηκε ο φασίστας Μάριος Παπαδιονυσίου στις 6/10 από το Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο για την επίθεση στο Νέο Ηράκλειο. Καταδικάστηκε για διατάραξη κοινής ειρήνης, επικίνδυνες σωματικές βλάβες και οπλοκατοχή. Από τις καταθέσεις των παθόντων Σ. Χατζηδήμου, Θ. Τζινιέρη και Α. Φράγκου φάνηκε ο οργανωμένος χαρακτήρας της επίθεσης και ο ηγετικός ρόλος του Παπαδιονυσίου σε αυτή. Από το υλικό που προσκόμισαν οι συνήγοροι υποστήριξης της κατηγορίας φάνηκε επίσης ο ρόλος του και στην επίθεση της Καλλιθέας τον Μάρτη του 2019.

Παράλληλα ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Βασίλειος Πλιώτας ζήτησε με παραγγελία του προς τις εισαγγελίες Εφετών Αθηνών και Θεσσαλονίκης να διερευνηθεί αν στοιχειοθετούνται με τις επιθέσεις σε Σταυρούπολη και Ηράκλειο βαρύτερα εγκλήματα, όπως αυτό της εγκληματικής οργάνωσης. Η γρίγορη και βαριά καταδίκη του Παπαδιονυσίου, αλλά και η εξέλιξη αυτή δείχνει την παρακαταθήκη που έχει βάλει το αντιφασιστικό κίνημα μετά τη νίκη της 7 Οκτώβρη του 2020. Με χιλιάδες να διαδηλώνουν όλη τη βδομάδα, το κίνημα έδειξε τη δύναμή του να σταματήσει τα τάγματα εφόδου. Παράλληλα, κανένα ΜΜΕ δεν θέλησε πια να μείνει έξω από αυτή την ιστορία, ενώ ο κρατικός μηχανισμός δεν μπορούσε να καλύψει τους φασίστες όπως παλιά.

Η δίκη των συλληφθέντων για την επίθεση στη Σταυρούπολη αναβλήθηκε για τον Μάρτη του 2022. Η μάχη για να καταδικαστούν οι δράστες και να ξηλωθούν οι οργανώσεις τους συνεχίζεται με τον αέρα της νίκης.

ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Σε 6 μήνες με αναστολή καταδικάστηκε ο χρυσαυγίτης Καλλίστρατος Σιμάκος για εξύβριση με ρατσιστικό κίνητρο σε βάρος του πακιστανού εργάτη Χασάν Ρεζά. Το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά, που εκδίκασε την υπόθεση την Παρασκευή 8 Οκτώβρη, αποφάσισε, αντίθετα με την εισαγγελική πρόταση, να καταδικάσει τον χρυσαυγίτη, μέλος του τάγματος εφόδου της Σαλαμίνας, για την επίθεση που έκανε σε βάρος του Χασάν Ρεζά τον Μάρτη του 2019. Ο συγκεκριμένος χρυσαυγίτης, μια βδομάδα μετά την επίθεση αυτή, συνελήφθη για την επίθεση τάγματος εφόδου στην Καλλιθέα, στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου. Στην επίθεση αυτή συμμετείχε μαζί με τον πρόσφατα καταδικασμένο για την επίθεση στο Νέο Ηράκλειο στις 3/10, Μάριο Παπαδιονυσίου.

Ο συνήγορος υποστήριξης της κατηγορίας, Γιάννης Αγγελάκης, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Ευτυχώς το δικαστήριο δεν υιοθέτησε την εισαγγελική πρόταση, η οποία αγνοώντας όλο το αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας και την κατάθεση του ενάγοντος στο ακροατήριο, έκανε λόγο για κοινή εξύβριση χωρίς ρατσιστικό κίνητρο». Ο κατηγορούμενος στην απολογία του δήλωσε εθνικοσοσιαλιστής, πρώην χρυσαυγίτης και «εθνικιστής μέχρι το τέλος». Αρνήθηκε τις κατηγορίες λέγοντας ότι έχει στοχοποιηθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ, την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την Πακιστανική Κοινότητα. Ο πακιστανός εργάτης Μοχάμεντ Χαμζά τον έχει επίσης καταγγείλει για επίθεση σε βάρος του.

Μαζικά γιορτάστηκε
η επέτειος
Καταδίκης

Με τη μαζική παρουσία νεολαίας στην οποία προστέθηκαν λίγη ώρα αργότερα χιλιάδες εργαζόμενοι με τα πανό των σωματείων τους πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 7/10 η αντιφασιστική συναυλία που οργάνωναν φοιτητικοί σύλλογοι της Αθήνας στο Σύνταγμα, στον ένα χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής.

Την συναυλία άνοιξε το συγκρότημα Ποτ Πουρί και ακολούθησαν ο Ζίμος και οι Κεραμιδόγατες, οι Demon Fox, ο stand-up κωμικός Κώστα Μαλιάτσης-Σάλας, η Ρίτα Αντωνοπούλου, και οι Υπεραστικοί. Η συναυλία έκλεισε με μια σειρά καλλιτεχνών της χιπ χοπ σκηνής, ενώ στα διαλλείματα μεταξύ των μουσικών διαβάζονταν χαιρετισμοί φοιτητικών συλλόγων, μαθητών και σωματείων.

Στο Σύνταγμα έφτασε και η μαζική διαδήλωση χιλιάδων αντιφασιστών που είχε ξεκινήσει νωρίτερα από το Εφετείο. Εκεί βρίσκονταν ο Αντιφασιστικός Συντονισμός Αθήνας-Πειραιά, η καμπάνια “Δεν είναι αθώοι”, φοιτητικοί σύλλογοι, το ΝΑΡΚΑ, το ΚΚΕ(μ-λ), το ΜΕΡΑ25 και ο ΣΥΡΙΖΑ. Στην

κεφαλή της πορείας βρισκόταν η Μάγδα Φύσσα. Το σύνθημα “Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί” αντήχησε σε όλο το Σύνταγμα όταν η άφιξη της ανακοινώθηκε από το μικρόφωνο, ενώ στη συνέχεια κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των θυμάτων της εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης.

Εκεί βρέθηκε και η ΚΕΕΡΦΑ μοιράζοντας μαζικά το κάλεσμα για το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 9 Οκτώβρη στην Ομόνοια.

Την ίδια μέρα αντιφασιστική συναυλία πραγματοποιήθηκε και στη Θεσσαλονίκη, στην πλατεία Αγίας Σοφίας από σωματεία εργαζομένων, φοιτητικούς συλλόγους και αντιρατσιστικές κινήσεις ενώ νωρίτερα είχε προηγηθεί μαζική πορεία από το άγαλμα Βενιζέλου. Συγκέντρωση έγινε και στο Πασαλιμάνι μετά από κάλεσμα του Εργατικού Κέντρου Πειραιά. Κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν και σε πολλές άλλες πόλεις, ενώ στο Ν.Ηράκλειο Αττικής πραγματοποίησαν συγκέντρωση οι Τομεακές Βορειοδυτικής Αθήνας του ΚΚΕ και της ΚΝΕ.

ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Μαζική συμμετοχή είχε η αντιφασιστική εκδήλωση των φοιτητικών συλλόγων στον χώρο της Πολυτεχνειούπολης, ανήμερα της επετείου της καταδίκης των ναζί της Χρυσής Αυγής. Οι σχολές είχαν μόλις ανοίξει ύστερα από 1,5 σχεδόν χρόνο κι έτσι ένα από τα νήματα που διέτρεχαν τη συζήτηση ήταν η σημασία της υπεράσπισης της συλλογικότητας των φοιτητών/τριών και στον αντιφασιστικό αγώνα.

Ο Μάριος Λώλος, φωτορεπόρτερ, ξεκίνησε περιγράφοντας τις συγκλονιστικές εμπειρίες της 7 Οκτώβρη 2020. Τόνισε τον ρόλο του αντιφασιστικού και του φοιτητικού κινήματος στη δικαστική απόφαση. Έδωσε το συγκλονιστικό παράδειγμα του «Γκουαντάναμο της Σάμου», όπως χαρακτήρισε το νέο κέντρο κράτησης, από το οποίο οι πρόσφυγες προτιμούν να κοιμούνται στο δάσος «με τα ποντίκια». Μίλησε και για επόμενες δικαστικές μάχες όπως η δίκη των δολοφόνων του Ζακ και η δίκη Καλαϊτζίδη.

Η Αφροδίτη Φράγκου, δημοσιογράφος, μίλησε για την παρακαταθήκη της δικαστικής μάχης μέσα και έξω από το δικαστήριο. Μαζί με το ερώτημα γιατί οι φασίστες επέλεξαν αυτή τη χρονική στιγμή να επιχειρήσουν την επιστροφή τους, τόνισε ότι χρειάζεται να απαντηθεί και ο φόβος αν έχουμε επιστρέψει στο 2012. Η, πλουσιότερη πλέον, εμπειρία του αντιφασιστικού κινήματος λέει όχι: με μαζικές και ενωτικές κινητοποιήσεις, με πολιτικές αιχμές ενάντια στον ρατσισμό και την κυβέρνηση και με την εργατική τάξη στο κέντρο μπορούν να τσακιστούν τα τάγματα εφόδου.

Ο Κώστας Παπαδάκης, συνήγορος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ, προχώρησε σε μια αποτίμηση του ενός χρόνου από την καταδικαστική απόφαση. Τόνισε ότι έσπασε την ατιμωρησία δεκαετιών και ότι η σημασία της φαίνεται αν φανταστούμε τη Χρυσή Αυγή να φεύγει με μια αθωωτική απόφαση. Στους τρόπους με τους οποίους η

7/10, Αντιφασιστική εκδήλωση φοιτητικών συλλόγων. Φωτό: ΣΕΚ στις σχολές

Νέα Δημοκρατία στρώνει τον δρόμο στους φασίστες, πρόσθεσε και την απαξίωση της δικαστικής απόφασης. Από την απρόκλητη επίθεση των ΜΑΤ σε διαδηλωτές/τριες λίγα δευτερόλεπτα μετά την ανακοίνωση του δικαστηρίου φτάνει μέχρι και το ότι καθυστερεί η καθαρογραφή της απόφασης και παραγράφονται τα πλημелήματα.

Η Μαριάννα, μαθήτρια από το 1ο Λύκειο Λυκόβρυσης σύνδεσε τις μάχες ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις με τις μάχες ενάντια στους νόμους Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη, ενώ ο Αλέξανδρος, φοιτητής από τη ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ υπογράμμισε με πόσους τρόπους στρώνει η ΝΔ τον δρόμο στους φασίστες, επιτιθέμενη ταυτόχρονα στην εργατική τάξη που παλεύει. Ο Γιώργος από τον φοιτητικό σύλλογο Γεωλογικού μίλησε για την συλλογική πάλη με αφορμή τον θρίαμβο των εργαζομένων στην εφοοd και το μένος της κυβέρνησης να τη διαλύσει, ενώ η Βασιλική από τον φοιτητικό σύλλογο Χημικών Μηχανικών κάλεσε όλες και όλους στο συλλαλητήριο του Σαββάτου 9 Οκτώβρη.

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Άμεση
απάντηση

Επίθεση φασιστοειδών μετά από την αντιφασιστική εκδήλωση φοιτητικών συλλόγων για τον ένα χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής δέχτηκε στις 7/10 η Εύα Ντόκου, φοιτήτρια της σχολής ΣΔΟΚΕ-ΠΑΔΑ και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ Ζωγράφου-Ιλυσίων. Απόφαση καταδίκης της επίθεσης έβγαλε ο φοιτητικός σύλλογος ΣΔΟΚΕ-ΠΑΔΑ.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η τοπική ΚΕΕΡΦΑ “στη στάση του 250 της Φιλοσοφικής (μέσα στην Πανεπιστημιούπολη) δύο φασιστοειδή την είδαν να κολλάει μια αφίσα της ΚΕΕΡΦΑ και της επιτέθηκαν με βίαιο σπρώξιμο και γροθιά στο μάτι ενώ της φώναζαν “θα σας γαμήσουμε, θα σας σκοτώσουμε, που τολμάτε να κάνετε και εκδηλώσεις”. Μόλις ήρθε κόσμος έφυγαν τρέχοντας όπως συνηθίζουν... Το φοιτητικό κίνημα έχει την δύναμη να τσακίσει τους τραμπούκους φασίστες και να ανατρέψει την κυβέρνηση που τους κάνει πλάτες και τους ανοίγει το δρόμο. Η θέση τους είναι στη φυλακή, πλάι στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής... Καλούμε σε αντιφασιστική αντιρατσιστική εξόρμηση αύριο 8/10 στις 7μμ στην πλατεία Γαρδένιας”.

Στη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε την επόμενη μέρα, στο κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ ανταποκρίθηκαν περίπου 100 άνθρωποι της γειτονιάς, η ΚΕΕΡΦΑ, η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ, το αυτόνομο σχήμα ΦΜΣ, η Ενωτική Πρωτοβουλία φοιτητών Φιλοσοφικής ΣΑΦ-ΚΑΡΦΙ, η Αυτόνομη Συνέλευση Ζωγράφου-Μπερντές, το Δίκτυο Αλληλεγγύης Ζωγράφου και η δημοτική παράταξη Ζωγράφου, Ανυπότακτη Πόλη. “Διαβάστηκαν χαιρετισμοί από εκπροσώπους των κινήσεων που καταδίκασαν την επίθεση και έγινε εξόρμηση ενημερώνοντας τον κόσμο της γειτονιάς και καλώντας τον στο συλλαλητήριο της επόμενης μέρας στην Ομόνοια”, είπε στην ΕΑ η Εύα Ντόκου.

50 χρόνια αγώνες για την Επανάσταση και τον Σοσιαλισμό

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ) ξεκίνησε από μια μικρή ομάδα επαναστατών που ίδρυσαν την Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση (ΟΣΕ) τον Οκτώβρη του 1971, μέσα στα χρόνια της χούντας. Συμπληρώνονται πέντε δεκαετίες αγώνα κάτω από τη σημαία της εργατικής επανάστασης και του σοσιαλισμού. Δώσαμε πολλές και σκληρές μάχες μαζί με χιλιάδες αγωνιστές όλα αυτά τα χρόνια και επιμένουμε πάντα στο δρόμο που χάραξε ο Νοέμβρης του Πολυτεχνείου για να φτάσουμε σε μια κοινωνία χωρίς τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού.

Αφετηρία για την ίδρυση της ΟΣΕ ήταν η ριζοσπαστικοποίηση της γενιάς του 114 και των Ιουλιανών του 1965 που είδε τις ελπίδες της να χάνονται κάτω από τη μπότα της δικτατορίας. Οι αναζητήσεις για τα αίτια της ήττας εκείνου του συγκλονιστικού κινήματος συνδέθηκαν με το κύμα των εξεγέρσεων του Μάη του 1968 που ξαναζωντάνεψε την επαναστατική παράδοση του Οκτώβρη του 1917. Την παράδοση του Μαρξ και του Ένγκελς, του Λένιν και του Τρότσκι, της Ρόζας και του Γκράμσι.

Με αυτές τις ιδέες γίναμε βασικό κομμάτι της επαναστατικής αριστεράς που πρωτοστάτησε στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, που απέρριψε τα διλήμματα «Καραμανλής ή τανκς» στη Μεταπολίτευση, που πολύ πριν το 1989 έλεγε ότι τον σοσιαλισμό τον χτίζουν οι εργάτες και όχι τα τανκς και οι γραφειοκράτες. Δώσαμε μάχες ενάντια στις αυταπάτες για το ΠΑΣΟΚ που είχε υποσχεθεί «σοσιαλισμό στις 18» και κατάντησε να γίνει ο πιο μακρόχρονος διαχειριστής του ελληνικού καπιταλισμού. Μεγαλώσαμε, και το 1997 ξεκινήσαμε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, πάνω στην ώρα για να στηρίξουμε το νέο αντικαπιταλισμό στη Γένοβα το 2001 και τους μεγάλους αγώνες του 21ου αιώνα ενάντια στη χρεοκοπία και τα Μνημόνια.

Η επαναστατική παράδοση ήταν και είναι η πυξίδα μας για να αντιμετωπίσουμε όλες τις καμπές των ταξικών αγώνων, τις μεγάλες επιλογές που χρειάζεται να κάνει η Αριστερά για να είναι αντάξια του κόσμου που παλεύει.

● **Ξεκάθαρη επιλογή στο δίλημμα «Μεταρρύθμιση ή επαν**

νάσταση». Η Ρόζα Λούξεμπουργκ μας δίδαξε ότι ο κοινοβουλευτικός δρόμος δεν είναι ένας πιο αργός αλλά πιο «ρεαλιστικός» δρόμος προς τον ίδιο τελικό σκοπό. Είναι δρόμος προς το συμβιβασμό και το ξεπούλημα. Είναι ο δρόμος που βούλιαξε το ΠΑΣΟΚ στα σκάνδαλα του Κοσκωτά και του Τσοχατζόπουλου, το ΚΚΕ στην συγκυβέρνηση του 1989, τον ΣΥΡΙΖΑ να μετατρέψει το μεγάλο ΟΧΙ

του 2015 σε ΝΑΙ στα Μνημόνια.

● **Εμπιστοσύνη στις δυνάμεις και τον ιστορικό ρόλο της εργατικής τάξης**. Ξανά και ξανά οι σειρήνες του ψεύτικου ρεαλισμού μάς λένε ότι οι συλλογικοί εργάτες ανήκουν στο παρελθόν. Στα χρόνια της χούντας έλεγαν ότι τους κατάνιε το ποδόσφαιρο και το Γουέμπλεϊ. Αργότερα, θεωρητικοί του ρεφορμισμού μιλούσαν για «αποχαιρετισμό της εργατικής τάξης». Σήμερα μιλάνε για εξατομικοποιημένους καταναλωτές του ίντερνετ. Κι όμως, από τους οικοδόμους του 1965 στους ντελβεράδες του σήμερα η αυθόρμητη ταξική οργή για τα αίτια της άρχουσας τάξης επιμένει ακόμα και με τα ίδια συνηήματα όπως «Μητσotάκη κάθαρμα». Και το ΣΕΚ επιμένει ότι οι σημερινοί εργάτες και εργάτριες μπορούν να γίνουν οι ιστορικοί νεκροθάφτες του καπιταλισμού.

● **Διεθνισμός είναι η απάντηση στις πολεμοκάπηλες εξορμήσεις του ελληνικού καπιταλισμού από τα Βαλκάνια ως τη Μέση Ανατολή**. Δεν έχουμε κοινά «εθνικά συμφέροντα» με τους καπιταλιστές ούτε για το όνομα της Μακεδονίας ούτε για τις ΑΟΖ της Μεσογείου. Το ΣΕΚ δεν υποτάχτηκε στις «πατριωτικές» πιέσεις ούτε όταν ο Παπανδρέου έλεγε «βυθίσате το Χόρσ», ούτε όταν η ΝΔ παρέα με τον γέρο Πλεύρη μας έσερνε στα δικαστήρια για «εσχάτη προδοσία» για το Μακεδονικό. Μπήκαμε μπροστά στα μεγαλύτερα αντιπολεμικά αντιιμπεριαλιστικά κινήματα ενάντια στον πόλεμο του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία, με τη «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο» ενάντια στην επίθεση στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, ενάντια στον άξονα με το Ισραήλ.

● **Ο καπιταλισμός δεν είναι πανίσχυρος, δεν είναι το «τέλος της ιστορίας»**. Είναι ένα σύστημα που διαρκώς υποσχεται ότι ο πλούτος θα «κατηφορήσει» από τα κέρδη των επιχειρήσεων στη βελτίωση της ζωής των πολλών, αλλά στην πράξη η λεηλασία του ιδρώτα της εργατικής τάξης και το κυνήγι του κέρδους καταλήγουν από κρίση σε κρίση. Στις δεκαετίες του 1970 και του 1980 βάφτιζαν τις κρίσεις «πετρελαϊκές», στη δεκαετία του 2010 τις είπαν κρίσεις «υπερχρέωσης», σήμερα γίνονται όλο πιο πολύπλευ-

ρες, οικονομικές, κλιματικές, υγειονομικές. Δώσαμε και δίνουμε μάχες για την επικαιρότητα του μαρξισμού που πρωτοπόρα ανάδειξε τις καταστροφικές τάσεις του καπιταλισμού.

● **Η εναλλακτική είναι ο σοσιαλισμός από τα κάτω, ο συλλογικός δημοκρατικός έλεγχος των εργατών και των εργατριών στην οικονομία και στην πολιτική ζωή και όχι ένας κρατικός καπιταλισμός που υπόσχεται ότι θα φέρει τον σοσιαλισμό από τα πάνω**. Ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι πάλεψαν και νίκησαν για να περάσει «Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ», στα εργατικά συμβούλια και όχι σε σταλινικούς διευθυντές που αποδείχθηκαν πρόγονοι για τους «ολιγάρχες» που γίνονται δισεκατομμυριούχοι σήμερα στη Ρωσία και στην Κίνα.

Για να φτάσουμε σε νικηφόρες εργατικές επαναστάσεις, χρειαζόμαστε μια Αριστερά οργανωμένη σαν επαναστατικό κόμμα της εργατικής πρωτοπορίας. Η τάξη μας είναι η δύναμη που μπορεί να υλοποιήσει τις ριζικές ανατροπές που απαιτούνται. Σε κάθε χώρο και σε κάθε κλάδο, σε κάθε νοσοκομείο και κάθε τράπεζα, σε κάθε γειτονιά και κάθε σχολείο και σχολή, οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που μπαίνουν μπροστά για να οργανώσουν τις απεργίες και τις διαδηλώσεις μπορούν και πρέπει να ενωθούν πάνω στην προοπτική της ανατροπής. Πάνω στην προοπτική ότι θα επιβάλλουμε με τις δικές μας δυνάμεις τη δικαίωση των αιτημάτων της εργατικής τάξης, από την υπεράσπιση της υγείας, της παιδείας, των μισθών και των συντάξεων σήμερα μέχρι τον έλεγχο όλου του πλούτου που παράγουμε αύριο.

Το πέτυχαν οι επαναστάτες πριν εκατό χρόνια στη Ρωσία, μπορούμε να το πετύχουμε με μια πιο δυνατή εργατική τάξη σήμερα. Η διαδρομή του ΣΕΚ τα τελευταία πενήντα χρόνια είναι πάλη για να το κάνουμε πράξη. Δεν γιορτάζουμε απλά μια επέτειο, αγωνιζόμαστε για να ενωθούμε όλο και πιο πολλοί και πολλές σε αυτόν τον δρόμο.

Μια διαδρομή με βαθιές ρίζες

Το κείμενο που ακολουθεί βασίζεται σε συνέντευξη που έδωσε η Μαρία Στύλλου, ηγετικό μέλος του ΣΕΚ, στο βρετανικό περιοδικό Socialist Review το Δεκέμβρη του 1997.

Μπήκα στο Πανεπιστήμιο το 1956. Η πρώτες μου πολιτικές εμπειρίες ξεκίνησαν από το σχολείο όπου οργανώναμε συλλαλητήρια ενάντια στο βρετανικό ιμπεριαλισμό στην Κύπρο. Ήμουν ενάντια στον ιμπεριαλισμό με αρκετά μπερδεμένο τρόπο. Πέρασα στο Πανεπιστήμιο την εποχή που ξεκινούσε η μαζικοποίηση του φοιτητικού κόσμου. Οι πρώτες διαδηλώσεις που συμμετείχα ήταν για τη δωρεάν Παιδεία. Μέχρι τότε υπήρχαν δίδασκτρα. Αλλά καθώς οι πόρτες άνοιγαν για φτωχότερα παιδιά από την επαρχία και παιδιά εργατικών οικογενειών από τις πόλεις, το ζήτημα του ποιος μπορεί να πληρώνει αναδείχτηκε σε κεντρικό.

Ήταν χρόνια σκληρά με πολύ αντιδραστικές δεξιές κυβερνήσεις. Είχαμε να αντιμετωπίσουμε την καταστολή και την αστυνομία. Παντού οι διαδηλωτές είχαν τον κίνδυνο να καταλήξουν κρατούμενοι. Έτσι άρχισα να στρέφομαι προς τα αριστερά. Το 1957 οργανώθηκα στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Ήταν παράνομο και λειτουργούσε μέσα από το μέτωπο της **Ενιαίας Δημοκρατικής Αριστεράς-ΕΔΑ**. Τα ίδια αρχικά σήμαιναν επίσης Ειρήνη, Δημοκρατία, Ανεξαρτησία. Η ΕΔΑ ξεκίνησε σαν κόμμα με κάποιους βουλευτές και λίγους βετεράνους κομμουνιστές, μια προσπάθεια από τα πάνω. Αλλά βάλαμε μπροστά και οργανώσαμε τη νεολαία. Μετατράπηκε σε μαζικό κόμμα, ανοιχτό στους εργάτες και τις εργάτριες.

Ήταν προσπάθεια για μένα προσωπικά να ενταχθώ στο ΚΚΕ, καθώς μεγάλωσα στα χρόνια του εμφύλιου. Η οικογένειά μου ήταν δεξιά, άρα χρειάστηκε να το ξεπεράσω. Είχα μνήμες από το 1945. Ήμουν σχεδόν πέντε χρονών τότε και το σπίτι μας βρισκόταν ακριβώς πάνω στη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στον Εγγλέζικο στρατό και τους αντάρτες. Στα Δεκεμβριανά του '44, οι Εγγλέζοι από τη μια μεριά του σπιτιού χτυπούσαν ενάντια στο βρετανικό ιμπεριαλισμό στην Κύπρο. Ήμουν ενάντια στον ιμπεριαλισμό με αρκετά μπερδεμένο τρόπο. Πέρασα στο Πανεπιστήμιο την εποχή που ξεκινούσε η μαζικοποίηση του φοιτητικού κόσμου. Οι πρώτες διαδηλώσεις που συμμετείχα ήταν για τη δωρεάν Παιδεία. Μέχρι τότε υπήρχαν δίδασκτρα. Αλλά καθώς οι πόρτες άνοιγαν για φτωχότερα παιδιά από την επαρχία και παιδιά εργατικών οικογενειών από τις πόλεις, το ζήτημα του ποιος μπορεί να πληρώνει αναδείχτηκε σε κεντρικό.

Ήταν προσπάθεια για μένα προσωπικά να ενταχθώ στο ΚΚΕ, κα-

θώς μεγάλωσα στα χρόνια του εμφύλιου. Η οικογένειά μου ήταν δεξιά, άρα χρειάστηκε να το ξεπεράσω. Είχα μνήμες από το 1945. Ήμουν σχεδόν πέντε χρονών τότε και το σπίτι μας βρισκόταν ακριβώς πάνω στη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στον Εγγλέζικο στρατό και τους αντάρτες. Στα Δεκεμβριανά του '44, οι Εγγλέζοι από τη μια μεριά του σπιτιού χτυπούσαν ενάντια στο βρετανικό ιμπεριαλισμό στην Κύπρο. Ήμουν ενάντια στον ιμπεριαλισμό με αρκετά μπερδεμένο τρόπο. Πέρασα στο Πανεπιστήμιο την εποχή που ξεκινούσε η μαζικοποίηση του φοιτητικού κόσμου. Οι πρώτες διαδηλώσεις που συμμετείχα ήταν για τη δωρεάν Παιδεία. Μέχρι τότε υπήρχαν δίδασκτρα. Αλλά καθώς οι πόρτες άνοιγαν για φτωχότερα παιδιά από την επαρχία και παιδιά εργατικών οικογενειών από τις πόλεις, το ζήτημα του ποιος μπορεί να πληρώνει αναδείχτηκε σε κεντρικό.

Ήταν χρόνια σκληρά με πολύ αντιδραστικές δεξιές κυβερνήσεις. Είχαμε να αντιμετωπίσουμε την καταστολή και την αστυνομία. Παντού οι διαδηλωτές είχαν τον κίνδυνο να καταλήξουν κρατούμενοι. Έτσι άρχισα να στρέφομαι προς τα αριστερά. Το 1957 οργανώθηκα στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Ήταν παράνομο και λειτουργούσε μέσα από το μέτωπο της **Ενιαίας Δημοκρατικής Αριστεράς-ΕΔΑ**. Τα ίδια αρχικά σήμαιναν επίσης Ειρήνη, Δημοκρατία, Ανεξαρτησία. Η ΕΔΑ ξεκίνησε σαν κόμμα με κάποιους βουλευτές και λίγους βετεράνους κομμουνιστές, μια προσπάθεια από τα πάνω. Αλλά βάλαμε μπροστά και οργανώσαμε τη νεολαία. Μετατράπηκε σε μαζικό κόμμα, ανοιχτό στους εργάτες και τις εργάτριες.

Τα πράγματα άλλαξαν καθώς άρχισα να ξαναζωντανεύει το κίνημα και στους εργατικούς χώρους και στους φοιτητές. Στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1960 είχαμε τους πρώτους εργατικούς αγώνες που άρχισαν να χτίζουν ξανά τα συνδικάτα από τα κάτω. Το 1958 η ΕΔΑ έγινε δεύτερο κόμμα μετά τις εκλογές. Αλλά άρχισαν να φαίνονται τα όρια του ρεφορμισμού. Βλέπαμε μια Αριστερά με 80 βουλευτές σε συνθήκες όπου οι εργατικοί χώροι ξεσηκώνονταν και οι φοιτητές αποκτούσαν δύναμη μέσα στις σχολές. Είμασταν πολύ δυνατοί. Αλλά αντί να αξιοποιεί αυ-

τές τις δυνατότητες, η ΕΔΑ άρχισε τους συμβιβασμούς.

Το 1965 είχαμε τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις ενάντια στο Παλάτι που είχε απολύσει την κυβέρνηση της Ένωσης Κέντρου. Τεράστια πλήθη στους δρόμους. Αλλά αντί για κλιμάκωση ενάντια στο σύστημα, η ηγεσία ζητούσε να σταματήσουν οι απεργίες και οι διαδηλώσεις και αναζητούσε συμβιβαστικές φόρμουλες με το Παλάτι και τις κυβερνήσεις του. Καθώς το κίνημα οπισθοχωρούσε, οι ετοιμασίες για πραξικόπημα προχωρούσαν. Μέσα σε δυο χρόνια οι πραξικοπηματίες ήταν έτοιμοι να επιβάλουν δικτατορία. Ήταν μια ήττα που άνοιξε μεγάλη κρίση για τη ρεφορμιστική αριστερά.

Στροφή

Αυτή η εμπειρία σήμανε για μένα, όπως και πολλούς άλλους αγωνιστές, μια στροφή προς την επαναστατική πολιτική. Το 1966 βρέθηκα στο Λονδίνο, φοιτήτρια στο London School of Economics. Εκεί συνάντησα για πρώτη φορά συντρόφους από την οργάνωση **International Socialists**, απ' όπου προέρχεταν το σημερινό **SWP** της Βρετανίας. Ήταν η πρώτη γνωριμία με τις ιδέες του Τρότσκι. Θυμάμαι μια εκδήλωση με ομιλητή τον Ισαάκ Ντόιτσερ για τη ζωή του Τρότσκι, όπου σύντροφοι του IS χάρμα τους πρώτους εργατικούς αγώνες που άρχισαν να χτίζουν ξανά τα συνδικάτα από τα κάτω. Το 1958 η ΕΔΑ έγινε δεύτερο κόμμα μετά τις εκλογές. Αλλά άρχισαν να φαίνονται τα όρια του ρεφορμισμού. Βλέπαμε μια Αριστερά με 80 βουλευτές σε συνθήκες όπου οι εργατικοί χώροι ξεσηκώνονταν και οι φοιτητές αποκτούσαν δύναμη μέσα στις σχολές. Είμασταν πολύ δυνατοί. Αλλά αντί να αξιοποιεί αυ-

την επαναστατική πολιτική, η ηγεσία ζητούσε να σταματήσουν οι απεργίες και οι διαδηλώσεις και αναζητούσε συμβιβαστικές φόρμουλες με το Παλάτι και τις κυβερνήσεις του. Καθώς το κίνημα οπισθοχωρούσε, οι ετοιμασίες για πραξικόπημα προχωρούσαν. Μέσα σε δυο χρόνια οι πραξικοπηματίες ήταν έτοιμοι να επιβάλουν δικτατορία. Ήταν μια ήττα που άνοιξε μεγάλη κρίση για τη ρεφορμιστική αριστερά.

σουμε την εφημερίδα μας» και ρωτούσε ποιοι θέλουν να πάνε μαζί.

Το 1967 είχαμε κατάληψη στο LSE και εγώ συμμετείχα. Όταν έγινε το πραξικόπημα στην Ελλάδα, κάναμε κατάληψη στην ελληνική πρεσβεία του Λονδίνου. Ήταν εμπειρίες που μαζί με την έκρηξη του Μάη του 1968 με οδήγησαν σε οριστική ρήξη με τον ρεφορμισμό. Αρχίσαμε μαζί με άλλους συντρόφους να φτιάχνουμε ξεχωριστή οργάνωση και να βγάζουμε μια εφημερίδα, τη **Μαμή**, ένα όνομα παρμένο από τον Μαρξ και την θέση του ότι «η βία είναι η Μαμή της επανάστασης».

Η **Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση** συμμετείχε στην εξέγερση του Πολυτεχνείου και το 1974 με τη Μεταπολίτευση γυρίσαμε στην Ελλάδα και οι σύντροφοι του εξωτερικού. Μεγαλώσαμε εκείνη την περίοδο αλλά η πιο μεγάλη ανάπτυξη ήρθε μετά το 1989. Όταν το ΠΑΣΟΚ σχημάτισε κυβέρνηση το 1981 για πρώτη φορά, υπήρχαν τεράστιες αυταπάτες, αλλά εμείς είχαμε καλή εκτίμηση για τις αντιφάσεις της σοσιαλδημοκρατίας. Στα τέλη εκείνης της δεκαετίας το ΠΑΣΟΚ βυθίστηκε στα σκάνδαλα και ο Συνασπισμός των δυο περυγών του ΚΚΕ διάλεξε να σχηματίσει κυβέρνηση μαζί με τη Νέα Δημοκρατία αρχικά και κοινή κυβέρνηση όλων των κομμάτων στη συνέχεια. Η δική μας εφημερίδα, η Εργατική Αλληλεγγύη υποστήριζε ότι η εναλλακτική λύση απέναντι στα σκάνδαλα δεν ήταν η «ομαλοποίηση» της πολιτικής κατάρστασης αλλά η ανατροπή του συστήματος. Έγινε δεκαπενθήμερη από μνηιακή αρχικά, και από το 1993 βδομαδιατική. Ήταν χρόνιο αριθμητικής και πολιτικής ανάπτυξης της ΟΣΕ που οδήγησαν στη δημιουργία του ΣΕΚ το 1997.

Πανό της ΟΣΕ στην πορεία για την πρώτη επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου

7 Οκτώβρη 2020, η καταδίκη της Χρυσής Αυγής

Τα πρωτοσέλιδα του Σαββάτου 29 Απριλίου 1967 στις αγγλικές εφημερίδες προβάλλουν την κατάληψη της Πρεσβείας

Μερικοί από τους καταλήψεις έξω από το Δικαστήριο του Old Bailey. Στην πρώτη σειρά δεύτερη από δεξιά η Μαρία Στύλλου.

Πάμε δυνατά για την απεργία 21/10

Έχουμε ξεκινήσει την οργάνωση της απεργίας στις 21 Οκτώβρη σε όλα τα νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης, καθώς και το ταξίδι μας στην Αθήνα για την πανελλαδική διαδήλωση. Η ΠΟΕΔΗΝ ναυλώνει λεωφορείο και θέλουμε όχι μόνο να το γεμίσουμε αλλά να φτάσουμε και σε δεύτερο.

Στο ΨΝΘ ενημερώνουμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες για την απεργία με στόχο τη μέγιστη συμμετοχή. Σαν Επιτροπή Αγώνα βάλαμε πανό στην πύλη του νοσοκομείου και διεκδικούμε από το σωματείο να καλέσει γενική συνέλευση για να συζητήσουμε για τις επιθέσεις της κυβέρνησης και την απάντησή μας. Παράλληλα, προσπαθούμε να είμαστε σε επαφή με συναδέλφους/ισσες που βρίσκονται σε αναστολή. Είναι πολύ σημαντικό να είναι κομμάτι της μάχης και της οργάνωσής της μέσα στα νοσοκομεία, όχι έξω από αυτά, όχι μακριά από τα σωματεία και τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Τους προτείνουμε να κατέβουμε μαζί στην Αθήνα.

Είναι πολύ ουσιαστικό ότι υπάρχει απεργία στις 21 Οκτώβρη. Διεκδικούμε να παρθούν πίσω οι αναστολές εργασίας και ταυτόχρονα να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματα που έχουμε στον κλάδο, προσλήψεις, μονιμοποιήσεις, ένταξη στα ΒΑΕ, μέτρα προστασίας και αύξηση της χρηματοδότησης. Η κατάσταση χειροτερεύει στα νοσοκομεία, δεν καλυτερεύει. Συνεχίζουμε να μην παίρνουμε άδειες, ακόμα και οι συνάδελφοι που είναι στη σύνταξη δεν μπορούσαν μέχρι πρόσφατα να πάρουν τις άδειες τους. Είναι πολύ τραγικό. Συνεχίζουμε να δουλεύουμε διπλοβάρδιες και εξαντλητικά ωράρια, ειδικά το νοσηλευτικό προσωπικό, απόγευμα νύχτα πρωί, να μην προλαβαίνεις δηλαδή ούτε να ξεκουράσεις το σώμα σου. Αυτό είναι επικίνδυνο, γιατί από κάποια στιγμή και μετά δεν έχεις την καθαρότητα στο μυαλό για να αποφασίσεις τι πρέπει να κάνεις. Το αποτέλεσμα είναι η ποιότητα της Υγείας που παρέχεται να μην είναι αυτή που αξίζουν οι ασθενείς. Το υγειονομικό κίνημα πάλευε πάντα για ένα ΕΣΥ που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του κόσμου. Τόσο πριν την πανδημία όσο και στη διάρκειά της. Έτσι θα συνεχίσουμε, η απεργία στις 21 Οκτώβρη είναι ένας κρίσιμος σταθμός για να κερδίσουμε.

Κατερίνα Αβραμίδου, νοσηλεύτρια ΨΝΘ

Την Πέμπτη 21 Οκτώβρη οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στα νοσοκομεία ξεσηκώνονται απεργιακά ενάντια στην εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης στο ΕΣΥ. Ιατρικό, νοσηλευτικό, διοικητικό και λοιπό προσωπικό ετοιμάζεται από κοινού να συμμετέχει στην πανυγειονομική απεργία που έχουν κηρύξει οι Ομοσπονδίες της Υγείας, ΠΟΕΔΗΝ και ΟΕΝΓΕ, μια απεργία που έρχεται να κλιμακώσει τον αγώνα των προηγούμενων μηνών ενάντια στη δολοφονική διαχείριση της πανδημίας.

Η απεργία συνδυάζεται με πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα που θα ξεκινήσει από την πλατεία Μαβίλη στις 8.30πμ και θα βαδίσει στο Υπουργείο Υγείας. Από όλη τη χώρα ετοιμάζονται αποστολές που θα συμμετέχουν στη διαδήλωση. Είναι κι αυτό ένα στοιχείο κλιμάκωσης. Παντού η οργή ξεχειλίζει για τις επιλογές της κυβέρνησης: τις αναστολές εργασίας, τις απολύσεις συμβασιούχων, την υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση των νοσοκομείων.

Το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** έχει ξεκινήσει την οργάνωση της απεργίας με περιοδείες, επιτροπές αγώνα, πανό, γενικές συνελεύσεις. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του που μοιράζεται μαζί με τους χώρους: «Η μάχη απέναντι στο Υπουργείο Υγείας και την κυβέρνηση κλιμακώνεται. Ενώ επιμένουν στις αναστολές 7.000 συναδέλφων μας που δεν εμβολιάστηκαν, ετοιμάζουν χιλιάδες απολύσεις. Έδωσαν παράταση μόλις πέντε μηνών (!) σε επικουρικό προσωπικό και απολύουν τους εργαζόμενους σε καθαριότητα, σίτιση, φύλαξη με συμβάσεις ΣΟΧ.

Δώρα

Ο μεταφασίστας Πλεύρης ψήφισε με το που διορίστηκε την είσοδο ιδιωτών στα δημόσια νοσοκομεία με πρόσχημα την κάλυψη κενών που δημιουργούνται από τις αναστολές. Από τη μία η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μείωσε τον προϋπολογισμό για τη δημόσια Υγεία κατά εξακόσια εκατομμύρια μέσα στην πανδημία, από την άλλη δίνει απλόχερα δώρα στους κερδοσκόπους των ιδιωτικών διαγνωστικών, τους εργολάβους. Όλες αυτές οι επιθέσεις σημαίνουν πάνω από όλα δραματική κατάρρευση της ποιότητας της παρεχόμενης υγείας για όλη την κοινωνία αλλά και χειροτέρευση των συνθηκών δουλειάς μέσα στα νοσοκομεία.

Οι δεκαπέντε χιλιάδες νεκροί από την COVID-19 δεν οφείλονται στους ελάχιστους, μη εμβολιασμένους συναδέλφους μας (μόλις το 5% των εργαζόμενων), αλλά στις αποτυχημένες πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας. Η χώρα μας έχει το τρίτο χειρότερο ποσοστό νεκρών στις χώρες της ΕΕ ενώ είχε εφαρμόσει τις αυστηρότερες καραντίνες. Κανένα μέτρο δεν έλαβαν στους χώρους δουλειάς, τους χώρους εκπαίδευσης ή τα μέσα μεταφοράς. Τώρα έρχονται να φορτώσουν το κόστος των διαγνωστικών τεστ στους εργαζόμενους και σε περίπτωση που δεν τα κάνουν να βγαίνουν σε αναστολή. Συνεχίζουν δηλαδή το δόγμα περί ατομικής ευθύνης.

Το πρόγραμμα εμβολιασμού έχει βαλτώσει και τα νέα για τα σκανδαλώδη κέρδη των φαρμακευτικών εταιριών που παράγουν τα εμβόλια βγαίνουν στη φόρα. Οι κυβερνήσεις, μαζί με της Νέας Δημοκρατίας, έχουν μετατρέψει το εμβόλιο, από κοινωνικό αγαθό στη μάχη με την πανδημία, σε μέσο τιμωρίας, φτώχειας και εξαθλίωσης για τους εργαζόμενους. Πρέπει να τους σταματήσουμε!

Η υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού δεν βοηθάει στο να πειστεί περισσότερος κόσμος αλλά μεγαλώνει τη δυσπιστία απέναντί του. Χρειαζόμαστε ένα πλατύ δίκτυο υγειονομικών, ιδιαίτερα στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, που θα αναλάβει την καμπάνια του εμβολιασμού και ταυτόχρονα το σπάσιμο των πατεντών των εμβολίων και την κρατικοποίηση των φαρμακευτικών εταιριών...

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία έχουμε δώσει σκληρές μάχες απέναντι στην κυβέρνηση όλο το προηγούμενο διάστημα. Έχουμε κρατήσει στη δουλειά χιλιάδες συναδέλφους και μπορούμε να κλιμακώσουμε με τη μεγάλη απεργία στις 21 Οκτώβρη για να βάλουμε σε αναστολή την κυβέρνηση της καταστροφής, των ιδιωτικοποιήσεων, της συγκάλυψης των φασιστών, του ρατσισμού και του σεξισμού. Είναι κρίσιμο να οργανώσουμε από τα κάτω το απεργιακό πρόγραμμα στα νοσοκομεία μας με επιτροπές αγώνα, γενικές συνελεύσεις των σωματείων για μαζικό ξεσηκωμό. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων καλεί σε συντονισμό όλα τα σωματεία, τις Ομοσπονδίες του δημοσίου και την ΑΔΕΔΥ σε κοινό αγώνα!».

Η απεργία στις 21 Οκτώβρη είναι πολύ σημαντική. Τόσο καιρό με κορονοϊό και δεν έχει γίνει τίποτα στα νοσοκομεία για να στελεχωθούν και να ενισχυθούν.

Αντίθετα απολύεται προσωπικό, είτε ανεμβολίαστοι με τον υποχρεωτικό εμβολιασμό, είτε συμβασιούχοι και επικουρικοί που λήγουν οι συμβάσεις τους. Αυτή τη στιγμή συζητάνε για συγχωνεύσεις τμημάτων και κλινικών, σε μια περίοδο που κάθε άλλο παρά έχουμε τελειώσει με την πανδημία. Από υλικά συνεχίζουμε να είμαστε πολύ πίσω. Για παράδειγμα, μας έχουν με μια μάσκα για μια ολόκληρη βάρδια, μας την χρεώνουν με υπογραφή, και μόνο αν σκιστεί ή συμβεί κάτι άλλο μας επιτρέπουν να την αλλάξουμε. Στις γενικές εφημερίες γίνεται χαμός. Πέφτει τεράστιο βάρος σε κάποιες κλινικές γιατί άλλες έχουν γίνει αποκλειστικά κόβιντ και αναγκαστικά είναι εκτός εφημεριών. Αυτή είναι η κατάσταση, που τώρα με τις αναστολές εργασίας έχει γίνει ακόμα χειρότερη. Και δεν ξέρουμε τι άλλο μας ετοιμάζει ο Πλεύρης.

Η 21 Οκτώβρη είναι ευκαιρία. Το γεγονός ότι έρχεται μετά τις μαζικότερες κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών της δίνει μεγαλύτερη διάσταση. Δείχνει ότι δεν είμαστε μόνοι, ότι όλοι οι εργαζόμενοι βγαίνουν στον αγώνα και παλεύουν. Είναι η στιγμή να οργανωθούμε και να συντονιστούμε όλοι μαζί, σε όλο το δημόσιο που υποφέρει από τις πολιτικές της Κεραμέως και του Πλεύρη, για να τους στείλουμε στίγματα τους. Εμείς ενημερώνουμε από στόμα σε στόμα για την απεργία στις 21 Οκτώβρη, κολλάμε τις αφίσες και μοιράζουμε τις προκηρύξεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων και πιέζουμε στο Σωματείο για γενική συνέλευση, για να έχουμε όπως κάθε φορά πανό στην απεργία, για τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή.

Κώστας Κονταράκης, γιατρός ΓΝΑ Γεννηματάς

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΝΙΘ-ΟΕΝΓΕ
Τρίτη 12/10

Ψηφίζουμε-Στηρίζουμε
ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ (ΕΚΑ)
ΚΑΡΦΙ - ΝΥΣΤΕΡΙ

- Καμία απόλυση - καμία αναστολή
- Έξω οι ιδιώτες και οι εργολάβοι από τα νοσοκομεία
- Μάζικες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού - Μονιμοποίηση συμβασιούχων
- Διπλόσλο σύστημα Υγείας για όλους ισότιμα
- Απεργίες-Καταλήψεις-Διαδηλώσεις ενάντια στην κυβέρνηση της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ/ΕΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ (Παναγιωτόπουλος)
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΨΝΘ - Παναγιωτόπουλος)
ΔΡΑΓΑΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (ΑΧΕΠΑ)
ΚΑΠΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ (Ιπποκράτειο)
ΚΟΥΤΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ιπποκράτειο)
ΡΙΖΙΚ ΣΩΤΗΡΙΟΣ (Γεννηματάς)
ΣΜΑΡΑΓΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Θεσγένειο)
ΣΟΥΝΔΟΥΛΟΥΝΑΚΗ ΣΤΕΛΛΑ (Ιπποκράτειο)
ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΑΝΔΡΕΑΣ (Θεσγένειο)
ΧΑΡΑΤΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Θεσγένειο)

Εκλογές στην Ένωση Νοσοκομειακών Ιατρών Θεσσαλονίκης (ΕΝΙΘ) για την ανάδειξη νέου ΔΣ και αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΟΕΝΓΕ βρίσκονταν σε εξέλιξη την Τρίτη 12 Οκτώβρη. Οι αγωνιστές/στριες από το Νυστέρι και το Συντονιστικό Νοσοκομείων στήριζαν το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, την παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στους νοσοκομειακούς γιατρούς.

Όχι στην αναστολή

Με παναττική στάση εργασίας 8πμ-11πμ και συγκέντρωση έξω από το ΣτΕ συνεχίστηκε την Παρασκευή 8 Οκτώβρη το απεργιακό πρόγραμμα της ΠΟΕΔΗΝ, που θα κορυφωθεί με την πανυγειονομική απεργία στις 21/10. Την ίδια μέρα εκδικαζόταν στο ΣτΕ η προσφυγή της Ομοσπονδίας κατά των αναστολών εργασίας και της υποχρεωτικότητας του εμβολιασμού.

Με τα πανό τους συμμετείχαν τα Σωματεία Εργαζόμενων στο ΓΝΑ Γεννηματάς, τον Άγιο Σάββα, το Αγία Όλγα, το Θριάσιο και το Δρομοκαίτειο, καθώς και η Επιτροπή Αγώνα στο Έλενα Βενιζέλου. Το παρών έδωσαν επίσης εργαζόμενοι/ες από μια σειρά ακόμα νοσοκομεία όπως το Δαφνί, το Ιπποκράτειο, το Σωτηρία, το Ασκληπιείο Βούλας, τον Ευαγγελισμό, από το ΕΚΑΒ καθώς και από τον Άγιο Ανδρέα και άλλα νοσοκομεία της Αχαΐας.

Με συνθήματα όπως «Πλεύρη-Μητσοτάκη ακούστε το καλά, όλοι οι εργαζόμενοι θα μείνουν στη δουλειά» και «Μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία, αυτή είναι η απάντηση στην πανδημία», οι εργαζόμενοι/ες παρέμειναν για ώρα έξω από το ΣτΕ παρά τη βροχή. Η οργή για την απόφαση της κυβέρνησης να πετάξει μέσα σε μια ημέρα 7.000 υγειονομικούς στο δρόμο χωρίς εισόδημα, στερώντας τους παράλληλα από το ΕΣΥ εν μέσω τρομακτικών ελλείψεων και πανδημίας, ήταν μεγάλη. Το ίδιο και για τα σχέδιά της να φέρει εργολάβους ανοίγοντας το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας Υγείας.

«Είμαστε σήμερα εδώ από όλα τα νοσοκομεία, κέντρα υγείας, δομές της Αχαΐας και γενικότερα της νοτιοδυτικής Ελλάδας, εργαζόμενοι/ες σε αναστολή», μας είπε η **Παναγιώτα Χριστοδουλοπούλου**, από την τεχνική υπηρεσία του Αγίου Ανδρέα. «Δεν είμαστε κατά των εμβολίων, είμαστε υπέρ της ελευθερίας του κάθε ανθρώπου να επιλέξει τι θα κάνει στο σώμα του. Το εμβόλιο είναι ιατρική πράξη και δεν μπορεί να τιμωρείται η μη πραγματοποίησή του με αναστολή και στέρηση μισθού».

Δυσβάσταχτο

Το κενό των εργαζόμενων είναι δυσβάσταχτο για τα νοσοκομεία. Παντού οι συνάδελφοι έχουν επωμιστεί το βάρος, τα πόστα έχουν αδειάσει, η εργασία και τα ωράρια είναι εξαντλητικά και βέβαια η παροχή υγείας στους ασθενείς γίνεται κάθε μέρα και χειρότερη. Υπάρχει δρομολογημένο σχέδιο, από την εποχή του ΔΝΤ και των μνημονίων, για να πάμε από τη δωρεάν και δημόσια υγεία στην ιδιωτική. Αυτός είναι ο στόχος που κρύβεται πίσω από τον υποχρεωτικό εμβολιασμό. Προσπαθούμε να ενημερώσουμε τον κόσμο της Αχαΐας για το τι πραγματικά συμβαίνει, ζητάμε την υποστήριξη όλων στον αγώνα μας, έχουμε δημιουργήσει κάποια στέκια αλληλεγγύης και είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε ενωμένοι».

Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες από το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** κάλεσαν όλους και όλες στο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 9 Οκτώβρη για τον ένα χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, καθώς και στον μεγάλο σταθμό του υγειονομικού κινήματος, την κοινή απεργία ΠΟΕΔΗΝ-ΟΕΝΓΕ στις 21 Οκτώβρη.

Ο τελευταίος ενδιάμεσος σταθμός ως την πανυγειονομική απεργία είναι η μέρα δράσης της ΠΟΕΔΗΝ στις 13 Οκτώβρη με κέντρο τον αγώνα ενάντια στη συρρίκνωση του ΕΣΥ με συγχωνεύσεις – καταργήσεις τμημάτων και κλινικών. Ήδη ο **Σύλλογος Εργαζόμενων Νοσοκομείου Ικαρίας** καλεί εκείνη τη μέρα απεργιακή συγκέντρωση στις 12.30μμ στην πλατεία του Αγίου Κηρύκου. Ενώ συμπαραστάθηκε απεργιακά και στους εκπαιδευτικούς με διευκολυντική στάση εργασίας 12μ-3μμ τη Δευτέρα 11/10 καλώντας σε συμμετοχή στην συγκέντρωση της ΕΛΜΕ Ικαρίας Φούρνων.

Όπως ανέφερε στην ανακοίνωσή του: «Ο ΣΕΝΙ χαιρετίζει τις κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών ενάντια στην άγρια επίθεση της κυβέρνησης που ισοπεδώνει δημοκρατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα και υπονομεύει ακόμα περισσότερο τη δημόσια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση, όπως και η υγεία, αποτελούν δύο αγαθά που χρόνια τώρα βρίσκονται στο στόχαστρο των βάρβαρων νεοφιλελεύθερων πολιτικών, οι οποίες θέλουν να φορτώσουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες του κόσμου. Και από υποχρέωση του κράτους να μετατραπούν σε ατομική υπόθεση, φορτώνοντας ακόμη περισσότερο τους ρημαγμένους από τις ανατιμήσεις αγαθών οικογενειακού προϋπολογισμού».

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Όχι στους εργολάβους

Μπροστά στον αγώνα για τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, ενάντια στην επιστροφή των εργολάβων και την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, μπαίνουν οι εργαζόμενοι/ες στον Άγιο Σάββα. Η γενική τους συνέλευση τη Δευτέρα 11 Οκτώβρη κατέληξε σε σειρά απεργιακών αποφάσεων που κλιμακώνουν τη σύγκρουση με την κυβέρνηση και το υπουργείο Υγείας.

Οι κινητοποιήσεις τους ξεκινούν την Τετάρτη 13 Οκτώβρη με 24ωρη απεργία για τους συμβασιούχους της καθαριότητας, της σίτισης και της φύλαξης και 2ωρη στάση εργασίας 8πμ-10πμ για το υπόλοιπο προσωπικό με συγκέντρωση στην πύλη του νοσοκομείου. Την ίδια μέρα απαιτούν συνάντηση με τη Διοίκηση και ανάλογα με τη στάση της θα συνεχίσουν με νέα 24ωρη απεργία και συγκέντρωση την Παρασκευή 15 Οκτώβρη.

Παρά το γεγονός ότι όλες οι συμβάσεις στις συγκεκριμένες υπηρεσίες των νοσοκομείων έχουν πάρει παράταση μέχρι τις 31/12, η Διοίκηση του Αγίου Σάββα αρνείται να συμμορφωθεί για τους εργαζόμενους στη σίτιση και την καθαριότητα οι συμβάσεις των οποίων λήγουν στις 31/10. «Προφανώς έχει έτοιμους τους εργολάβους για να αναθέσει τις αντίστοιχες υπηρεσίες», αναφέρει σε έγγραφό της η ΠΟΕΔΗΝ προς το Υπουργείο Υγείας με το οποίο ζητά την παρέμβασή του και προειδοποιεί ότι μια τέτοια εξέλιξη είναι αιτία πολέμου.

Το βασικό αίτημα των εργαζόμενων είναι να παραμείνουν όλοι οι συμβασιούχοι στη δουλειά και να μετατραπούν οι συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου. Οι κινητοποιήσεις τους θα συνεχιστούν και την επόμενη βδομάδα με κέντρο την πανυγειονομική απεργία στις 21 Οκτώβρη.

Η γενική συνέλευση της Δευτέρας γινόταν την ίδια ώρα που έξω από το νοσοκομείο περνούσε το απεργιακό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο από το Εφετείο στη Βουλή. Μέλη του Συλλόγου Εργαζόμενων είχαν συμμετάσχει νωρίτερα στην απεργιακή συγκέντρωση στο Εφετείο, στέλνοντας το μήνυμα ότι ο αγώνας σε Υγεία και Παιδεία είναι κοινός.

«Η γενική συνέλευση ήταν πολύ μαζική με τη συμμετοχή κύρια συμβασιούχων από την καθαριότητα», μας είπε ο **Σπύρος Βασιλείου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων, συμβασιούχος στην καθαριότητα και ο ίδιος. «Μετά τις αναστολές εργασίας λόγω υποχρεωτικού εμβολιασμού, που αποδυνάμωσαν ακόμα περισσότερο τα ήδη υποστελεχωμένα νοσοκομεία, η κυβέρνηση ετοιμάζει το επόμενο δίμηνο να πετάξει στη ανεργία χιλιάδες

9/10, Στο αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

εργαζόμενους με Συμβάσεις Ορισμένου Χρόνου. Είναι μια συνολική επίθεση στα νοσοκομεία με στόχο την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Μόνο σε μας στον Άγιο Σάββα μιλάμε για 72 εργαζόμενους στην καθαριότητα, περίπου 15 στη σίτιση και 22-23 στη φύλαξη.

Ήδη η Διοίκηση του Αγίου Σάββα δρομολογεί το ξεπούλημα της καθαριότητας και της σίτισης σε ιδιωτική εταιρία, καθώς αναρτήθηκε στη Διαύγεια ο διαγωνισμός για εργολαβικό συνεργείο. Είναι ένα σκάνδαλο. Ο προϋπολογισμός αγγίζει τα 4.650.000 ευρώ για 2+1 χρόνια, την ώρα που οι απευθείας αναθέσεις μας με το νοσοκομείο είναι περίπου ένα εκατομμύριο λιγότερο. Μπορεί το νοσοκομείο να στενάζει από ελλείψεις σε βασικά υλικά και σε προσωπικό, αλλά τα κέρδη του εργολάβου είναι εξασφαλισμένα. Το ίδιο ετοιμάζουν και στη φύλαξη.

Απεργίες

Η απεργία της Τετάρτης είναι προειδοποιητική. Θα υπάρξει απεργιακή φρουρά στην πύλη και συγκέντρωση καθώς και πολύ αυστηρός καθορισμός του προσωπικού ασφαλείας. Διεκδικούμε ότι θα γίνει συνάντηση με τη Διοίκηση που τις προηγούμενες φορές αρνήθηκε να μας δεχτεί, απαξίωσε να απαντήσει στα αιτήματά μας. Αν επιμείνει σε αυτή τη στάση, θα συνεχίσουμε με νέα 24ωρη απεργία την Παρασκευή 15 Οκτώβρη.

Το επόμενο βήμα του αγώνα είναι την Τρίτη 19 Οκτώβρη, στο πλευρό συναδέλφου στη φύλαξη που πρώτα δέχτηκε σωματική επίθεση και ύστερα μήνυση από συνοδό ασθενή και δικάζεται άδικα στην Ευελπίδων. Ο ίδιος προσπαθούσε να εφαρμόσει τις υγειονομικές οδηγίες Διοίκησης και κυβέρνησης σχετικά με την είσοδο των πολιτών στο νοσοκομείο και κατέληξε κρατούμενος στο τμήμα. Η επιτιθέμενη είχε ασκήσει βία δυο μέρες πριν και σε νοσηλεύτριες του νοσοκομείου

μας, αλλά η Διοίκηση αδιαφόρησε, όπως αδιαφόρησε και για τον συνάδελφο φύλακα. Άλλωστε τον απολύουν σε δυο μήνες... Αυτή είναι η πολιτική τους.

Δεν θα περάσει. Στις 21 Οκτώβρη θα συμμετέχουμε μαζικά στην πανυγειονομική απεργία της ΠΟΕΔΗΝ και της ΟΕΝΓΕ και μετά θα προχωρήσουμε σε νέες αποφάσεις για κινητοποιήσεις ακόμα και σε καθημερινή βάση αν χρειαστεί».

Ο Σύλλογος Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα έχει πρωτοστατήσει σε όλες τις μάχες του υγειονομικού και εργατικού κινήματος τα προηγούμενα χρόνια, όπως και την περίοδο της πανδημίας. Αυτή η αγωνιστική πορεία έφερε ακόμα έναν συμβασιούχο εργαζόμενο στη θέση του προέδρου μετά την πρόσφατη ανασυγκρότηση του ΔΣ. Όπως ενημέρωνε ο Σύλλογος, στις 4/10 «πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του συλλόγου ειδική συνεδρίαση για την αντικατάσταση των μελών που έληξε η θητεία τους στο ΔΣ. Η συναδέλφισσα Λυσικάτου Ζαννέτα και ο συνάδελφος Καταραχιάς Κώστας δίνουν την θέση τους στους επόμενους συναδέλφους της Ενωτικής Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων».

Ευχαριστούμε τους συναδέλφους για την προσφορά τους στο ΔΣ, τους αγώνες που δώσαμε και δίνουμε αγωνιστικά ραντεβού μαζί τους από τα νέα τους μετερίζια. Καλωσορίζουμε στο Διοικητικό Συμβούλιο την Γεωργούλη Αγγελική και τον Βασιλείου Σπύρο. Στην συνέχεια ακολούθησε, με την αναγκαία απαρτία, η συνεδρίαση για την ανασυγκρότηση του προεδρείου του ΔΣ η οποία με πλειοψηφία αποφάσισε τα παρακάτω: Πρόεδρος Δ.Σ. Βασιλείου Σπύρος, Γ. Γραμματέας Πατρικίου Κατερίνα, Ταμίας Αναγνώστου Κατερίνα, Αντιπρόεδρος Γεωργούλη Αγγελική. Τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. παραμένουν ως έχουν».

Λένα Βερδές

ΕΥΒΟΙΑ

Μετά τις φωτιές οι πλημμύρες

Οργή και αγωνία για την επόμενη μέρα και βεβαιότητα ότι αυτή η κυβέρνηση δεν πρόκειται να κάνει τίποτε απολύτως για να τους βοηθήσει. Αυτή είναι η κατάσταση των κατοίκων στη Βόρεια Εύβοια, που μετά την ολική καταστροφή του Αυγούστου αντιμετωπίζουν σήμερα μια δεύτερη με τις σφοδρές πλημμύρες να καταστρέφουν εκατοντάδες σπίτια, καλλιέργειες, το οδικό δίκτυο, ακόμη και το δίκτυο ύδρευσης. Μεγάλες καταστροφές έγιναν επίσης στους νομούς Λαρίσης και Μαγνησίας.

«Μετά τις πυρκαγιές ήρθαν αυτό που όλοι αναμέναμε, οι πλημμύρες», μας μεταφέρει ο **Αλί Μουσταφάογλου**, δάσκαλος στην Αγία Άννα. «Ο κόσμος φεύγει από τα σπίτια του και πάει σε συγγενείς για να αποφύγει την καταστροφή ενόψει και της Πέμπτης 14/10 που αναμένεται να είναι η χειρότερη μέρα κακοκαιρίας. Ακούσαμε πολλά λόγια από την κυβέρνηση αυτούς τους δύο μήνες αλλά τα απαραίτητα αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα δεν έγιναν ποτέ. Και πως να γίνουν με μια κυβέρνηση που δίνει τόσα δις ευρώ για φρεγάτες αλλά δεν κάνει τίποτε για να βοηθήσει τον απλό κόσμο; Στο χωριό που μένουμε, στις Γούβες, η γέφυρα που γκρεμίστηκε από πλημμύρα το 2019, πάνω στην βασική αρτηρία που συνδέει την Β. Εύβοια, ακόμη δεν έχει φτιαχτεί, σαν το γιοφύρι της Άρτας. Υπάρχει οργή για την πολιτική της κυβέρνησης συνολικά και εκφράστηκε αυτή και με την 100% συμμετοχή των εκπαιδευτικών της Β. Εύβοιας στην απεργία της Δευτέρας».

«Αν δεν γίνουν αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα για να συγκρατούν τα νερά θα μιλάμε το επόμενο διάστημα για τεράστια προβλήματα στην Εύβοια. Δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα», δήλωσε ο **Βαγγέλης Γεωργαντζής**, πρόεδρος Ρητινοκαλλιεργητών – Δασεργατών Εύβοιας. Και τι απαντάει η κυβέρνηση;

Η δήλωση του υπουργού Εσωτερικών **Πέτσα**, ενός από τα καθ' ύλην αρμόδια υπουργεία, ότι «οι ζημιές είναι χαμηλά προς τη θάλασσα μη συνδέουμε τις ζημιές κοντά στη θάλασσα με τα καμένα» αποδεικνύει μόνο πόσο επικίνδυνοι είναι. Και η δήλωση του κυβερνητικού εκπρόσωπου, **Οικονόμου**, «Με τον Θεό δεν μπορεί να τα βάλει κανείς, δυστυχώς, δεν ήταν πρώτη φορά που πλημμύρισε η Αγία Άννα, είχε γίνει και στο παρελθόν», αποδεικνύει επίσης πόσο προκλητικά ανίκανοι είναι.

Υπεκφυγές

Μπορούσαν να γίνουν τα απαραίτητα έργα μέσα σε αυτό το δίμηνο; Μια απάντηση έδωσε ένας άνθρωπος της ΝΔ, ο καθηγητής **Ε. Λέκκας**, που κατηγορήσε την κυβέρνηση για ολιγωρία καθώς στο ίδιο διάστημα ολοκληρώθηκαν αντίστοιχα αντιδιαβρωτικά έργα στην Κύπρο. Όπως καταγγέλλεται, στην Β. Εύβοια για τα αναγκαία αντιπλημμυρικά έργα δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί ούτε οι μελέτες (στην επίσκεψη της Εργατικής Αλληλεγγύης στα καμένα πριν δύο εβδομάδες μόνο κάτι μπουλντόζες περισσότερη ζημιά να κάνουν, είδαμε, παρά καλό μέσα στα ρέματα, ίσα για να φαίνεται ό,τι κάτι γίνεται. Ενώ για τα αντιδιαβρωτικά έργα, υλοποιούνται μόνο σε τρεις περιοχές, εκεί δηλαδή που έχουν οριστεί «ανάδοχο».

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι καθυστερεί λόγω χρόνιας γραφειοκρατίας όσον αφορά στην έγκριση μελετών και στην ανάληψη των έργων την οποία υπόσχεται να επισπεύσει. Αλλά αυτά είναι υπεκφυγές. Το πρόβλημα έχει να κάνει με τον πυρήνα του μοντέλου της αγοράς κυβέρνησης και ΕΕ: Ότι για να γίνει το παραμικρό έργο, το δημόσιο δημοπρατεί, οι εργολάβοι διαγωνίζονται για να πάρουν τις δουλειές καθυστερώντας την διαδικασία, το δημόσιο πληρώνει, οι εργολάβοι πληρώνονται και συνήθως κάνουν μισές δουλειές. Και γιατί να κάνουν ολόκληρες; Σε δουλειά να βρισκόμαστε.

Τα πράγματα θα ήταν πολύ πιο απλά και αποτελεσματικά αν οι περιφέρειες, οι δήμοι, οι δασικές και άλλες υπηρεσίες είχαν το απαραίτητο και κατάλληλο προσωπικό και εξοπλισμό για να φέρουν σε πέρας οι ίδιοι τα έργα, αν οι δαπάνες αντί για τους ιδιώτες εργολάβους κατέληγαν στις ανάγκες των απλών ανθρώπων. Κάτω από τον έλεγχο των ίδιων των εργαζομένων που κατοικούν και νοιάζονται για τον τόπο τους, κάτω από τον έλεγχο των τοπικών κοινωνιών – που ήδη κινητοποιούνται στην Β. Εύβοια και έχουν την ολόψυχη αλληλεγγύη μας.

ΤΑ “ΠΡΑΣΙΝΑ” ΨΕΜΜΑΤΑ

Επενδυτές που φέρνουν το χάος

Επαίρεται η κυβέρνηση ΝΔ ότι με τα κεφάλαια του ταμείου ανάκαμψης και τους επενδυτές που συρρέουν στη χώρα για να τα ξεκοκαλίσουν προχωράει με γοργά βήματα στην στρατηγική της «πράσινης μετάβασης» της ΕΕ. Ότι οι επενδύσεις στα αιολικά πάρκα στην Ελλάδα είναι πολυπλάσιες από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και ότι η οικονομία απογειώνεται.

«Έχουμε αποφασίσει να προχωρήσουμε στην ενεργειακή μετάβαση με πολύ γρήγορους ρυθμούς. Αλλά για να γίνουν όλα αυτά και να γίνουν με ασφάλεια και επάρκεια εφοδιασμού θα πρέπει να κάνουμε σοβαρές επενδύσεις– την προηγούμενη χρονιά παρήχθη από ΑΠΕ το 32% της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας, αυτό πρέπει να προσεγγίσει το 70% το 2030 – άρα πρέπει να γίνουν πολύ σοβαρές επενδύσεις», δήλωσε χαρακτηριστικά ο υπουργός Περιβάλλοντος, **Σκρέκας**.

Μείωση των τιμών, χαμηλότεροι ρύποι, προστασία του περιβάλλοντος, ενεργειακή επάρκεια, σοβαρές επενδύσεις. Ούτε μια λέξη από αυτές που ξεστόμισε ο υπουργός για την στρατηγική της ΕΕ και της κυβέρνησης ΝΔ δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Αυτό αναδεικνύουν, αν μη τι άλλο, η ενεργειακή κρίση και οι εξελίξεις σε όλο τον πλανήτη -και συγκεκριμένα στις χώρες τις οποίες η ελληνική κυβέρνηση βάζει σαν πρότυπο για τους στόχους που θέλει να πιάσει. Χαρακτηριστικά από αυτήν την άποψη είναι τα όσα γράφει σε πρόσφατο άρθρο της η **Μπρουκ Μάστερς**, αρχισυντάκτρια οικονομικών των Φαϊνάνσιαλ Τάιμς:

«Ο ενεργειακός τομέας της Βρετανίας βρίσκεται σε χάος. Οι τιμές του φυσικού αερίου έχουν τριπλασιαστεί από την αρχή του χρόνου ενώ το κόστος του ηλεκτρισμού απογειώνεται. Δέκα προμηθευτές ενέργειας έχουν πτωχεύσει από τις αρχές Αυγούστου, έχοντας αφήσει ξεκρέμαστα 1,7 εκατομμύρια νοικοκυριά. Η άμεση ευθύνη

δεν βαράει μόνο τις τακτικές της βρετανικής κυβέρνησης. Αυτή η ιστορία απελευθέρωσης (σ.σ. της αγοράς) που πήγε στραβά δεν αποτελεί τοπικό παράδοξο.

Οι εξελίξεις στην Βρετανία αποτελούν μια πρόβα για μια ευρύτερη αβεβαιότητα που συνοδεύει τις μεγαλύτερες προσπάθειες για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Αυτή η κρίση, καθώς και εκείνη στο Τέξας τον Φεβρουάριο, στέλνουν το ίδιο μήνυμα που χρήζει προσοχής: Οι απολύτως ελεύθερες αγορές δεν πρόκειται να παρέχουν ούτε σταθερές τιμές ούτε θα εξασφαλίσουν ενεργειακά αποθέματα.

Αστάθεια

Η αύξηση των τιμών ενέργειας χτυπάει όλο τον κόσμο. Αλλά η Βρετανία έχει αποδειχτεί εξαιρετικά ευάλωτη... Έχοντας από το 2004 στραφεί έντονα στην πράσινη ενέργεια, την περασμένη χρονιά κατέγραψε ένα ρεκόρ αντλώντας το 43% του ηλεκτρισμού της από ΑΠΕ. Την φετινή άνοιξη αυτό το ποσοστό έπεσε στο 37%, χαμηλότερα από το συνηθισμένο καθώς χαμηλότεροι άνεμοι και περιορισμένη ηλιοφάνεια χτύπησαν την παραγωγή παρά την αύξηση της ζήτησης.

Η αστάθεια είναι ένας μόνιμος κίνδυνος αν στηρίζεσαι στην ηλιακή και αιολική ενέργεια... Η Βρετανία έχει αποτύχει να επενδύσει σε υποδομές που να εξασφαλίζουν τα απαραίτητα αποθέματα. Το κύριο μάθημα είναι ότι τα αιολικά και ηλιακά πρότζεκτ δεν είναι αρκετά. Οι βελτιώσεις στις δομές παραγωγής και αποθήκευσης ενέργειας είναι καθοριστικές και ο ιδιωτικός τομέας δεν τις παρέχει. “Πολλές πλευρές της απολιγνιτοποίησης είναι συστημικές και ο αποκεντρωμένος ιδιωτικοποιημένος κόσμος του ατομικού αν-

ταγωνισμού δεν είναι αρκετός. Η ασφάλεια είναι ένα δημόσιο αγαθό που η ιδιωτική αγορά δεν θα μπορέσει ποτέ να παρέχει” λέει ο Ντίτερ Χελμ από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης», αναφέρει ανάμεσα σε άλλα το άρθρο στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς.

Οι δεκάδες εγχώριοι όμιλοι και ξένες μεγάλες ενεργειακές εταιρίες και κοινοπραξίες -ανάμεσα σε αυτές και πετρελαϊκές- που διαγωνίζονται αυτή τη στιγμή για να μπουν στα έργα του Ταμείου Ανάκαμψης σε συνεργασία με την κυβέρνηση Μητσοτάκη που τους παρέχει κάθε βουνό, νησί και χωράφι καθώς και την ίδια την ΔΕΗ μέσα από το νέα ιδιωτικοποίηση, δεν υπάρχει αμφιβολία πως βαδίζουν στον καταστροφικό δρόμο που χαράσσουν οι Μπόρις Τζόνσον αυτού του πλανήτη.

Η αποφυγή του γενικευμένου μπλακ άουτ τον Αύγουστο με την ενεργοποίηση των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ -αυτές που μόλις πριν εννιά μήνες με τυμπανοκρουσίες έκλεισε ο Μητσοτάκης- ήταν ένα πρώτο παράδειγμα για το τι σημαίνει «πράσινη μετάβαση» με όρους ελεύθερης αγοράς στην Ελλάδα. Ο μόνος ρεαλιστικός τρόπος για να μπορέσει να υπάρξει μια πραγματική πράσινη μετάβαση είναι η κρατικοποίηση όλης της ενέργειας στα πλαίσια ενός συνολικού κεντρικού σχεδιασμού κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων στην ενέργεια χωρίς τους κάθε λογής επενδυτές τους οποίους το μόνο που ενδιαφέρει είναι το κέρδος.

Δεν είναι τυχαίο ότι ένας από τους βασικούς κερδισμένους την επόμενη μέρα της ενεργειακής κρίσης στο Τέξας ήταν ο όμιλος Macquarie της Αυστραλίας, ο δεύτερος μεγαλύτερος trader φυσικού αερίου στη Βόρεια Αμερική μετά την BP που αναμένει αύξηση των κερδών του 2021 κατά 10%. Ναι, αυτοί που πήραν για ψίχουλα τον ΔΕΔΔΗΕ, πριν ένα μήνα.

Γιώργος Πίπτας

10/10, Βρυξέλλες, Συλλαλητήριο για το κλίμα

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Το φυσικό αέριο ως “στρατηγικό εμπόρευμα”

Η ενέργεια είναι αυτό που ο πολιτικός οικονομολόγος Σάιμον Μπρόμλεϊ έχει αποκαλέσει «στρατηγικό εμπόρευμα». Με άλλα λόγια, ένα κράτος που ελέγχει την πρόσβαση σε αυτό έχει εξουσία σε άλλα κράτη. Ο Μπρόμλεϊ σκεφτόταν κυρίως το πετρέλαιο, αλλά αυτές τις μέρες το φυσικό αέριο είναι προφανώς ένα στρατηγικό εμπόρευμα. Η τιμή του αυξάνεται ραγδαία - πιο εντυπωσιακά στην Ευρώπη, όπου έχει γίνει πενταπλάσια τους τελευταίους μήνες με αποτέλεσμα την οξεία πίεση πάνω στις εταιρείες ενέργειας και τους καταναλωτές που υποφέρουν στη Βρετανία. Αλλά το πρόβλημα είναι παγκόσμιο.

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Η ανάκαμψη της παγκόσμιας οικονομίας από την ύφεση της πανδημίας έχει σαν αποτέλεσμα η προσφορά να μην προλαβαίνει την ζήτηση. Μακροπρόθεσμα, η ασιατική ζήτηση φυσικού αερίου αυξήθηκε κατά 50 % την τελευταία δεκαετία. Αυτό οφείλεται στα διστακτικά βήματα της κινεζικής κυβέρνησης να περιορίσει την εξάρτηση της οικονομίας από τον άνθρακα. Οι λιγνιτικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής παράγουν το 70% της ηλεκτρικής ενέργειας της Κίνας.

Η Ευρώπη είναι ιδιαίτερα ευάλωτη λόγω της αυξανόμενης εξάρτησής της από το εισαγόμενο αέριο. Η Βρετανία, καθώς τα δικά της αποθέματα ενέργειας μειώνονται, αποτελεί μέρος αυτής της εξάρτησης αλλά η απορρύθμιση της αγοράς ενέργειας στο εσωτερικό της την έχει κάνει ακόμη πιο ευάλωτη.

Η στήλη Alphaville των Financial Times εξηγεί ότι η απορρύθμιση οδήγησε «προς τα κάτω τις τιμές καταναλωτή σε σχέση με το κόστος χονδρικής, αυξάνοντας τον ανταγωνισμό στην αγορά του Ηνωμένου

Βασιλείου. Πολλοί από τους νέους παρόχους έτρεξαν χαρούμενοι να κερδίσουν μερίδιο αγοράς χτυπώντας τους ανταγωνιστές τους μέσα από την προσφορά συμβολαίων χαμηλότερου κόστους στους καταναλωτές. Πολλές από αυτές τις χαμηλού προϋπολογισμού επιχειρήσεις δεν είχαν καν δική τους υποδομή.

Αντί να εξασφαλίζουν αποθέματα μέσω μακροπρόθεσμων συμβάσεων, πολλές εταιρείες ενέργειας βασίστηκαν για το φυσικό τους αέριο στην τρέχουσα αγορά, στην τιμή που είναι επικρατέστερη τη στιγμή που θα συμφωνηθεί. Έτσι η απότομη άνοδος της τρέχουσας τιμής οδήγησε πολλές βρετανικές εταιρείες ενέργειας να πέσουν σαν τραπουλόχαρτα τους τελευταίους μήνες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση επίσης αγόραζε φυσικό αέριο με τον ίδιο τρόπο τα τελευταία χρόνια.

Εάν η Ευρώπη έχει αποδυναμωθεί από την έκρηξη της τιμής του φυσικού αερίου, η Ρωσία, ο κύριος προμηθευτής των χωρών της, ενισχύεται. Οι τιμές αυξήθηκαν κατακόρυφα την περασμένη εβδομάδα για να μειωθούν στη συνέχεια όταν ο πρόεδρος Πούτιν δήλωσε ότι η Ρωσία θα μπορούσε να βοηθήσει στη βελτίωση του εφοδιασμού φυσικού αερίου στην Ευρώπη.

Οι ειδικοί διαφωνούν σχετικά με το αν η Ρωσία έχει στη διάθεσή της το φυσικό αέριο που απαιτείται. Αλλά αν το έχει, αυτό θα έρθει με το σχετικό αντίτιμο. Ο πρέσβης του Πούτιν στις Βρυξέλλες κάλεσε την ΕΕ να σταματήσει να αντιμετωπίζει τη Ρωσία ως «αντίπαλο». Άλλοι Ρώσοι αξιωματούχοι αφήνουν να εννοηθεί ότι η βοήθειά τους θα ερχόταν πιο γρήγορα εάν οι ρυθμιστικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκριναν γρήγορα τον αγωγό **Nord Stream 2** για την αποστολή ρωσικού φυσικού αερίου προς τα δυτικά. Ο νέος αγωγός παρακάμπτει την Ουκρανία, όπου ο Πούτιν διεξάγει ένα πόλεμο χαμηλής έντασης για σχεδόν μια δεκαετία.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν καταγγείλει τον Nord Stream 2 ως μια συνθηκολόγηση με τον Πούτιν, αν και ο Τζο Μπάιντεν πρόσφατα απέσυρε την αντίθεσή του, σε μια προσπάθεια να γλυκάνει τις σχέσεις με την ΕΕ. Οι ΗΠΑ, ο μεγαλύτερος παραγωγός φυσικού αερίου στον κόσμο, είναι λιγότερο ευάλωτες στην τρέχουσα ενεργειακή κρίση, εντούτοις οι τιμές του φυσικού αερίου έχουν διπλασιαστεί.

Ο αρθρογράφος των Financial Times **Ρόμπερτ Άρμστρονγκ** επισημαίνει ότι οι επενδύσεις κεφαλαίου στην εξόρυξη ορυκτών καυσίμων μειώνονται από τα μέσα της δεκαετίας του 2010. «Μέρος αυτού οφείλεται στις προσπάθειες μείωσης των εκπομπών άνθρακα... Αλλά η απαλλαγή από τον άνθρακα είναι μόνο ένας λόγος που εξηγεί την κρίση. Ένα άλλος είναι ότι οι μάνατζερς των εταιρειών ενέργειας, ιδιαίτερα των αμερικανικών παραγωγών ενέργειας, ακούνε τους μετόχους και οι μέτοχοι προτιμάνε να τους επιστραφεί το κεφάλαιο παρά να επενδύσουν σε νέα έργα».

Έτσι, οι επενδύσεις σε ορυκτά καύσιμα συρρικνώνονται. Εν τω μεταξύ, τα βήματα που έκαναν οι κυβερνήσεις για την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ΑΠΕ) δεν μπορούν να καλύψουν το κενό που προκύπτει. Η παρούσα κρίση ίσως κάνει τις προσπάθειες για περισσότερες ΑΠΕ να αντιστραφούν. Στην Κίνα η κυβέρνηση διέταξε τις εταιρίες παραγωγής άνθρακα να αυξήσουν την παραγωγή τους, επιτάχυνε την κατασκευή νέων ορυχείων και επέτρεψε την εισαγωγή αυστραλιανού άνθρακα, τον οποίο είχε προηγουμένως αποκλείσει για πολιτικούς λόγους.

Ο καπιταλισμός των ορυκτών καυσίμων δεν μπορεί να παρέχει ασφαλή και αξιόπιστη ενέργεια ούτε να μετασχηματιστεί σε «ανανεώσιμο». Αλλά δεν το βάζει κάτω.

6 ΝΟΕΜΒΡΗ Συλλαλητήρια στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο ενάντια στην κλιματική αλλαγή

Τρεις εβδομάδες απομένουν μέχρι τη Σύνοδο του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή (COP 26) στην Γλασκώβη και τη διεθνή μέρας δράσης στις 6 Νοέμβρη και το κίνημα ενάντια στην κλιματική αλλαγή, δίνει βροντερό παρών. Πάνω από 50.000 άνθρωποι διαδήλωσαν την περασμένη Κυριακή 10/10 στις Βρυξέλλες μετά από το κάλεσμα δεκάδων οργανώσεων σε ένα μεγάλο συλλαλητήριο για το κλίμα.

Στην Βρετανία οργανώνονται το Σάββατο 6 Νοέμβρη διαδηλώσεις σε 50 πόλεις εκ των οποίων οι μεγαλύτερες θα γίνουν στην Γλασκώβη όπου θα πραγματοποιηθεί η Σύνοδος και αναμένονται 50.000 διαδηλωτές και στο Λονδίνο ενώ συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν σε όλο τον κόσμο.

Στα πλαίσια αυτής της παγκόσμιας μέρας δράσης η **Πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και την κλιματική αλλαγή** καλεί σε συλλαλητήρια στις 6 Νοέμβρη στην Αθήνα -στο Σύνταγμα στις 2μμ- και σε άλλες πόλεις.

« Ήμασταν 50.000 κόσμου στους δρόμους χθες στη διαδήλωση για το κλίμα. Ήταν η πρώτη μαζική διαδήλωση μετά από την πανδημία», μας μεταφέρει στην ανταπόκρισή της από τις Βρυξέλλες η **Αφροδίτη Μαραβελάκη**. «Το μπλοκ **People power**, της ριζοσπαστικής οικολογίας, του οικοσσοσιαλισμού και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς ήταν πολύ μαζικό και μαχητικό, με συνθήματα αντικαπιταλιστικά και ανατρεπτικά ενάντια στο πράσινο ξέπλυμα (green washing) του καπιταλισμού και την φιλελεύθερη οικολογία της κυβέρνησης: “Μία λύση, κλιματική επανάσταση - Τι θέλουμε; Κλιματική δικαιοσύνη. Πότε; Τώρα! - Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους - Είμαστε πιο καυτοί, καυτοί, καυτοί από το κλίμα - Αντικαπιταλισμός! - Σώσε ένα αρνί, φάε ένα αφεντικό - Είμαστε πιο θυμωμένοι κι από τις πολικές αρκούδες - Κι ένας και δύο και τρεις βαθμοί, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας”.

Σήμερα το πρωί, το μπλοκ **People power**, όπου συμμετέχουν πολλές οργανώσεις από τις τρεις ομοσπονδιακές περιοχές του Βελγίου, τις Βρυξέλλες, τη Φλάνδρα και την Βαλλωνία κατέλαβαν συμβολικά τα γραφεία των Οικολόγων/Πράσινων (Ecolo et Groen) που συμμετέχουν στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση ζητώντας να σταματήσουν τα φαραωνικά έργα για το κτίσιμο καινούργιων εργοστασίων παραγωγής ενέργειας με αέριο, να δεσμευτούν για την έξοδο από την πυρηνική ενέργεια το 2025 όπως είχε αρχικά συμφωνηθεί και να σταματήσουν τα έργα που καταστρέφουν το περιβάλλον και δεν έχουν κανένα κοινωνικό όφελος (όπως η επέκταση των αεροδρομίων, η έμμεση χρηματοδότηση των low cost αερογραμμών τύπου Ryan Air, ή η εγκατάσταση στο Βέλγιο εταιριών τύπου Amazon. Ο αγώνας για έναν πράσινο σοσιαλισμό συνεχίζεται και δυναμώνει. Σειρά έχουν τα σχολεία που ετοιμάζονται για αποχή από τα μαθήματα την Παρασκευή 22 Οκτωβρίου».

“Το Σάββατο 6 Νοέμβρη ξεσηκωνόμαστε σε όλο τον πλανήτη! Θα διαδηλώσουμε ενάντια στις κυβερνήσεις και το σύστημα που βάζει τα κέρδη μιας χούφτας πολυεθνικών πάνω από τις ζωές μας και το περιβάλλον” αναφέρει στην ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία. “Αλλά και ενάντια και στη μισητή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που είναι υπεύθυνη για τα 1,3 εκατομμύρια δασικά στρέμματα που έγιναν στάχτη το καλοκαίρι και που νιώθοντας ότι τελειώνουν οι μέρες της τρέχει να διευκολύνει τα αρπαχτικά της αγοράς να λεηλατήσουν την Ενέργεια, την Υγεία και την Παιδεία, τα δάση και τη φύση συνολικά».

Συζήτηση: 50 χρόνια αγώνες για την επανάσταση και τον σοσιαλισμό			
ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 δημαρχείο 8μμ Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη	καφέ Σαρδανάπαλος, πλ. Άνοιξη 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη	Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης	Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ
ΠΕΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 δημαρχείο 8μμ Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου	ΙΛΙΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 καφέ Nouvelle 7μμ Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 καφέ Ηλιοπέτρα, Θησέως 99 (στοά) 7μμ Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου	ΧΑΡΙΛΑΟΥ - ΤΟΥΜΠΑ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 Καφέ Γιώτης 8μμ Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 δημαρχείο 7μμ Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 καφενείο πλ. Σουρμένων 8μμ Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης	ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 καφέ Off the chain 7.30μμ Ομιλητές: Σωκράτης Ταγγόπουλος, Μαρία Ρίζου	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 καφέ Πέτρος 8μμ Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας
	ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 •Βαρνάβα καφέ 6.30μμ Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης	ΓΑΛΑΤΣΙ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 Ιντερνέτ καφέ 8μμ Ομιλητής: Γιώργος Πίττας	
		ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 καφέ Ενωδία 7.30μμ Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας	ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ., 7μμ Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου
ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 φούρνος Leo Kop, πλ. Αγ.Ανάργυροι 7.30μμ Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου	ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ – ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 8μμ Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος	ΚΥΨΕΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 Family Cafe 7μμ Ομιλητές: Βίκυ Βρακά, Πάνος Γιαννακάκης	ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 καφέ Φίλοιστρον 7μμ Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 καφέ Ακρόλιθος 7.30μμ Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος	ΜΑΡΟΥΣΙ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 πλατεία Ηρώων 8μμ Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ	ΠΑΤΗΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 7/10 πάρκο Ιακωβάτων 7μμ Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο	ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 καφέ Νέον 6.30μμ Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 Στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος	ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ – ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 δημοτική αίθ. Χαλανδρίου, Παπάγου 7, 6μμ Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος	ΘΗΣΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 καφέ Περιβολάκι 8μμ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης	ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 Θόλος 8μμ Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης
ΑΙΓΑΛΕΩ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος		ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 Στου Βασίλη, πλ. Δουργούτιου 8μμ Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης	ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 γρ.δημοτικού σχήματος Ανταρσία 7.30μμ Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη
			ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 γρ.δημοτικού σχήματος Ανταρσία 7μμ Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 Σύλλογος Ιμβρίων •7.30μμ Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 καφέ Μυρτίλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος	Θεσσαλονίκη	ΗΡΑΚΛΕΟ ΠΕΜΠΤΗ 14/10 πάρκο 626 (Ιδομενέως) 7.30μμ Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής
ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10	ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10 πλ. Μερκούρη 7μμ		

Μαρξιστικά Φόρουμ			
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ – ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/10 πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 8μμ Μαρξ-Ενγκελς: Οι κοινωνίες αλλάζουν με επαναστάσεις Ομιλητής: Τζίμης Κυριακόπουλος	Σεξισμός, εκτρώσεις και αναπαραγωγικά δικαιώματα Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη	Τρότσκι: το ξέφος της επανάστασης ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/10 Θόλος 8μμ Η εργατική τάξη σήμερα Ομιλήτρια: Τζένη Δεμριτζίδου	
ΜΑΡΟΥΣΙ ΠΕΜΠΤΗ 21/10 πλατεία Ηρώων 8μμ	ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ – ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΜΠΤΗ 21/10 δημοτική αίθ. Χαλανδρίου, Παπάγου 7, 6μμ		

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνάτοους που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/10

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Εργοστάσιο ΔΕΗ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/10

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 7μμ
Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Ματζαριωτάκη και Θησέως 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία Χαλανδρίου 6μμ
ΗΡΑΚΛΕΟ Πάρκο Γεωργιάδη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/10

ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ
Σκλαβενίτης Πατησίων 12μμ
ΓΚΥΖΗ πλατεία 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΗΣΑΠ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 12μμ
ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή Πάρκο Τρίτση 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Τζάντε Πετροπολέως 12μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ
Πλατεία, Παλούκι 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΒΡΙΛΛΗΣΙΑ Σκλαβενίτης 12μμ
Ν. ΙΩΝΙΑ
ΗΣΑΠ Πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 6μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος με Καραϊσκού 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11πμ
ΚΕΝΤΡΟ Αγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ Γεωργίου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 10.30πμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Δημαρχείο 12μμ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 12μμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikii@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, •
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Στις 18 Οκτώβρη του 1981 το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εκλογές με 48%. 32 χρόνια μετά τη νίκη της Δεξιάς στον εμφύλιο και 14 χρόνια μετά την κήρυξη της χούντας των συνταγματαρχών, ένα κόμμα με μόλις επτά χρόνια ιστορία και τη λέξη “Σοσιαλισμός” στον τίτλο του σχημάτιζε κυβέρνηση. Η πορεία του ΠΑΣΟΚ προς τη νίκη του ‘81 ήταν αλματώδης. Το ‘74 είχε πάρει 13,5%. Τρία χρόνια αργότερα, το 1977, 25% και τον Οκτώβρη του ‘81 η “Αλλαγή” την οποία υποσχόταν ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε μετατραπεί σε πλειοψηφικό ρεύμα πολύ ευρύτερο από τις ψήφους που πήρε το ΠΑΣΟΚ.

40 χρόνια μετά, το ΠΑΣΟΚ δεν είναι απλώς σκιά του εαυτού του, αλλά ένα θλιβερό απολειφάδι. Όμως η συμβολική δύναμη του Οκτώβρη του ‘81 είναι παρούσα, ικανή ακόμη και να δημιουργεί μύθους για το “παλιό καλό ΠΑΣΟΚ”. Στην πραγματικότητα, υπάρχει μια ευθεία γραμμή που συνδέει τον Οκτώβρη του ‘81 με την εκλογική κατάρρευση του ΠΑΣΟΚ και τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Ο Οκτώβρης του ‘81 ήταν ο θρίαμβος του ρεφορμισμού, της αντίληψης ότι η κοινωνία αλλάζει μέσα από εκλογές και αλλαγές κυβερνήσεων. Παραμένει όμως και ένα από τα μεγαλύτερα μαθήματα για το ότι ο κοινοβουλευτικός δρόμος αλλαγής της κοινωνίας είναι μια αυταπάτη και οδηγεί σε προδιαγεγραμμένη αποτυχία.

Ο ερχομός του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία ήταν το πολιτικό αποτέλεσμα της εργατικής εφόδου της Μεταπολίτευσης. Η χούντα έπεσε τσακισμένη μέσα από την εξέγερση του Πολυτεχνείου και την αντίσταση στο πραξικόπημα στην Κύπρο. Οι αγώνες ήταν αυτοί που δεν της επέτρεψαν να φτάσει σε ένα μεταβατικό καθεστώς που θα έβγαζε μέσα από τα σπλάχνα της. Αντίθετα η Χούντα κατέρρευσε. Αν και είχε πάρει την εξουσία για να βάλει “στο γύψο” ένα ολόκληρο κίνημα που απειλούσε τη σταθερότητα του ελληνικού καπιταλισμού τη δεκαετία του ‘60, παραδίδει το 1974 τον “ασθενή” σε πλήρη κινητικότητα: ιδρύονται συνδικάτα, ξεσπάνε αναρίθμητοι αγώνες, γιγαντώνεται το φοιτητικό κίνημα, μαζικοποιείται η Αριστερά που βγαίνει από την παρανομία.

Ριζοσπαστικοποίηση

Οι εξελίξεις στην Ελλάδα είναι κομμάτι της ριζοσπαστικοποίησης που εξελίσσεται σε παγκόσμιο επίπεδο, του ευρύτερου “Μάη του ‘68” που φτάνει ως τις διαδοχικές καταρρεύσεις των τριών δικτατοριών στο Νότο (Επανάσταση στην Πορτογαλία Απρίλης του ‘74, Κατάρρευση ελληνικής χούντας Ιούλης ‘74, θάνατος Φράνκο στην Ισπανία Νοέμβρης του ‘75). Μέσα από την εμπειρία του Πολυτεχνείου, μια ολόκληρη γενιά έβγαλε το συμπέρασμα ότι “οι νόμοι καταργούνται στα οδοφράγματα” και ότι “Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη”.

Η ελληνική άρχουσα τάξη επιχείρησε και με εκβιασμούς και με πολλή βία (και νεκρούς) να βάλει φρένο στην έκρηξη των αγώνων από το ‘74 και μετά. Όμως δεν τα κατάφερε. Το 1977 η ΝΔ προσγειώνεται από 54% στο 42% και στη συνέχεια γίνεται όλο και πιο φανερό ότι το ποτάμι της Μεταπολίτευσης δεν γυρίζει πίσω. Το ότι δεν γυρίζει πίσω ήταν δεδομένο. Το πού πάει όμως ήταν ένα ανοιχτό ερώτημα. Η απάντηση που ερχόταν από όλες σχεδόν τις δυνάμεις της Αριστεράς ήταν κοινή. Το τέλος αυτής της πορείας θα ήταν η πτώση της Δεξιάς από την κυβέρνηση, ο ερχομός μιας εναλλακτικής κυβέρνησης που θα ολοκλήρωνε τον

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ “ΑΛΛΑΓΗ” Η αυταπάτη του κοινοβουλευτικού δρόμου

“εκδημοκρατισμό” της χώρας και μαζί θα υλοποιούσε τις προσδοκίες των αγώνων της Μεταπολίτευσης, από τα πάνω. Από τις εκλογές του ‘77 και έπειτα, είναι ξεκάθαρο ότι ο βασικός φορέας μιας τέτοιας αλλαγής θα ήταν το ΠΑΣΟΚ. Τα δύο ΚΚΕ της εποχής (στα οποία είχε διασπαστεί το ΚΚΕ στη διάρκεια της Χούντας) αποδέχονται τον δευτερεύοντα ρόλο τους: “Για να κάνουμε σίγουρη την Αλλαγή, ψηφίστε ΚΚΕ”, έλεγε η προεκλογική αφίσα του ΚΚΕ. “Να γίνει πράξη η αλλαγή”, καλούσε το πρωτοσέλιδο της Αυγής (του ΚΚΕ Εσωτερικού) μια μέρα μετά τις εκλογές.

Το ΠΑΣΟΚ το είχε φτιάξει ο Ανδρέας Παπανδρέου με κάποια μικρά κομμάτια της προδικτατορικής Ένωσης Κέντρου και με κόσμο της Αριστεράς που δεν καλυπτόταν από τα δύο ΚΚΕ. Αυτοί που το μαζικοποίησαν όμως ήταν χιλιάδες εργάτες και εργάτριες που έφτιαξαν σωματεία και έδωσαν αγώνες τα επόμενα χρόνια. Έτσι κατάφερε να υπερσκελίσει το ΚΚΕ όχι μόνο εκλογικά αλλά και στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Όσο γρήγορα μετατρεπόταν σε πολιτική στέγη ενός μεγάλου κομματιού του εργατικού κινήματος, άλλο τόσο γρήγορα προσαρμοζόταν προς τα δεξιά. Η διακήρυξη της 3ης Σεπτεμβρίου του ‘74 έβαζε σαν κεντρικό στόχο την αποχώρηση από το ΝΑΤΟ. Ταυτόχρονα έβαζε στόχο τον “σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας” με πρώτο βήμα την “κοινωνικοποίηση του χρηματοδοτικού συστήματος στο σύνολό του, των βασικών μονάδων παραγωγής, καθώς και του μεγάλου εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου”, κλείσιμο της ψαλίδας ανάμεσα στα κατώτερα και ανώτερα εισοδήματα, κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης και κατάργηση των ιδιωτικών κλινικών.

Το 1981 δεν υπήρχε πλέον “σοσιαλιστικός μετασχηματισμός” αλλά “αλλαγή”, μέσα από μια κυβέρνηση “όλων των Ελλήνων”. Κάθε συζήτηση για αποχώρηση από το ΝΑΤΟ ή την ΕΟΚ είχε ξεχαστεί. Από το ‘83 και μετά η στροφή δεξιά κλιμακώνεται χωρίς επιστροφή πλέον. Μέχρι το ‘83 η νέα κυβέρνηση είχε πάρει κάποια μέτρα στην κατεύθυνση των υποσχέσεών της: αναγνώριση της Αντίστασης του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, νομιμοποίηση συνδικαλισμού, αναθεώρηση οικογενειακού δικαίου, ψήφο στα 18. Σε οικονομικό επίπεδο καθιέρωσε την προσαρμογή των μισθών με βάση των πληθωρισμό (ΑΤΑ) και αυξήσεις σε κοινωνικές δαπάνες και συντάξεις.

Διεθνής κρίση

Το οικονομικό σκέλος πατούσε και σε μια ανάλυση ότι η λύση απέναντι στην κρίση, τα κλεισίματα των εργοστασίων και την ανεργία περνούσε και μέσα από την αναθέρμανση της οικονομίας μέσω αυξήσεων. Όμως, ο ελληνικός καπιταλισμός ήταν κομμάτι της διεθνούς κρίσης, δεν θα τον έσωζε η αύξηση της εσωτερικής κατανάλωσης. Έτσι, το ‘83 το ΠΑΣΟΚ στρέφεται ενάντια στα συνδικάτα επιχειρήσεων να ποινικοποιήσει τις απεργίες και το 1985, ο Σημίτης γίνεται Υπουργός Εθνικής Οικονομίας για να υλοποιήσει αλλαγές στην εντελώς αντίθετη κατεύθυνση, με το πρώτο “σταθεροποιητικό πρόγραμμα”. Χτυπάει την ΑΤΑ, δηλαδή μειώνει τους μισθούς, ανεβάζει τις τιμές των λογαριασμών και των εισιτηρίων και ψαλιδίζει τις κοινωνικές δαπάνες.

Η προτεραιότητα είναι να σωθούν οι καπιταλιστές, γιατί σε αυτούς βασίζεται η οικονομία. Η στήριξη και η συνεργασία με νέα «τζάκια» θα οδηγήσει το 1989 στο σκάνδαλο Κοσκωτά.

Παράλληλα, το ελληνικό δημόσιο συνεχίζει να ξεπληρώνει ακριβά τα δάνεια που είχαν πάρει και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας για να ξελασπώσουν τους καπιταλιστές που χρεοκοπούσαν. Με αυτές τις δάφνες ο Σημίτης θα γίνει τελικά διάδοχος του Ανδρέα Παπανδρέου, μετά το θάνατό του το 1996, και θα ολοκληρώσει τη στροφή του ΠΑΣΟΚ στην αγκαλιά της ελεύθερης αγοράς, του ευρώ και του ιμπεριαλισμού.

Η στροφή του ΠΑΣΟΚ, από το “σοσιαλιστικό μετασχηματισμό” του ‘74 στη λιτότητα το ‘85 δεν είναι συμπτωματική. Την ίδια πορεία ακολούθησαν, και με ακόμη πιο ταχείς ρυθμούς, τα αντίστοιχα κόμματα. Τον Μάρτη του 1983 ο Μιτερνάν έδινε το πράσινο φως στον Υπουργό Οικονομικών, Ζακ Ντελόρ, να κάνει στροφή 180 μοιρών και να επιβάλει λιτότητα για να διασώσει την ανταγωνιστικότητα του γαλλικού καπιταλισμού.

Η στροφή προς τη λιτότητα και προς τα δεξιά ήταν αναγκαστικό αποτέλεσμα της στρατηγικής αυτών των κομμάτων. Ρεφορμισμός σημαίνει ελπίδα ότι μπορείς να χρησιμοποιήσεις τους μηχανισμούς του κράτους και του καπιταλισμού για να φέρεις αλλαγές. Όμως ο καπιταλισμός έχει μια εσωτερική λογική την οποία επιβάλει σε οποιαδήποτε κυβέρνηση, ακόμη κι όταν αυτή νομίζει ότι ελέγχει το κράτος. Είναι η λογική της συσσώρευσης και του κέρδους. Και μαζί ακολουθούν μια σειρά συνεπακόλουθα, η καταστολή, ο μιλιταρισμός, ο ρατσισμός, το σφιχταγκάλισμα με τους καπιταλιστές και τους διεθνείς θεσμούς τους. Έτσι το ΠΑΣΟΚ έφτασε στα σκάνδαλα του ‘89 και από εκεί στα ακόμη μεγαλύτερα σκάνδαλα της δεκαετίας του 2000. Έτσι έφτασε από ενάντια στο ΝΑΤΟ να μετατρέπεται στην κυβέρνηση που παρέδωσε τον Οτσαλάν στους διώκτες του, στήριξε τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν και το Ιράκ. Έτσι έφτασε από το “σοσιαλιστικό μετασχηματισμό” στα μνημόνια της Τρόικας και από τα μεγαλεία του 48% στο ΚΙΝΑΛ.

Όλες αυτές οι στροφές δεν πέρασαν αμαχητί. Συνάντησαν κάθε φορά τη σκληρή αντίδραση των συνδικάτων και της εργατικής βάσης του ΠΑΣΟΚ. Την δεκαετία του ‘80 με τις μαζικές απεργίες ενάντια στο πρώτο πακέτο λιτότητας που οδήγησε και σε ρήγμα στο εσωτερικό του. Τις επόμενες δεκαετίες με τις μεγάλες απεργίες στα ναυπηγεία, τις τράπεζες, στην εκπαίδευση, στον ΟΤΕ και δεκάδες άλλους χώρους ενάντια στην κυβέρνηση Σημίτη – νικηφόρα στην περίπτωση του ασφαλιστικού του Γιαννίτση το 2001. Και βέβαια με το μεγάλο απεργιακό κίνημα του 2009-11 κόντρα στην κυβέρνηση Παπανδρέου που αποτέλεσε και το τέλος των αυταπατών της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης για το ΠΑΣΟΚ.

Ο κοινοβουλευτικός του δρόμος για το σοσιαλισμό αποδείχθηκε δρόμος προς την όλο και πιο βαθιά κρίση. Ο καπιταλισμός δεν παλεύεται με διορθώσεις. Υπάρχει μια δύναμη που μπορεί να σταματήσει την ίδια του τη λογική, που μπορεί να του μπλοκάρει όλα του τα γρανάζια, και αυτή είναι η δύναμη της απεργίας και των εργατικών αγώνων. Χρειαζόμαστε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα που δουλεύει και να είναι να οργανώνει, να συγκεντρώνει και να πολλαπλασιάζει τη δύναμη των αγώνων μέχρι να διαλύσουμε τα εργαλεία των καπιταλιστών και να τους πάρουμε από τα χέρια όλο τον πλούτο, αφήνοντας τους πλέον ανίκανους να εκβιάζουν.

Νίκος Λούντος

2 Οκτώβρη, Χιούστον, Τέξας. Φωτό: Reuters

Η μάχη των εκτρώσεων

Το Σάββατο 2 Οκτώβρη εκατοντάδες διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν απ' άκρη σε άκρη στις Ηνωμένες Πολιτείες, σαν απάντηση στις συνεχιζόμενες και κλιμακούμενες επιθέσεις στα αναπαραγωγικά δικαιώματα. Ο νέος νόμος του Τέξας απαγορεύει την έκτρωση μετά από το σημείο που μπορεί να εντοπιστεί καρδιακός παλμός στο έμβρυο, συνήθως γύρω στις 6 βδομάδες. Το 85 με 90% των εκτρώσεων γίνονται μετά από αυτό το χρονικό σημείο. Ένα παρόμοιο νομοσχέδιο έχει προταθεί επίσης στη Φλόριντα.

Την παραμονή των διαδηλώσεων η κυβέρνηση Μπάιντεν πίεσε έναν ομοσπονδιακό δικαστή να μπλοκάρει τον νόμο. Στις 6 Οκτώβρη ο αρμόδιος δικαστής εξέδωσε μια προσωρινή αναστολή της απαγόρευσης των εκτρώσεων. Αλλά η εφαρμογή της επανήλθε σύντομα, ύστερα από την απόφαση του συντηρητικού αρμόδιου 5ου Εφετείου. Είναι μια από τις υποθέσεις από τις οποίες θα κριθεί αν το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ θα κρατήσει ή θα καταργήσει την δικαστική απόφαση «Roe εναντίον Wade».

Χιλιάδες διαδηλωτές και διαδηλώτριες σε εκατοντάδες πόλεις συγκεντρώθηκαν το Σάββατο 2/10 για την Πέμ-

ΗΠΑ

πτη «Πορεία Γυναικών». Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν στην Ουάσινγκτον, στη Νέα Υόρκη, το Σικάγο και το Λος Άντζελες, καθώς επίσης και σε πολλές πόλεις του Τέξας. Στο Όστιν του Τέξας, εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν για να καταδικάσουν τον λεγόμενο «νόμο του καρδιακού παλμού», που υπέγραψε ο κυβερνήτης Γκερεγκ Άμποτ. Στην Ουάσινγκτον, οι διαδηλωτές και οι διαδηλώτριες βάδισαν προς το Ανώτατο Δικαστήριο.

Μισογυνισμός

Η πρώτη «Πορεία Γυναικών» πραγματοποιήθηκε το 2017, την ημέρα μετά την ορκομοσία του Ντόναλντ Τραμπ. Ο εξόφθαλμος μισογυνισμός του Τραμπ τραβούσε τον κόσμο στους δρόμους τέσσερα χρόνια πριν, αλλά υπάρχουν βαθύτερες στρατηγικές ερωτήσεις σχετικά με το γιατί οι φετινές διαδηλώσεις είχαν λιγότερο κόσμο.

Οι διαδηλώσεις είχαν καλεστεί από μια φιλελεύθερη συμμαχία οργανώσεων που στηρίζουν το κόμμα των Δημοκρατικών και το μήνυμα που κυριαρχούσε στις περισσότερες κινητοποιήσεις στα διάφορα σημεία της χώρας ήταν «ψηφίστε Δημοκρατικούς». Μετά από εννιά μήνες κυβέρνησης των Δημοκρατικών και με το δικαίωμα στην

έκτρωση να βρίσκεται στον πάγκο του χασάπη ούτως ή άλλως, δεν προκαλεί απορία γιατί λιγότεροι άνθρωποι συμμετείχαν στις 2 Οκτώβρη σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

Η κυβέρνηση Μπάιντεν δεν στηρίζει τους νόμους που περιορίζουν τις εκτρώσεις. Ωστόσο, οι Δημοκρατικοί και οι μακροχρόνιες νεοφιλελεύθερες πολιτικές τους δημιούργησαν μια κοινωνία στην οποία είναι αδύνατον για πολλούς και πολλές να έχουν πρόσβαση σε ασφαλή και ικανοποιητική φροντίδα υγείας.

Συνεπώς, ανεξάρτητα από το πώς θα αποφασίσει το -διχασμένο πολιτικά- Ανώτατο Δικαστήριο, είναι απαραίτητο για τις κοινότητές μας να διεκδικήσουν ότι η Υγεία και η ασφάλεια των γυναικών και των κοριτσιών είναι ύψιστης σημασίας. Δεν μπορούμε να βυθιστούμε πίσω στις εφιαλτικές εποχές πριν την απόφαση «Roe εναντίον Wade». Αντιθέτως πρέπει να παλεύουμε για ακόμα μεγαλύτερη πρόσβαση, διότι η πρόσβαση στην έκτρωση και την φροντίδα της αναπαραγωγικής υγείας είναι ήδη περιορισμένη για τις γυναίκες και τα κορίτσια των φτωχών και επαρχιακών περιοχών, καθώς και των μειονοτήτων.

Όλο το καπιταλιστικό σύστημα σπρώχνει τις γυναίκες και τα κορίτσια στη φτώχεια με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αντεπεξέλθουν στα έξοδα της φροντίδας της αναπαραγωγικής υγείας και να μην έχουν πρόσβαση στην έκτρωση.

Επομένως για να κατακτήσουμε μια πραγματική αναπαραγωγική ελευθερία πρέπει να συνεχίσουμε την πάλη ενάντια στο σεξιστικό και μισογυνιστικό σύστημα συνολικά. Να κερδίσουμε έναν κόσμο στον οποίο οι γυναίκες και τα κορίτσια μπορούν να επιλέξουν τι θα κάνουν με το σώμα τους και στον οποίο όλοι και όλες θα έχουμε πρόσβαση στη δωρεάν και ασφαλή φροντίδα Υγείας.

Βασισμένο σε κείμενα της Virginia Rodino, μέλους της οργάνωσης Marx21 US

20 ΟΚΤΩΒΡΗ Όλοι-ες στο Δικαστήριο. Δικαιοσύνη για τον Ζακ

Εκινάει στις 20 Οκτώβρη η δίκη των δολοφόνων του Ζακ Κωστόπουλου, ενώπιον του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου της Αθήνας. Η διαδικασία θα ξεκινήσει από την αρχή, με νέα σύνθεση δικαστών. Έχουν κλείσει τρία χρόνια από την ημέρα της άγριας δολοφονίας του, το μεσημέρι της Παρασκευής 21 Σεπτεμβρίου 2018. Κατηγορούμενοι είναι δυο επιχειρηματίες, ο Σ. Δημόπουλος και ο Θ. Χορταριάς καθώς και τέσσερις αστυνομικοί: Β. Ρουσάκος, Λ. Αλεξανδράκης, Δ. Σεφέρης και Ι. Τσομπάνης. Στην κατοποίηση του Ζακ συμμετείχαν ακόμα τέσσερις αστυνομικοί, που έχουν κληθεί ως μάρτυρες υπεράσπισης, δείγμα του τρόπου που έχουν χειριστεί οι αρχές την υπόθεση.

Η οικογένεια του Ζακ Κωστόπουλου έχει υποβάλει μήνυση σε βάρος των υπόλοιπων τεσσάρων αστυνομικών, καθώς και σε βάρος του διασώστη ΕΚΑΒ που δεν πραγματοποίησε ανάνηψη. Η μήνυση απορρίφθηκε και η οικογένεια προσέφυγε κατά της απορριπτικής απόφασης. Η προσφυγή έγινε δεκτή και η Εισαγγελέας Εφετών διέταξε την παραπομπή όλων και περαιτέρω ανάκριση. Ωστόσο ακόμη και σε αυτό το σημείο βλέπουμε τη Δικαιοσύνη και το κράτος να συνεχίζουν να προστατεύουν τα δικά τους παιδιά: η ανάκριση ανατέθηκε στον ίδιο ανακριτή που είχε αποφασίσει να μην τους παραπέμψει! Η δε οικογένεια του Ζακ που είχε το δικαίωμα να υποβάλει αίτημα εξαίρεσης του ανακριτή αυτού παρακάμφθηκε. Το δικαστικό συμβούλιο καλείται να αποφασίσει αν θα επικυρώσει τη γνώμη του ανακριτή ή να συνταχθεί με την άποψη της Εισαγγελίας.

Μαχητική διάθεση

Με έναν παραπάνω χρόνο καθυστέρησης στη διαδικασία που είχε ήδη υποστεί σημαντική χρονοτριβή και υπονόμευση από τον κρατικό μηχανισμό, και με τη συνεχιζόμενη προσπάθεια να μην αποδοθεί πραγματική δικαιοσύνη, η μάχη που ανοίγει για το κίνημα με την πρώτη μέρα της δίκης θα είναι μεγάλη. Όμως οι συνθήκες στις οποίες ξεκινάει η δίκη δεν χαρακτηρίζονται μόνο από τις προσπάθειες να πέσουν οι δράστες στα μαλακά. Χαρακτηρίζονται και από τη μαχητική διάθεση του κόσμου που κοιτάζει προς αυτή τη δίκη, από τις πρόσφατες νίκες του κινήματος, αλλά και από το γεγονός ότι οι συνδέσεις των μαχών είναι πλέον προχωρημένες.

Η οικογένεια του Ζακ Κωστόπουλου έδωσε το «παρούσα» στη διαδήλωση για τα 8 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στο Κερατσίνι στις 18 Σεπτεμβρίου, σε μια διαδήλωση πολλών χιλιάδων. Η **Μάγδα Φύσσα** λίγες ημέρες αργότερα μίλησε στην ενημερωτική εκδήλωση-συζήτηση του ZackieOh Justice Watch. Η ετοιμότητα του κινήματος να απαντάει στις φασιστικές προκλήσεις, όπως έγινε τη βδομάδα της επετείου της καταδίκης της Χρυσής Αυγής δίνει δύναμη στον αγώνα για τη δικαίωση του Ζακ. Οι δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί που βγήκαν στους δρόμους αμέσως μετά υπογράμμισαν αυτό που θα καθορίσει μια τέτοια μάχη: ότι η εργατική τάξη μισεί αυτή την κυβέρνηση και όσα εκπροσωπεί. Κι αυτά που εκπροσωπεί είναι αυτά που οδήγησαν στη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου.

Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο η **Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh»** καλούσε σε ανοιχτή σύσκεψη για την οργάνωση μιας μεγάλης καμπάνιας για την πρώτη μέρα της δίκης. Σκοπός το άπλωμα αυτής της συζήτησης σε εργατικούς χώρους, σχολεία, σχολές και γειτονιές. Με ψηφίσματα από εργατικά σωματεία και φοιτητικούς συλλόγους, καθώς και με μεγάλες εξορμήσεις να φτάσουμε στο άνοιγμα της δίκης με το στίγμα του εργατικού κινήματος που παλεύει ενάντια στη Νέα Δημοκρατία.

Αφροδίτη Φράγκου

2 Οκτώβρη, Όστιν, Τέξας. Φωτό: Reuters

Η Μαρίνα Γαλανού ήταν ενεργή στον χώρο των ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιωμάτων από το 1997. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και γενική γραμματέας του Σωματείου Αλληλεγγύης Τραβεστί – Τρανσέξουαλ, της πρώτης τρανς οργάνωσης που ιδρύθηκε το 2003. Το 2004 ίδρυσε τον «Πολύχρωμο Πλανήτη», ΛΟΑΤΚΙ+ βιβλιοπωλείο και εκδοτικό οίκο. Το 2010 ίδρυσε το Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών (ΣΥΔ), του οποίου ανέλαβε την προεδρία. Έχει γράψει βιβλία με σκοπό την επιμόρφωση γύρω από τα ΛΟΑΤΚΙ+ ζητήματα: «Είμαι τρανς, γνωρίζω τα δικαιώματά μου», «Ταυτότητα και έκφραση φύλου» και «ΛΟΑΤΚΙ Πρόσφυγες στην Ελλάδα».

Σύμφωνα με το δελτίο τύπου του ΣΥΔ, ανάμεσα σε πολλά άλλα: «...έχει υπάρξει Εμπειρογνώμονας του Συμβουλίου της Ευρώπης (ΣτΕ), τακτικό διορισμένο άμισθο μέλος της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ) και διορισμένο μέλος του Εθνικού Συμβουλίου κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας (ΕΣΡΜ) του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Με την ιδιότητα της Εμπειρογνώμονα του Συμβουλίου της Ευρώπης, συμμετείχε ως μέλος στη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για τη σύσταση του νόμου της νομικής αναγνώρισης της ταυτότητας φύλου (2016). Είχε διατελέσει μέλος της Επιστημονικής Ομάδας Εργασίας του Υπουργείου Υγείας (2018) για την κατάρτιση πορίσματος που θα επέφερε σημαντικές αλλαγές στο πλαίσιο αντιμετώπισης των τρανς και ίντερσεξ προσώπων στο σύστημα της υγείας (...)

Τον Ιούνιο του 2021 έπειτα από συναντήσεις με εκπροσώπους του Υπουργείου Εργασίας καθώς με τον Πρόεδρο του ΟΑΕΔ κατάφερε να συμπεριληφθούν για πρώτη φορά τα τρανς άτομα στα ειδικά προγράμματα του ΟΑΕΔ».

Αντίο στην Μαρίνα Γαλανού

Από τα πολλά καλά που έχουν γραφτεί για την απώλεια της Μαρίνας Γαλανού και τη συνεισφορά της στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, το πιο σημαντικό θαρρώ είναι ότι κατάφερε με τον ακτιβισμό να αλλάξει τις συνθήκες, το σύμπαν μέσα στο οποίο γεννήθηκε (κι εμείς μαζί). Ήταν άλλες οι αντιλήψεις για το σώμα, το φύλο και τη σεξουαλικότητα πριν τις παρεμβάσεις του ΣΥΔ στον επίσημο πολιτικό κόσμο και άλλες μετά.

Ασφαλώς η Μαρίνα Γαλανού και το ΣΥΔ και όλες και όλοι μας δεν δρούσαμε σε κενό, αλλά μέσα στις συνθήκες που διαμόρφωναν οι κοινωνικοί και πολιτικοί αγώνες. Εκεί οικοδομήθηκαν οι συσχετισμοί που μας άνοιξαν το δρόμο για να διεκδικήσουμε δικαιώματα και αξιοπρέπεια. Ωστόσο αποτελεί χάρισμα και ικανότητα να μπορεί κανείς να εκλαϊκεύει και να στοχεύει με ιώβεια υπομονή και αποφασιστικότητα μαζί, έτσι όπως το έκανε το ΣΥΔ της Μαρίνας Γαλανού.

Εννοείται ότι διαφωνούσαμε (και διαφωνούμε) για το μέχρι πού φτάνει το εύρος πολιτικής απεύθυνσης ενός σωματείου της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, όμως η Μαρίνα είχε αποφασίσει ότι θα πιέσει τους πάντες και τα πάντα όσο δεν παίρνει, και το έκανε, δεν κόλωσε πουθενά.

Σε μια συνάντηση παράπλευρα στο συνέδριο της ILGA στο Κάραβελ τον Οκτώβρη του 2015, όταν άνοιξε το ζήτημα του επερχόμενου συμφώνου συμβίωσης, με τον υπουργό του ΣΥΡΙΖΑ Παρασκευόπουλο να ανακοινώνει διστακτικά ότι ναι μεν θα το κατεβάσει, αλλά προβληματίζεται γιατί «ο κόσμος δεν είναι έτοιμος, κλπ.κλπ.», η Μαρίνα Γαλανού απαίτησε ρητά τη δέσμευσή του ότι μετά το νόμο για το σύμφωνο θα νομοθετηθεί άμεσα η αναγνώριση ταυτότητας φύλου, χωρίς να μεν αλλά και το κυνήγησε για να γίνει.

Δεν ξεχνάμε τα κινηματικά ραντεβού, το κοινό workshop που οργανώσαμε ως ΠΟ-ΕΚ με το ΣΥΔ (τον πρόδρομό του κατ’

ακρίβεια) στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ της Αθήνας το 2006. Δεν ξεχνάμε επίσης ότι το ΣΥΔ στάθηκε πάντα στο πλευρό των προσοφύγων και μεταναστών, εφαρμόζοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη σε όλους τους ανθρώπους που υφίστανται καταπίεση.

Χάρη σε όλους αυτούς τους αγώνες και προσπάθειες, σήμερα η αναγνώριση του αυτοπροσδιορισμού φύλου που φέρει τη σφραγίδα της Μαρίνας δεν είναι απλά μια διατύπωση σε μια κόλλα χαρτί, αλλά δύναμη και αισιοδοξία για κάθε άνθρωπο που δεν χωράει στον ζουρλομανδύα που του φοράνε τα κυρίαρχα πρότυπα. Ασφαλώς επειδή η εμπειρία έχει δείξει ότι τέτοια προχωρήματα, γίνονται συχνά στόχος και ακολουθούν αντιδραστικάπισωγυρίσματα, ο καλύτερος τρόπος να τιμήσουμε τη Μαρίνα Γαλανού είναι να συνεχίσουμε αυτό στο οποίο η ίδια διέπρεψε, τον πολιτικό ακτιβισμό, έτσι ώστε όχι μόνο να μην μας πάνε πίσω, αλλά να τα κερδίσουμε όλα, σε μια κοινωνία χωρίς σεξισμό, καταπίεση και διακρίσεις.

Δήμητρα Κυρίλλου

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ Χρειάζονται 27 προσλήψεις

Με συνεχόμενες απεργιακές συγκεντρώσεις και συνελεύσεις που κράτησαν πάνω από μια εβδομάδα, οι εργαζόμενοι στους Παιδικούς Σταθμούς του Δήμου Καλλιθέας αγωνίστηκαν για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στις υποστελεχωμένες υπηρεσίες του δήμου και μονιμοποίηση των συμβασιούχων, ενάντια στην αδράνεια της Διοίκησης.

Σύμφωνα με τον Σύλλογο Υπαλλήλων Δήμου Καλλιθέας δεν υπάρχει η νόμιμη αναλογία παιδαγωγών και βοηθών παιδαγωγού, ενώ υπάρχει ανεπάρκεια υποδομής και εξοπλισμού των δομών που μετατράπηκαν σε βρεφονηπιακούς σταθμούς καθώς και έλλειψη αναλώσιμων υλικών απαραίτητων για την εύρυθμη λειτουργία. Περίπου 200 είναι τα παιδιά πάνω από τις δυνα-

τότητες των σταθμών και τουλάχιστον 27 είναι οι επιπλέον εκπαιδευτικοί που χρειάζονται.

Μετά από τη μαζική συνέλευση-συγκέντρωση το πρωί της Δευτέρας 11/10 στο Δημαρχείο της Καλλιθέας, με συμμετοχή εργαζομένων του δήμου, αλλά και πολλών γονιών και αλληλέγγυων, η Προέδρος των Βρεφονηπιακών σταθμών προχώρησε σε γραπτή δέσμευση για σταδιακή επίλυση των προβλημάτων. Για να γίνουν όμως οι δεσμεύσεις πράξεις, οι εργαζόμενοι και ο κόσμος που βρέθηκε σε αυτόν τον αγώνα όλες αυτές τις μέρες χρειάζεται να έχουν την ανάσα τους βαριά στην πλάτη της Διοίκησης, με την απειλή νέων κινητοποιήσεων.

M.N.

Κινητοποιήσεις στην ΑΑΔΕ

Την Τετάρτη 6/10, πραγματοποιήθηκε έκτακτη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Υπαλλήλων ΓΓΔΕ, ως αποτέλεσμα πίεσης των τελευταίων μηνών από συναδέλφους προς το ΔΣ, πίεση η οποία εντάθηκε τον τελευταίο μήνα.

Βασικό θέμα ήταν η συνέχεια των κινητοποιήσεων ενάντια στις συνθήκες εργασίας που αντιμετωπίζουν οι υπάλληλοι στο νέο κτίριο, όπου είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν σε γραφεία που δεν χωράνε, με έλλειψη φυσικού εξαερισμού, με κάμερες να τους παρακολουθούν και χωρίς να είναι σίγουροι για τις συνθήκες ασφαλείας του κτιρίου.

Η συζήτηση ήταν θυελλώδης τόσο στην περιγραφή της κατάστασης, όσο και στις προτάσεις. Από αρκετές τοποθετήσεις τέθηκε το θέμα έναρξης απεργιακών κινητοποιήσεων.

Η πλειοψηφία του ΔΣ (ΔΗΣΥ- ΑΣΚΙ) πρότεινε ένα σχεδιασμό δυο στάσεων εργασίας την βδομάδα χωρίς κινητοποίηση και χωρίς δέσμευση για περισσότερες δράσεις. Ο βασικός πυρήνας της πρότασης ήταν να μην αμφισβητηθεί ο “έλεγχος” των κινητοποιήσεων από το ΔΣ και ο κόσμος απλά να “εγκρίνει” τον σχεδιασμό που χαράσσει η ηγεσία του Συλλόγου, ώστε να μπορεί να “φρεναριστεί” μελλοντικά η όποια διάθεση κλιμάκωσης από την βάση των εργαζομένων.

Ως Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία καταρχήν τοποθετηθήκαμε υπέρ της ανάγκης για κλιμάκωση για το θέμα του κτιριακού, αλλά και της σημασίας να συνδεθούμε με το γενικότερο αγωνι-

στικό ρεύμα ενάντια στην κυβέρνηση, όπως η απεργία των υγειονομικών στις 21/10 για τις απολύσεις λόγω υποχρεωτικότητας των εμβολίων και το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 9/10. Στη συνέχεια, σε συνεργασία με συναδέλφους που είχαμε συζητήσει συλλογικά τις προηγούμενες μέρες, αντιπροτείνουμε τις δύο στάσεις σε ώρες κοινές για όλους τους υπαλλήλους και ενδιάμεσα μαζικές παραστάσεις, ώστε ο κόσμος να νιώσει πιο ενεργός και να καλλιεργηθεί η προοπτική για κλιμάκωση στην επόμενη Γενική Συνέλευση. Πρόταση η οποία φάνηκε να υπερσχύει οριακά, αναγκάζοντας το υπόλοιπο ΔΣ να καταθέσει νέα συνθετική πρόταση και εν τέλει να αποφασίζεται στάση 7πμ – 11πμ στις 11/10, νέα στάση στις 13/10 στο τέλος του ωραρίου και νέα Γενική Συνέλευση στις 15/10.

Την Δευτέρα που πραγματοποιήθηκε η πρώτη στάση καλέστηκε, μετά από πρότασή μας, και πρωινή συγκέντρωση στην πύλη, όπου έγινε συζήτηση με τους συναδέλφους για την σημασία να συμμετέχουν και στην στάση της ΑΔΕΔΥ που ξεκινούσε στις 11.30πμ σε συμπαράσταση στην απεργία των εκπαιδευτικών και ενάντια στον νόμο Χατζηδάκη.

Την Τετάρτη προχωράμε στην δεύτερη στάση και την Παρασκευή δίνουμε συνέχεια στη νέα Γενική Συνέλευση.

Νίκος Τουρνάς,

μέλος ΔΣ Συλλόγου Υπαλλήλων ΓΓΔΕ
με την Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία

11/10, Απεργιακή συγκέντρωση στην ΑΑΔΕ

Μακρόν και Μητσοτάκης

Ρατσισμός και πολεμοκαπηλεία σε πακέτο

10/9, Διαδήλωση
στο Μονπελιέ
ενάντια στη
Σύνοδο Γαλλίας-
Αφρικής

Υπερψηφίστηκε την περασμένη Πέμπτη, με 191 «ναι» και 109 «όχι», η ελληνογαλλική αμυντική συμφωνία έχοντας την στήριξη της Νέας Δημοκρατίας, του Κινήματος Αλλαγής και της Ελληνικής Λύσης, ενώ κατά ψήφισαν ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ και το ΜΕΡΑ25.

Στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης γράφαμε ότι η συμφωνία καθώς και το γιγαντιαίο εξοπλιστικό πρόγραμμα που την συνοδεύει, πέρα από μια τεράστια σπατάλη, αποτελεί ένα επικίνδυνο βήμα κλιμάκωσης της έντασης με την Τουρκία. Στην ομιλία του στην Βουλή, ο Μητσοτάκης έβαλε και το κερασάκι στην τούρτα χρησιμοποιώντας και ψυχοπολεμικές κορώνες ότι «σε περίπτωση επίθεσης, η χώρα μας θα έχει στο πλευρό της τον ισχυρότερο στρατό της ηπείρου μας, μια πυρηνική δύναμη».

Είναι πραγματικά άξιο απορίας σε τι θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμα τα πυρηνικά όπλα της Γαλλίας σε έναν, ο μη γένοίτο, ελληνοτουρκικό πόλεμο. Θα βομβαρδίσει η Γαλλία με πυρηνικά την Τουρκία; Πόλεμος και μάλιστα πυρηνικός στο Αιγαίο; Είναι δυνατόν να λέγονται στα σοβαρά αυτά τα πράγματα; Κι όμως είναι, και ήδη προκαλούν τις αντιδράσεις.

Ο Ερντογάν απαντάει ζητώντας επισήμως την αγορά από τις ΗΠΑ 40 F-16 Block-70 καθώς και τον εκσυγχρονισμό 80 F-16 παλαιότερου τύπου. Ο υπουργός Εξωτερικών της

Τουρκίας Τσαβούσογλου έκανε δηλώσεις ότι αν υπάρξει ανάγκη για την αλιεία της η Τουρκία θα μπορούσε και αυτή να προχωρήσει σε μονομερή κήρυξη ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο. Τα επιτελεία εκατέρωθεν συνεχίζουν να εκδίδουν NAVTEX και να δεσμεύουν περιοχές για «ασκήσεις» και έρευνες».

Οι αναφορές πως η Γαλλία είναι «πυρηνική δύναμη» προκαλούν αντιδράσεις στην Τουρκία, αναφέρουν οι ανταποκριτές της Καθημερινής στην Κωνσταντινούπολη που δημοσιεύει άρθρα τούρκων πανεπιστημιακών. «Εδώ είναι ήδη τεκμηριωμένο ότι η Ελλάδα εξοπλίζεται εναντίον της Τουρκίας. Έπειτα από αυτό το σύμφωνο η Τουρκία θα πρέπει επίσης να αυξήσει τα στρατιωτικά της μέτρα. Εάν προκύψει σύγκρουση, θα ανοίξει την απόσταση μεταξύ των δύο χωρών, θα χάσουμε τον επόμενο μισό αιώνα. Νομίζω ότι οι άνθρωποι και των δύο χωρών δεν το αξίζουν αυτό», αναφέρει σε ένα από αυτά, ο Ενίς Τούλτσα, καθηγητή Πολιτικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Γαλατασαράι.

Μέσα σε αυτό το κλίμα δεν είναι να απορεί κανείς ότι ο 63ος γύρος των διερρευνητικών συζητήσεων μεταξύ των αντιπροσωπειών Ελλάδας και Τουρκίας στην Άγκυρα, την παραμονή της ψήφισης της ελληνογαλλικής συμφωνίας δεν κράτησε ούτε δύο ώρες.

Στο μεταξύ, ο υπουργός Εξωτερικών Δένδιας ετοιμάζεται στις 14/10 να υπογράψει τη νέα πενταετή Συμφωνία Αμοιβαίας Αμυντικής

Συνεργασίας (MDCA) με τις ΗΠΑ στην Ουάσιγκτον, με επιπλέον στόχο «την περαιτέρω εμπλοκή της Ελλάδας σε όλες τις περιφερειακές συζητήσεις, από τις διαδικασίες για την επόμενη μέρα της Λιβύης μέχρι την κατάσταση που μορφοποιείται ακόμα σε αυτή τη φάση στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και του Κόλπου». Φυσικά η νέα MDCA περιλαμβάνει τα αμερικανικά αιτήματα δημιουργίας και επέκτασης των αμερικανικών βάσεων σε Σούδα, Λάρισα, Αλεξανδρούπολη, Στεφανοβίκειο, Βόλο και Ξάνθη με την ελληνική πλευρά να έχει καταθέσει λίστα 23 τοποθεσιών.

Γαλλία-Αφρική

Η συμμετοχή του ελληνικού κράτους στα ιμπεριαλιστικά σχέδια των ΗΠΑ και της Γαλλίας με αντάλλαγμα την περαιτέρω εμπλοκή της Ελλάδας από τα Βαλκάνια μέχρι τη Μέση Ανατολή, τον Κόλπο και το Σαχέλ, ούτε «σταθερότητα και ειρήνη» στην περιοχή εξασφαλίζει ούτε «ασπίδα» αποτελεί σε μια πολεμική σύρραξη με την Τουρκία. Αποτελεί απειλή όμως για τους λαούς όλων των χωρών της τεράστιας αυτής γεωγραφικής έκτασης.

Τα γαλλικά σχέδια στο Σαχέλ και την υπόλοιπη Αφρική συναντάνε αντιστάσεις και μέσα στην ίδια τη Γαλλία. Το περασμένο Σάββατο στο Μονπελιέ όπου έχει ξεκινήσει η 1η Σύνοδος Γαλλίας-Αφρικής, ο Μακρόν βρέθηκε αντιμέτωπος με τους sans papiers και το αντιρατσιστικό κίνημα που διαδήλωναν με

κεντρικό σύνθημα ότι «η περίοδος της αποικιοκρατίας έχει τελειώσει». Όπως ανέφεραν στο κάλεσμά τους:

«Μιλάνε για “συνεργασία” αλλά δεν μιλάνε για τους χιλιάδες Γάλλους στρατιώτες που συμμετέχουν στην Επιχείρηση Barkhane (σ.σ την επιχείρηση που διεξάγει ο γαλλικός στρατός σε πέντε χώρες του Σαχέλ). Τίποτα για τα τρία στρατιωτικά πραξικοπήματα στη Δυτική Αφρική σε δεκατρείς μήνες (Μάλι, Τσαντ και Γουινέα). Δεν προτείνονται λύσεις για να σωθούν οι μετανάστες από τον θάνατο στη Μεσόγειο. Τίποτα και για τα δικαιώματα των εκατοντάδων χιλιάδων χωρίς χαρτιά που ζουν στη Γαλλία, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων είναι από λίγες αφρικανικές χώρες. Αφού δεν έχουν αυτά στην ημερήσια διάταξη της Συνόδου, τα βάζουμε εμείς στην καρδιά της δικής μας αντισυνόδου», αναφέρουν.

Σε αυτά τα εγκλήματα που καταδικάζουν τους λαούς της Αφρικής σε θάνατο, φτώχεια και μετανάστευση θέλει να εμπλέξει την Ελλάδα ο Μητσοτάκης την ίδια στιγμή που ο υπουργός ΠροΠο Θεοδωρικάκος ανήγγειλε από τον φράχτη στον Έβρο την πρόσληψη ακόμη 250 συνοριοφυλάκων δηλώνοντας ότι «η χώρα είναι αποφασισμένη να προασπίσει τα σύνορά της, από οποιαδήποτε επιβουλή από οποιαδήποτε απειλή». Ρατσισμός, εθνικισμός και πολεμοκαπηλεία, σε ένα.

Γιώργος Πίττας

9/10, Αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

10/10, Ο Θεοδωρικάκος στον Έβρο

Ν. ΑΦΡΙΚΗ Απεργία διαρκείας στα ορυχεία

5/10, Απεργιακή διαδήλωση στο Γιοχάνεσμπουργκ

ναφέρουν τους μισθούς του απαρτχάιντ» και την «υπερ-εκμετάλλευση μαύρης και αφρικανικής εργατικής τάξης».

Από τις πρώτες μέρες της απεργίας οι εργάτες αντιμετώπισαν τη βία του κράτους και των αφεντικών. Ένας απεργοσπαστής οδηγός αυτοκινήτου έπεσε με το όχημα του πάνω σε μια διαδήλωση εργατών στο Γουέιντβιλ και σκότωσε έναν συνδικαλιστή, ενώ στο Μπόι-σενς η αστυνομία χρησιμοποίησε λαστιχένιες σφαίρες. Σε άλλες περιοχές η αστυνομία και οι ιδιωτικές εταιρείες σεκιούριτι επιτέθηκαν ακόμα και με πυροβολισμούς σε απεργιακές φρουρές.

Παρά τις προσπάθειες όμως των αφεντικών να κάμψουν το ηθικό των απεργών, οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται ακόμη. Η απεργία δεν βγήκε από το πουθενά. Τον περασμένο Ιούλη η χώρα σαρώθηκε από ένα κύμα ταραχών και λεηλασιών που προκλήθηκε από τη φτώχεια και τους χαμηλούς μισθούς. Οι γραφειοκράτες της NUMSA αναζητούν αγωνιωδώς μια διέξοδο από την απεργία, αλλά η μαζική συμμετοχή των εργατών τους αναγκάζει να συνεχίζουν. Και ο μόνος τρόπος να νικήσουν είναι να παρατείνουν την παράλυση της οικονομίας μέχρι τέλους.

Δ.Δ.

Netflix πες αλεύρι...

Απεργία σε γυρεύει. Την απόφαση να προχωρήσουν σε απεργία πήραν πάνω από 60.000 εργαζόμενοι στη βιομηχανία θεάματος των ΗΠΑ μετά από ψηφοφορία που διεξήγγε το συνδικάτο τους, η Διεθνής Συμμαχία Εργαζομένων Θεατρικής Σκηνης (IATSE) με το 99% των εργαζομένων να τάσσεται υπέρ της απεργίας.

Το IATSE εκπροσωπεί συνολικά πάνω από 150.000 εργαζομένους σε συνεργεία που δραστηριοποιούνται σε όλη τη Βόρεια Αμερική περιλαμβάνοντας πλήθος από ειδικότητες (εικονολήπτες, ανιμέιτορες, κινηματογραφιστές, επιμελητές σεναρίου, μακιγιέρς, εργάτες – πρακτικά όλους τους εργαζομένους που δουλεύουν στο θέατρο, το σινεμά, την τηλεόραση εκτός των ηθοποιών, των σκηνοθετών, των παραγωγών και των σεναριογράφων) και αφορούν εταιρείες παραγωγής

60.000 εργαζόμενοι ψήφισαν ΝΑΙ στην απεργία

όπως οι Netflix, Apple, Disney και Amazon.

Η απόφαση για την απεργία ήρθε μετά το τέλος των διαπραγματεύσεων για υπογραφή συλλογικής σύμβασης με το AMPTP, την ένωση των εταιριών παραγωγής, όπου το συνδικάτο ζητάει αυξήσεις, καλύτερες συνθήκες εργασίας, λιγότερες ώρες δουλειάς, περισσότερες άδειες, διαλλείματα για φαγητό. Η υπογραφή της νέας σύμβασης και η απεργία αφορά 60.000 μέλη του συνδικάτου, ενώ άλλη ΣΣΕ που αφορά στους υπόλοιπους εργαζομένους λήγει στο τέλος του χρόνου.

Η ηγεσία του συνδικάτου -που για πρώτη φορά στην ιστορία του αποφασίζει απεργία- καλεί τους εργοδότες «αν θέλουν να αποφύγουν την απεργία να επιστρέψουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να μας κάνουν μία λογική προσφορά». Αλλά αν το συνδικάτο προχωρήσει στην απεργία θα σημάνει το πάγωμα των εργασιών σε ένα τεράστιο κομμάτι της παγκόσμιας βιομηχανίας θεάματος.

Η εξέλιξη αποτελεί άλλο ένα σημάδι της ριζοσπαστικοποίησης που φυσάει στις ΗΠΑ αλλά και της οργής για την καταπάτηση βασικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Στα τέλη της δεκαετίας του 2000, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες είχαν προβεί σε μια σειρά από υποχωρήσεις, προκειμένου να «βοηθήσουν» τη βιομηχανία θεάματος που αισθανόταν «ανασφαλής» ενόψει της μετάβασης στο streaming. Δέκα χρόνια μετά έχει εκτοξεύσει τα κέρδη της αλλά οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε χειρότερη κατάσταση.

Η τελευταία φορά που έγινε απεργία στο Χόλυγουντ ήταν το 2007 όταν το συνδικάτο Σεναριογράφων είχε απεργήσει για 100 μέρες.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ Ούτε ασπιρίνες...

Τα «μέτρα ενίσχυσης των νοικοκυριών» για την αντιμετώπιση της ακρίβειας που ανακοίνωσε η κυβέρνηση δεν είναι απλά «ασπιρίνες»: είναι καθαρή κοροϊδία.

Το πρώτο από τα τρία βασικά σκέλη των μέτρων που ανακοίνωσαν την περασμένη εβδομάδα ο Σταϊκούρας, ο Σκυλακάκης και ο Σκρέκας είναι ο «διπλασιασμός της επιδότησης στην έκπτωση του ηλεκτρικού ρεύματος». Η κυβέρνηση δεν αυξάνει απλά την επιδότηση – την διπλασιάζει. Το «γενναίο αυτό μέτρο» που θα επιβαρύνει με 326 εκατομμύρια τον κρατικό προϋπολογισμό θα «ορθώσει ένα ισχυρό τείχος προστασίας» ανάμεσα στα νοικοκυριά και το κύμα των ανατιμήσεων της ενέργειας. Υποτίθεται.

Το κράτος επιδοτεί ήδη με 3 λεπτά ανά κιλοβατώρα τους λογαριασμούς της ΔΕΗ και των άλλων παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας. Τώρα η επιδότηση αυτή διπλασιάζεται πράγματι στα 6 λεπτά ανά κιλοβατώρα. Αλλά η επιδότηση περιορίζεται στις πρώτες 300 κιλοβατώρας κατανάλωσης κάθε μήνα. Το υπόλοιπο κομμάτι της κατανάλωσης τιμολογείται με τις τιμές της αγοράς. Με έναν απλό υπολογισμό, ο διπλασιασμός θα μεταφραστεί σε μια έκπτωση 9 Ευρώ το μήνα σε κάθε νοικοκυριό. Σώθηκε ο οικογενειακός προϋπολογισμός.

Το δεύτερο σκέλος αφορά τα επιδόματα θέρμανσης που λαμβάνουν τα πιο «ευάλωτα νοικοκυριά» -που αυξάνονται από 36% μέχρι 68% ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών που έχει κάθε οικογένεια. Το κόστος για τον προϋπολογισμό υπολογίζεται σε 168 εκατομμύρια. Συνολικά τα νοικοκυριά αναμένεται να ξοδέψουν τον φετινό χειμώνα πάνω από 2 δισεκατομμύρια ευρώ για θέρμανση. Η τιμή του φυσικού αερίου έχει εξαπλασιαστεί από την αρχή του χρόνου. Η τιμή του πετρελαίου βρίσκεται στα ουράνια. Εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες θα περάσουν τον χειμώνα που μας έρχεται σε σπίτια – ψυγεία. Αυτό ονομάζει «τείχος προστασίας» η κυβέρνηση.

Το τρίτο σκέλος αφορά στις «εκκλήσεις» που κάνει και θα κάνει η κυβέρνηση παρόχους της ενέργειας να «μην μετακυλίσουν τις ανατιμήσεις στους οικιακούς καταναλωτές». Η κυβέρνηση, γράφουν οι εφημερίδες, «ανακοίνωσε μια έκπτωση 15% στην τιμή του φυσικού αερίου» (στην τιμή που χρεώνει η ΔΕΠΑ τους παρόχους) και ετοιμάζει έναν μηχανισμό προσδιορισμού των εκπτώσεων που θα ζητήσει από τον κάθε «μεταπωλητή» ανάλογα με τον αριθμό των νοικοκυριών που «εξυπηρετεί», τον όγκο της κατανάλωσης κλπ. Πρόκειται για καθαρή γελοιότητα.

Κύμα ανατιμήσεων

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αποδίδουν το κύμα των ανατιμήσεων στον τομέα της ενέργειας σε πολλούς και διάφορους παράγοντες: την αύξηση της κατανάλωσης λόγω της ανακούφισης των μέτρων για την πανδημία, στα χαμηλά αποθέματα, τη διαμάχη ανάμεσα στη Γερμανία και τις ΗΠΑ για τον Nordstream II (τον υπό κατασκευή αγωγό μεταφοράς φυσικού αερίου από τη Ρωσία στην Ευρώπη) ή την Gazprom και τον Πούτιν. Στην πραγματικότητα, όμως, οι ανατιμήσεις στον τομέα της ενέργειας είναι κομμάτι του γενικότερου κύματος ανατιμήσεων που μαίνεται αυτή την στιγμή στον πλανήτη. Στις ΗΠΑ ο πληθωρισμός βρίσκεται τους τελευταίους μήνες κοντά στο 5%. Στην Ευρώπη ανεβαίνει. Και οι αυξήσεις των τιμών συνοδεύονται από ελλείψεις – μεγάλες ελλείψεις που απειλούν σύμφωνα με τις επίσημες εκτιμήσεις και την «εφοδιαστική αλυσίδα» και την «ανάκαμψη».

Που οφείλονται αυτές οι ανατιμήσεις και οι ελλείψεις; Οι ερμηνείες και πάλι ποικίλουν. Το βέβαιο όμως είναι ότι κανένας βιομήχανος ή έμπορος δεν βιάζεται να ξεπουλήσει τα εμπορεύματά του όταν ξέρει ότι οι τιμές ανεβαίνουν και αν τα πουλήσει αύριο θα κερδίσει περισσότερα. Ο Μητσοτάκης μπορεί να κάνει όσες εκκλήσεις θέλει στους παρόχους ενέργειας – αλλά είναι γελοίο να πιστεύει κανείς ότι η «ιδιωτική πρωτοβουλία» θα αποφασίσει να θυσιάσει τα κέρδη της για να βοηθήσει τα νοικοκυριά που θα κρύνουν. Το αντίθετο ακριβώς θα κάνουν.

Οι επιδοτήσεις και οι εκκλήσεις ούτε πρόκειται, ούτε μπορούν να προστατέψουν τα νοικοκυριά από το «κύμα των ανατιμήσεων». Δεν θέλουμε την ελεημοσύνη τους. Θέλουμε αυτά που μας ανήκουν: θέλουμε αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα που θα αντισταθμίζουν και θα ξεπερνούν τον πληθωρισμό. Και θέλουμε δουλειές. Η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι ο πρωταθλητής της ανεργίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το τι σημαίνει η ελεημοσύνη τους, άλλωστε, το έχουμε ήδη δει από τον τρόπο με τον οποίο «έσωσε» η κυβέρνηση τους πυρόπληκτους καθώς από την 1/10 ο ΑΑΔΕ προχώρησε σε προσωρινό «πάγωμα» αποπληρωμής των αιτήσεών τους. Οι επιδοτήσεις εκταμιεύτηκαν στα γρήγορα, όσο τα φώτα της δημοσιότητας ήταν ακόμα πάνω στη Βαρυμπόμπη και την Εύβοια. Και ύστερα εγκαταλείφθηκαν στην τύχη τους, να παλεύουν με μια ατέλειωτη γραφειοκρατία για να γκρεμίσουν τα καμένα ή να επισκευάσουν μια κατεστραμμένη στέγη.

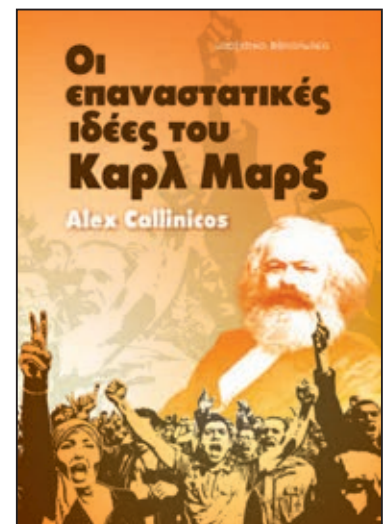
Σωτήρης Κοντογιάννης

Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις

Την Παρασκευή 29 Οκτώβρη το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο οργανώνει εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου του Π. Πιζάνια *Η Ελληνική Επανάσταση 1821-1830* που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Εστία. Η εκδήλωση θα γίνει στο αμφιθέατρο Αντώνη Τρότση του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων. Στην εκδήλωση θα μιλήσουν ο συγγραφέας που είναι ομότιμος καθηγητής του Ιόνιου Πανεπιστημίου και ο Λ. Μπόλαρης από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Το βιβλίο του Π. Πιζάνια ξεχωρίζει στην πλούσια παραγωγή τίτλων στα διακόσια χρόνια από το 1821. Στα έξι κεφάλαιά του συμπυκνώνει μια συνθετική ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης. Αναλύει τις κοινωνικές συνθήκες που γέννησαν την επαναστατική δυναμική. Εξετάζει την «επαναστατική πρωτοπορία» που προετοίμασε το 1821 και τις κοινωνικές δυνάμεις στις οποίες βασίστηκε.

Αλλά, επίσης, στο βιβλίο παρουσιάζεται το διεθνές πλαίσιο που εκτυλίχτηκε η Επανάσταση και οι πολιτικές επιλογές της ηγεσίας της. Στηρίζεται σε έναν εντυπωσιακό όγκο πηγών, άλλωστε ο συγγραφέας πέρα από τα βιβλία που έχει γράψει για εκείνη την περίοδο διευθύνει και την έρευνα «Ο Ερμής των Νέων Ελλήνων», μια ψηφιακή βάση προσωπογραφικών δεδομένων 47.550 προσώπων, στελεχών της Φιλικής Εταιρείας και της Ελληνικής Επανάστασης. Η εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου είναι μια ακόμα παρέμβαση στη συζήτηση που έχει ανοίξει στο κόσμο της Αριστεράς με αφορμή τα 200 χρόνια από το 1821, που ξεκίνησε με την έκδοση της συλλογής *Το 1821 και οι Αστικές Επανάστασεις*. Το βιβλίο του Π. Πιζάνια αξίζει να διαβαστεί και να συζητηθεί και ο καλύτερος τρόπος είναι η συμμετοχή στην εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

200 χρόνια από το 1821

το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο παρουσιάζει το βιβλίο του **Πέτρου Πιζάνια**

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 1821-1830

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/10 7μμ

Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων (Ακαδημίας 50)

Αμφιθέατρο Αν. Τρότση

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδιού 14-16 Αθήνα, πίσω από Τσιάνια-Ρεξ • Τ 210 5247584 • www.marxistiko.gr

Θα μιλήσουν:

Λεάνδρος Μπόλαρης,
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Πέτρος Πιζάνιας,
ομ. καθηγητής Ιστορίας, Ιόνιο παν/μιο,
συγγραφέας του βιβλίου

Βιβλιοπωλείο της ΕΣΤΙΑΣ

Νέα έκδοση για το Αφγανιστάν

“**Α**φγανιστάν - Η ήττα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού” είναι ο τίτλος της έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου που θα κυκλοφορήσει μέχρι το τέλος του μήνα.

Τα κείμενα που περιλαμβάνονται στην έκδοση παρουσιάζουν τις διαστάσεις αυτής της ήττας, θυμίζουν την ιστορία του Αφγανιστάν, ερμηνεύουν την άνοδο των Ταλιμπάν. Συνολικά, δίνει εφόδια και επιχειρήματα στην πάλη μας ενάντια στον ιμπεριαλισμό, την πολεμοκαπηλεία και το ρατσισμό της κυβέρνησης αλλά και που βαθύνουν την συζήτηση για την στρατηγική της Αριστεράς.

